

DEN NY VERDENS
impuls

NUMMER 2 - JUNI 2012 - 30. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Ny viden

Livet kan kun opretholdes i kraft af tilegnelse af ny viden. Al bevægelse i tilværelsen består kun i at gøre uvidenhed til viden. Den jordiske videnskab vil derfor heller ikke være at stemple som døende, tværtimod, den er meget levedygtig.

Det er derimod dens nuværende forskningsmetode, der er døende. Den har udspillet sin rolle og gjort ånden synlig som – materie, som stjernetaåge, som urstof.

Da videnskaben således nu har nået dette det højeste resultat af, hvad der kan opnås med dens nuværende forskningsmetode, vil den af begivenhederne selv blive tvunget ind i en helt ny metode for iagttagelse eller forskning, der vil gøre materien, stjernetaågen, urstoffet synlig som – ånd, bevidsthed og liv. Resultaterne af denne ny videnskabelige forskningsmetodes retninger vil åbenbare døden som udtryk for liv og gøre al viden til åndsvidenskab.

Den nævnte forskningsmetode vil således blive det fuldkomne instrument, gennem hvilket de evige fakta retmæssigt bliver synlige, Gud åbenbaret og udødeligheden oplevet.

(Martinus)

Indhold

3 <i>Martinus:</i>
Ånd og elektricitet	39 <i>Serge Latouche:</i>
Fornuftig Modvækst
10 <i>Toni C. Bjerremose:</i>
Abraham og Martinus	39 <i>Hans Garde:</i>
Håndbog for sjælen
14 <i>Sten Blomqvist:</i>
Ligheder mellem klassisk homøopati
og Martinus åndsvidenskab	40 <i>Leif Pettersson:</i>
Fysiken, Martinus kosmologi och teorin om
Allt
15 <i>Ruth Olsen:</i>
Om homøopatens mysterier	40 <i>Ivan Fruergaard:</i>
Lykken skabes indefra
19 <i>Mischa Lim:</i>
Komentar til "en smuk misforståelse"	41 <i>Anders Kalsmose:</i>
Livet i din hånd
21 <i>Mischa Lim:</i>
Fra viden til alviden	42 <i>Per Bruus-Jensen:</i>
Projekt Liv
24 <i>Tage Buch:</i>
Udviklingen efter Martinus bortgang	44 <i>Søren Ingemann Larsen:</i>
5. symbolbog og klodshans
:
33 <i>Jan Langekær:</i>
Du må selv være den forandring, du
ønsker i verden	46 Retsforlig
36 <i>Per Holsner:</i>
Christian Rosencreutz og udgivelsen
af Det tredje Testamente	46 <i>Vagn Noach:</i>
Slutspil
38 Bøger, som er anmeldt:	47 <i>Hanne Hulgaard:</i>
Martinus på Holistisk Højskole
38 <i>Harry Rasmussen:</i>
Jesus - søn af mennesket	48 Kort fortalt
38 <i>Susanne Vexø:</i>
Spirituel Inspiration	58 Steen skrev: kære impulslæsere..
	59 <i>Ejnar Hjorth:</i>
Udstilling i Sindal
	60 Spørgsmål til Martinus

Den Ny VerdensImpuls nr.2/2012

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk: Prininfo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08 07521
- Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

Få prøvenummer tilsendt

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. august 2012**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redak-
tionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

Dette nummer er blevet større, end det plejer, bl.a. fordi
Tage Buch havde noget vigtigt, som han havde fået en
meget stærk impuls til at få sagt, inden han forlader os,
nu hvor han for længst har passeret de 100 år.

Jeg går som bekendt ind for ytringsfrihed og trykker
derfor *næsten* alt, hvad jeg får tilsendt. Men det er
selvfølgelig ikke alt, jeg er enig i – f.eks. mener jeg Per
Holsners påstand i dette nummer om, at Martinus igen er
inkarneret her på jorden ikke er rigtig. Men det har han
jo lov til at mene. Martinus fortalte, hvor tungt det føltes
at være inkarneret i en fysisk ”abekrop”, hvad han ikke
var vant til derfra, hvor han ellers kom.

Der er en del artikler med det, jeg kalder ”konstruktiv
kritik”, for det er jo fra folk, for hvem Martinus-sagens
ve og vel ligger dem meget på sinde, og det handler ikke
om kritik mod bestemte personer.

På side 50 er trykt det retsforlig, der blev indgået i sagen,
som Finn Bentzen havde anlagt mod Vagn Noach og
bladets redaktør. Nu håber jeg så, vi ikke skal belaste lan-
dets retssystem med flere sager fra Martinus-instituttets
tidligere revisor. I næste nummer redegør revisor Noach
for, hvorfor der aldrig har været nogen logisk grund til,
at ”Sagen” skulle have to fonde.

Hvis Det Tredie Testamente her i bladet skulle blive
skrevet med j i tredje, er det en fejl som computerens
staveprogram automatisk gør, og jeg overser.

Kærlig sommerhilsen
Ruth

ÅND OG ELEKTRICITET

Guds ånd over vandene

**Af
Martinus**

Fra Bibelen kender vi begrebet ”Guds ånd over vandene”. Ligeledes kender vi en udtalelse af Kristus, hvor han om natten har en samtale med Nikodemus og siger: ”Uden nogen bliver født af vand og ånd, kan han ikke komme ind i Guds rige”. Vi kender også beretningen om ”den hellige ånd”, som kom over apostlene; og Kristus omtaler ”Talsmanden, den hellige ånd” eller ”Sandhedens ånd”, som skal forkynde om de kommende ting og vejlede til hele sandheden. Hvad menes der med dette, at ”Guds ånd svævede over vandene”, og med udtrykket ”at blive født af vand og ånd”?

Vand og ånd er udtryk for to evige realiteter, uden hvilke jorden og alt liv på den aldrig nogen sinde ville være fremkommet. Disse to realiteter kender vi under andre udtryk. ”Vandet” i den bibelske beretning er et symbolsk udtryk for det, vi kalder stof eller materie. Der måtte være noget, af hvilket Gud kunne skabe jorden. Uden materie eller stof ville der ikke være nogen skabelse. Noget kan ikke komme af intet, ligesom noget heller ikke kan blive til intet. ”Ånd” betyder bevidsthed, der er det samme som det mentale område omkring et Jeg, der bevirker, at dette fremtræder som et levende væsen. Bevidsthed er det levende væsens område af evner og anlæg, hvorigennem dets begær, vilje, tanker og viden udfoldes.

Et kosmisk organisk apparatur

Gennem vor bevidsthed oplever vi glæder og sorger, behag og ubehag, kort sagt alt det, vi kalder vor skæbne. Fra bevidstheden dirigerer vi også vor fysiske organismes bevægelser og de handlinger og former for skabelse, der

manifesteres gennem den. Vi har evner og talenter, vi kan udvikle nye evner, og andre evner er under degeneration. Det står alt sammen i forbindelse med livets oplevelse og de forandringer i vore ønsker og begær, som livsoplevelsen medfører. Hele denne livsforvandling, som er en kæde af årsager og virkninger, der skaber nye årsager, som igen medfører nye virkninger osv., foregår naturligvis ikke kaotisk eller gennem noget ”ingenting”, men skyldes et særligt kosmisk organisk apparatur, som jeg kalder det levende væsens ”overbevidsthed”. Ud fra denne overbevidsthed vedligeholder væsenet sin ”underbevidsthed”, der igen består af to realiteter: ”Dags- og natbevidsthed”, ligesom det også er ud fra overbevidstheden, at det skaber sit fysiske legeme.

Overbevidstheden er således sædet for det levende væsens evige livsstruktur. I dette område findes væsenets begavelse og anlæg koncentreret i talentkerner, som overlever det fysiske legemes død og eksisterer bag dets livsudfoldelse og oplevelse efter døden. Fra overbevidstheden udstråler ligeledes de kræfter, som opbygger fostret i moders liv i en ny inkarnation og arbejder videre efter fødslen med legemets vækst og udvikling.

Materie og bevægelse - partikler og tomrum

Vort fysiske legeme består af materier eller stoffer, der er underkastet forvandlingsprocesser fra det er et foster til det eventuelt bliver en gammel mands eller kvindes legeme. Fra den fysiske videnskab får vi at vide, at dette fysiske legeme hovedsagelig består af vand, og i religiøst symbolsprog er udtrykket ”vand” ligefrem symbol for materien. Men dette ”vand”, dette materielle eller fysiske legeme, er under forvandling, dvs. det er i bevægelse. Thi forvandling er en form for bevægelse. Og det gælder for alt stof eller materie, at det er udtryk for bevægelse. Selv de meget faste stoffer består af partikler, der bevæger sig i tomrum, som er mange gange større end partiklerne. Det er samme princip, vi møder, hvad enten vi studerer himmelrummet med dets kloder, sole og mælkeveje, eller vi studerer materien med dens celler, molekyler og atomer. Studerer vi de levende væseners organismer, opdager vi, at de også udgør mange former for bevægelser, både i deres indre organiske struktur og i det ydre rum. Men hvad er det, der skaber bevægelsen i alt stof? Og hvad skaber bevægelserne i verdensrummet?

Et ”noget” som ikke er materie

Stoffet i sig selv kan umuligt bevæge sig. Den bevægelse, som alt stof befinder sig i, udløses af noget helt andet end stoffet selv. Dette bliver til kendsgerning derigennem, at stoffet bygges planmæssigt op. Det bringes til at udløse logiske processer. De levende væseners organismer, som udgør livets allerhøjeste og mest fuldkomne materiekombinationer, er jo bygget op som geniale redskaber til brug for skabelsesprocesser. Er det ikke en kendsgerning, at stoffet i særlige tilfælde er formet som sanseredskaber for syn, hørelse, lugt, smag og følelse? Hvorfor er materien formet som hænder og fødder, der også er geniale redskaber? Og som hjerte, lunger, nyrer, skelet og muskulatur? Er det ikke netop for

at opfylde bestemte formål? Men for hvem skal de opfylde disse formål? Hvis kun materien eksisterede, kunne den ikke blive formet på sådan en hensigtsmæssig måde. Der må være ”noget”, hvis hensigt og formål opfyldes gennem denne forvandling. Dette ”noget” kan ikke være organismen selv, der blot er et redskab, der dirigeres. Dette ”noget” er organismens ophav, som ikke er materie, og som derfor ikke er tilgængeligt for direkte sansning. Det er usynligt, men gennem dets påvirkning af og skabelse i materien kan dets tilstedeværelse konstateres.

Stilhed, kraft og bevægelse

Uden dette ”noget”s eksistens ville der umuligt kunne eksistere bevægelse i materien. Såvel de gigantiske bevægelser i universets stjerne-

verden som de for os usynlige bevægelser i mikrokosmos eller materiens verden ville være en umulighed. Og der ville ikke kunne eksistere levende væsener. Dette ”noget” besidder en egenskab, i kraft af hvilken det er et levende væsen, nemlig ånd eller bevidsthed. Det er dette levende væsen, vi kalder Gud, og det er i dette levende væsen, vi ”lever, røres og er til”, som det også siges i Bibelen. Om mennesket siges det i samme bog, at det er ”skabt i Guds billede efter hans lignelse”. Ja, men er vi ikke også et levende ”noget”, der dels oplever livet, dels giver

os til kende gennem ”vandene” eller materien, således som den er kombineret i organer og sanseapparater, der tilsammen udgør en organisme? Dette ”noget” kender vi under begrebet ”Jeg’et”.

Hvert eneste menneske er et levende væsen i kraft af sit Jeg, sin overbevidsthed, sin underbevidsthed og bevidsthedens manifestationsorganer. Men uden overbevidsthed ville vi hverken have underbevidsthed, dags- og natbevidsthed eller fysisk legeme. Jeg’et ville eksistere, men

det ville kun udgøre ”noget, som er” uden skabelse og oplevelse. Det ville være stilhed eller livløshed. Jeg’et må, som Kristus sagde, ”fødes af vand og ånd”, det må opleve sig selv i forhold til bevægelsen. Og det er ikke nok med ”vand”, med stof eller materie; ånden, eller den formende kraft må til for at bevæge materien.

Sult- og mættelsesprincippet

Ånd udgør den kraft, der i alle situationer bevæger al materie såvel i mikrokosmos som i mellem- og makrokosmos. Denne kraft er kun synlig eller tilgængelig for sansning gennem de reaktioner eller bevægelser, den fremkalder i materien. Alle former for materiekombinationer, hvad enten de er fysiske eller psykiske, er blevet til i kraft af ånd. Da ånd er en bevidsthedskraft, kommer den til syne som vilje, og bag det, vi kalder vilje, eksisterer der et begær, en hunger. En åndelig hunger eller sult kan kun forvandles til mættelse ved at blive tilfredsstillet. Men hvordan opstår et sådant begær eller en sådan hunger?

I verdensaltet eksisterer et evigt princip, i kraft af hvilket alt liv opretholdes. Det har jeg kaldt sult- og mættelsesprincippet. Dette princip manifesterer sig i alle manifestationer af det levende væsens forhold til fysisk ernæring. Hele universets forvandling, fornyelse og udvikling er baseret på dette princip. De kosmiske spiralkredsløb er manifestationer af sult- og mættelsesprincippet.

I et sådant kredsløb er den jordiske menneskehed begyndt at hungre efter fred, efter en fuldkommen menneskelig tilværelse og en lysere og lykkeligere skæbne. Efterhånden vil denne hunger også kunne tilfredsstilles, ikke ved mirakler eller en eller anden diktatorisk bestemmelse, men ved at flere og flere mennesker efterhånden lærer at skabe de åndelige kraftfaktorer og psykiske og fysiske materiekombinationer, hvis virkning er freden.

Det tager sin tid, og derefter vil menneskene i endnu længere tid, ja, i umådeligt lange tidsepoker leve i lyset som guddommelige medskabere i universet, dvs. som organer i Guddommens primære bevidsthed, gennem hvilke den hellige ånd eller den højeste skaberkraft udfolder sig.

De levende væseners evige kredsløb gennem Guddommens sekundære og primære bevidsthed

Men når alle levende væsener er evige væsener, og sult- og mættelsesprincippet er et evigt fornyelses- og udviklingsprincip i universet, må væsenerne engang blive mætte af lystilstanden og længes efter dens modsætning, som da vil være lys for dem. Det vil sige, at vi fra den nuværende udviklings spirals ”salighedsrige” engang vil begynde at udsende sådanne bevidsthedskræfter, hvis virkninger danner ”mineralrige” i en højere udviklingsspiral, hvilket er begyndelsen til en ny ”indvikling i materien”.

Det er naturligvis svært for nutidens mennesker, der er ved at være mætte af alle former for mørkemanifestationer, at fatte, dels at de engang har længtes mod sådanne former for livsoplevelse og manifestation lige så stærkt, som de nu længes bort fra dem, og dels at de engang i fremtiden, selv om det er om så lang tid, at de ikke kan opfatte det med cifre, igen vil længes imod noget lignende. Det er selvfølgelig ikke lidelserne, man vil længes imod, men magten, selvhævdelsen og egoismen efter umindelige tiders udfoldelse af næstekærlighed, hengivenhed og altruisme. Og som man sår, må man høste, dvs. opleve virkningerne af sin magtudfoldelse, og dermed kommer forvandlingen eller fornyelsen af bevidstheden.

Livet er en evig fornyelsesproces af Guddommen og af gudesønnerne eller de levende væsener. Blot med den forskel, at Guddommen i al evighed er på sit højdepunkt i sin primære bevidsthed, hvor de væsener, der i udviklingsspiralerne gennemløber de højeste verdener, er Guds skabe- og oplevelsesredskaber, medens de væsener, der repræsenterer spiralernes plante-, dyre- og menneskestadier, udgør Guddommens sekundære bevidsthed, hvor på én gang disse væseners bevidsthedsfornyelse og Guds bevidsthedsfornyelse finder sted, samtidig med at alle disse myriader af levende væsener udgør stoffer og universer for hverandre.

Urbegæret og viljesakten

Væsenernes begær udløses således af et evigt princip, i kraft af hvilket de drages mod nye sfærer og tilstande, som aldrig bliver en gentagelse i detaljerne, selvom lovmæssigheden gentager sig. Nævnte princip har jeg kaldt ”urbegæret”, hvilket ikke er det samme som vilje. Urbegæret er det evige livsbegær eller hungeren efter livsfornyelse, og det i sig selv er en garanti for, at det, vi kalder ”døden”, kun er en illusion. Dette begær har sæde i individets overbevidsthed, hvor samme individs talentkerner også befinder sig, koncentreret i ”spiralcentre”, dvs. permanente skabelsescentre for underbevidsthedens legemer: instinkt-, tyngde-, følelses-, intelligens-, intuitions- og hukommelseslegemet. Disse legemer danner individets underbevidsthed, og gennem dem kan det sanse, opleve og udfolde sin skabeevne.

Al manifestation eller skabelse og dermed bevægelser i materien opstår på grundlag af impulser i væsenets overbevidsthed. Impulserne befordres af urbegæret og moderenergien til de viljeførende kræfter i spiralcentrene, dvs. at urbegæret og livsviljen forvandles til det, som væsenet på sit nuværende udviklingstrin har evne til at ville og kunne. Igennem en impuls fra spiralcentrene og de dertil knyttede talentkerner til den del af underbevidstheden, som kaldes dagsbevidstheden, bliver væsenet bevidst i samme impuls som et ønske, der nu må forvandles til en viljesakt. Først her er vi nået til den del af processen, som den fysiske videnskab kan begynde at kontrollere, nemlig at der opstår elektriske impulser i hjernen. Men hvad er elektricitet?

Menneskene anvender det i lamper og kraftmaskiner, og de er begyndt at blive klar over, at der også er elektriske spændinger og impulser i dem selv. Men svaret på, hvad elektricitet er, kan ikke gives blot ad fysisk teknisk vej. Elektricitet er livskraft og dermed en åndelig kraft.

Elektricitetens anvendelse

Den fysiske videnskab og teknik er i dette århundrede nået umådelig langt i sammenligning med, hvad man kunne

præstere inden for disse områder i tidligere århundreder af vor kulturopoke. Denne kolossale udvikling er for en meget stor del forårsaget af, at man opdagede og forstod at udnytte elektriciteten. Det moderne menneske trykker blot på knapper, så kommer der lys, eller det sætter en motor i et brugsredskab i gang, eller lukker op for radio eller fjernsyn. Det koger muligvis sin mad ved hjælp af elektricitet, og det kører i sporvogn og elektrisk tog til arbejdet, hvor det på mangfoldige måder anvender elektricitet i maskiner, der varierer fra små let håndterlige apparater til kæmpemæssige dynamoer og kraftmaskiner.

Alt dette er blevet så dagligdags og vanebetonet, at man ikke ser noget vidunderligt i det, eller - hvis man da ikke er fagmand - tænker over, hvad det egentlig er, der foregår. Og mennesket tænker slet ikke på, at for at det skal kunne betjene disse apparater og maskiner, ja, for at det i det hele taget kan udføre, hvad det vil og tænker, må der også foregå elektriske processer i dets egen organisme. Al bevægelse er forårsaget af spændinger, som udløses, og nye spændinger, som opstår.

Elektriske og kemiske processer indvirker på hinanden i vor organisme og vort nervesystem, som er et meget fint opbygget maskineri. Men det levende væsen er ikke, som nogle materialistisk indstillede forskere får mange til at tro, blot et kemisk-elektrisk maskineri. Det er et levende åndeligt væsen, som anvender nævnte maskineri så længe, det kan bruges; og selv om et menneske dør, som man siger, er det ikke det levende væsen, som er død. Det er dets organiske apparatur, der er kortsluttet. Ligesom elektriciteten stadig findes, selvom en lampe eller en maskine går i stykker, eksisterer det væsen også efter legemets død, som belivede samme legeme med sin ånds elektriske kræfter og spændinger.

Religion og materialisme vil afløses af åndelig videnskab

Mennesket har altså - uden at vide det - anvendt elektricitet længe før, end det fandt frem til den i naturen og fandt på at bruge den i teknikens tjeneste, og det har det, fordi dette at være et levende væsen faktisk er det samme som at være et elektrisk væsen. Arbejdet med stråler og bølger og elektro-magnetiske kræfter inden for teknik og videnskab vil lidt efter lidt føre menneskeheden frem til at blive mindre materialistisk, idet man bliver klar over, at materien, et hvilket som helst stof, ikke blot er det, det ser ud til at være. Det består af partikler og tomrum, men "tomrummet" er gennemstrømmet af stråler og bølger, og partiklerne er omgivet af kraftfelter, der består af mange slags vibrationer og bølgelængder.

Naturligvis er disse opdagelser ikke nok til at ændre menneskers livsindstilling fra at være materialistisk til at blive en indstilling på ånd. Men andre faktorer i menneskeheden skæbne, bl.a. krige, sygdomme, sociale spændinger, økonomiske vanskeligheder og seksuelle problemer vil medvirke til, at flere og flere mennesker bliver søgende. En materialistisk livsanskuelse er ikke nok for dem, og den gamle religiøse livsindstilling baseret på dogmer og blind tro føler de sig ikke mere inspireret af. Det vil da ganske naturligt blive en åndelig videnskab, som vil afløse religionen og føre den fysiske videnskab frem til forståelse af livets og universets åndelige love og evige principper. I fremtidens videnskab er der dog én faktor, som vil komme til at spille en førende rolle, hvad den ikke gør i nutidens videnskab, og det er moralen.

Elektricitet i tre dimensioner

Midt imellem mikrokosmos, dvs. organernes, cellernes, molekylerne og atomernes verdener, og makrokosmos: klodernes, solsystemernes og mælkevejenes verdener, oplever menneskene verden, en verden, som derfor naturligt kan kaldes "mellemkosmos". Og lige som det er elektriske kræfter, der står bagved bevægelserne i mikro- og makrokosmos, er det også elektricitet, som sætter de mellemkosmiske bevægelser i gang. Man må altså kosmisk set skelne mellem makro-, mellem- og mikrokosmisk

elektricitet, hvilket ganske vist alt sammen er psykisk kraft eller psykisk materie, men anvendt henholdsvis af levende væsener i makrokosmos, mellemkosmos og mikrokosmos. Når videnskaben når tilstrækkelig langt i udvikling, vil den anerkende begrebet "ånd" og forstå, at ånd er psykisk kraft eller stråleformig materie fremtrædende i tre dimensioner, svarende til de tre kosmos.

I vor tid ved menneskene ikke så meget om åndelige kræfter, de ved langt mere om elektricitet, selv om de heller ikke ved, hvad elektricitet er. Hvad er det, menneskene i almindelighed kalder "elektricitet", og som de anvender i stor udstrækning i kraftmaskiner og lamper? Det er makrokosmisk elektricitet, og det vil igen sige, at det er makrokosmisk ånd. Menneskene tror, at elektricitet er en ren fysisk kraft, fordi de til en vis grad kan måle den, ligesom de kan måle fysiske materier. Det ændrer dog ikke dens kosmiske analyse som makrokosmisk ånd. Den er en del af jordklodens bevidsthedskraft og hører således med til samme væsens psykiske struktur. Den er en psykisk kraft fra et spiralkredsløb, der ligger over menneskenes, et spiralkredsløb, i hvilket jordkloden som levende væsen befinder sig.

Elektricitet og "magi"

Ligesom jordmenneskene til en vis grad kan jonglere med jordklodens fysiske materier for dermed at opretholde deres fysiske liv - fx. ved at så og høste markens afgrøde og på anden måde udvinde deres føde af den fysiske materie, og ved at bygge huse og lave redskaber og maskiner osv. - således kan de også efterhånden til en vis grad jonglere med samme jordklodes psykiske kraft, selvom de ikke aner, at jordkloden er et levende væsen, i hvis organisme de befinder sig.

En sådan viden har dog eksisteret og eksisterer hos mennesker, der er indviet i livslovene. I fortiden var der indviede væsener på jorden, som havde særlige opgaver i forbindelse med menneskeheden udvikling. Disse indviede benyttede sig ved visse lejligheder af magisk kraft, som man kaldte det. Og senere tiders mennesker har opfattet magien som noget "overnaturligt".

Alt hvad der i Bibelen fortælles om såkaldte overnaturlige hændelser i forbindelse med Pagtens Ark og Salomons Tempel har højst sandsynligt været elektriske fænomener. Der fortælles jo ligefrem i skildringen af templets opførelse i det gamle Testamente, at der var kobberstøtter omvundet med tråd, et støbt hav og meget andet, som man almindeligvis blot har opfattet som prydelser. Men det har været et kæmpemæssigt elektro-element, hvis udladninger ved indvielsen af templet var så stærke, at præsterne faldt til jorden. En sky af ”Herrens herlighed” fyldte huset. Så vil en og anden måske sige: ”Nå, var det ikke andet end elektricitet”. Men eftersom vedkommende faktisk ikke ved, hvad elektricitet er, og eftersom det er elektriske kræfter, der som guddommelige kræfter virker både i makro-, mellem- og mikrokosmos, og som bevirker al skabelse, forvandling, nedbrydning og fornyelse i universet, kan man dårligt anvende ordet ”kun” i den forbindelse.

Fra magi til bevidst beherskelse af livskraften

Det er ikke meningen, at elektricitet skal anvendes som ”magi” i menneskeheden videre udvikling. Men det var en vigtig faktor i visse af dens udviklingsstadier, medens den endnu blev ledet af indviede væsener, som var inkarneret i fysisk materie.

Kendskabet til disse højere naturlige kræfter, som af de uindviede blev betragtet som ”overnaturlige” er imidlertid næsten gået tabt for menneskeheden, efterhånden som inkarnationerne af indviede væsener blev sjældnere, og dens fysiske ledelse mere og mere overgik til uindviede væsener. Disse har ført menneskeheden frem mod materialisme og gudløshed, men også mod videnskab og teknik. Nu kender man elektriciteten og kan anvende den, men ved ikke, hvad den er. Men lige så lidt, som ”magien” skal vende tilbage, skal elektriciteten vedblive at være noget, man tror er fysisk og ikke ved, hvad er. Det er af den allerstørste betydning, at de jordiske mennesker lærer at forstå og beherske de elektriske kræfter, ikke blot den makro-elektricitet, som vi kalder ”elektricitet”, og som i virkeligheden er en del af jordklodens væsenets livskraft, men også den elektricitet eller den livskraft, der gennemstrømmer menneskenes eget nervesystem og fysiske

organisme. Her gælder det nemlig at undgå kortslutninger; thi sygdomme, psykiske såvel som fysiske, og megen anden jordmenneskelig elendighed er i virkeligheden virkninger af jordmenneskenes egne bevidsthedsmæssige eller åndelige kortslutninger.

Vi ved, at naturen omkring os såvel som vor egen organisme består af faste, flydende og luftformige stoffer eller materier. Mennesket af i dag begynder også at vide noget om, at stråler og bølger spiller en væsentlig rolle i naturen og i os selv. Vi kan altså til de tre andre former for materie føje den stråleformige. Der er blot den væsentlige forskel mellem de tre førstnævnte materier og den stråleformige materie, at sidstnævnte i sin renkultur er totalt utilgængelig for direkte fysisk sansning. Den kan kun erkendes igennem dens indvirkning på de for sansningen fremtrædende fysiske materier.

Løsningen på stoffets mysterium er: ånd

Når vi oplever de fysiske materiers reaktionsevne, deres farver og former, deres forvandling, deres fremtræden i fast, flydende og luftformig tilstand, deres bevægelse og vibration, skyldes alt dette den i disse stoffer eksisterende usynlige kraft eller stråleformige materie, der er det samme som psykisk kraft eller ånd. Med hensyn til materierne i menneskets egen organisme, så er de bygget op af mikroorganismer, der er legemer for levende mikrovæsener, altså væsener i underliggende spiralkredsløb. Når alle disse væsener befinder sig i vor organisme og ikke i en anden organisme, er det fordi vi med vor bevidstheds elektriske vibrationer og bølgelængder har tiltrukket netop disse levende væsener. I princippet er det samme årsag, som ligger til grund for, at vi befinder os som mikrovæsener i jordklodens væsenets organisme. Det er fordi vi er på bølgelængde med dette makrovæsen, som har tiltrukket os. Ellers var vi født på en anden klode.

Der er altså en nøje strålemæssig kontakt mellem et makrovæsenes psykiske eller stråleformige energier og mikrovæsenernes psykiske eller stråleformige energier. Hvis ikke der var det, ville nævnte mikroindividers kraft ikke kunne fortsættes og derved danne en for makrovæsenet passende fysisk organisme.

Den mikrokosmiske elektricitet er mikroindividernes bevidsthed, ånd eller psykiske kraft. Men det er ikke denne kraft, der opretholder organismen og fornyer den. Det er menneskets bevidsthedskræfter, der gør det. Det er menneskets ånd eller den mellemkosmiske elektricitet, der som en usynlig kraft gennemstråler hele organismen. Når et menneske dør, som vi kalder det, dvs. når dets fysiske organisme bliver et lig, er det denne usynlige kraft, der har forladt den. Legemet er ikke mere belivet af mellemkosmisk elektricitet; men denne kraft eksisterer stadig, da den jo er en udstråling fra væsenets overbevidsthed. Den "afdøde" oplever og skaber da ikke mere på det fysiske plan gennem en fysisk organisme. Men vedkommende væsen oplever nu den stråleformige verden, en verden af stråler og bølger eller en åndelig verden, der er akkurat lige så naturlig som den fysiske verden, selvom lovene fungerer lidt anderledes der, end på det fysiske plan.

Den hellige ånd er ånd, der udløser kærligheds-manifestationer

Det levende væsen er altså primært et elektrisk væsen eller et åndeligt væsen. Og når det begynder at forstå det og at tænke og handle ud fra denne forståelse, vil meget i dets liv kunne ændres og dermed hele dets fremtidige skæbnedannelse. Ikke mindst vil det kunne få betydning, at det forstår, at begrebet næstekærlighed har både et mikrokosmisk og et mellemkosmisk perspektiv. Fra Bibelen kender vi kun det mellemkosmiske: vor næste som medmennesket i hverdagen, efterhånden også udvidet til dyr og planter. Men alle de levende væsener, der lever, røres og er til i vor fysiske organisme er også vor næste. Hvorfor har Kristus da ikke fortalt det? Fordi hans omgivelser og mennesker i mange følgende århundreder absolut ikke ville kunne forstå ham. De havde svært nok ved at følge med i meget af det, han fortalte. Men han sagde jo netop, at Faderen skulle sende sandhedens ånd, som skulle tage af hans og give til menneskene og forkynde om de kommende ting og vejlede til *hele sandheden*. Gennem den fysiske videnskabs og tekniks udvikling er der nu gjort et forarbejde, således at mennesket, når det bliver træt af den materialistiske livsanskuelse, kan føre dette arbejde videre som en åndelig videnskab, og i dette arbejde vil kosmologien blive den inspirerende faktor. Men som

jeg før omtalte: i den videnskab vil moralen komme til at spille en væsentlig rolle, ikke en moral, der med løftet pegefinger siger: "Du må ikke" og "du skal", men en moral bygget på næstekærlighedsprincippet; også til vor næste i mikrokosmos. Had, hævnfølelse, vrede, bitterhed, irritation, jalousi, surhed, angst og depression er psykiske kræfter, som ikke blot laver ravage og ulykke i forhold til vor næste i mellemkosmos. Disse energier eller psykiske kræfter laver mindst lige så store katastrofer i vor egen organisme som elektriske kortslutninger. Man skulle blot vide, hvilke naturkatastrofer et hidsighedsanfald kan forårsage for mikrovæsenerne, der lever i vort hjerte- eller lungeområde. Eller hvor katastrofalt en angstneurose eller depression kan virke for de væsener, der tilsammen udgør vore maveregioner, så ville menneskene prøve at beherske deres sind lidt mere. Samtidig giver sådanne anfald dispositioner til sygdomme, ja, de sætter måske sygdommen i gang. Også her behandler vi vor næste ilde og må høste, som vi har sået. Men når mennesket i kærlighed åbner sit sind for sin næste i mikro- og mellemkosmos, da vil også den evige Guddoms hellige ånd drage samme væsen mod større og større oplevelseshorisonter i dets evige udvikling.

(Ovenstående foredrag blev holdt af Martinus i Instituttets foredragssal mandag den 25. april 1960. Det er bearbejdet til KOSMOS af Mogens Møller).

Abraham og Martinus

Af Toni Christina Bjerremose.

I 1986 talte Abraham første gang igennem det amerikanske medium Esther Hicks og afslørede, at navnet Abraham dækkede over en gruppe af åndelige lærere, hvis mission var at lære menneskeheden om Loven for Tiltrækning. I de sidste 26 år har Abraham besvaret i tusindvis af spørgsmål om alverdens ting fra søgende mennesker, men har dog koncentreret sig om i detaljer at forklare, hvordan Loven for Tiltrækning virker. Denne universelle lov er den samme, som vi kalder Karmaloven eller Loven for Årsag og virkning, og kan beskrives med ordene: "Hvad du sender ud, får du igen", "hvad du gør mod andre, gør du mod dig selv" og "hvad du sår, skal du høste".

Jeg blev første gang opmærksom på Abraham ved, at jeg i begyndelsen af 2011 "tilfældigvis" faldt over Else Byskovs meget spændende bog "Loven for tiltrækning". Heri fortæller hun om Abraham og drager sammenligninger med Martinus. Bogen gjorde et dybt indtryk på mig, og jeg satte mig for at undersøge mere om dette åndelige "lærerkollektiv". Jeg har altid været meget forbeholden og kritisk indstillet overfor såkaldte kanaliseringer, men her måtte jeg efterhånden overgive mig. Med mit mangeårige kendskab til Martinus' analyser kunne jeg se, at der bag begrebet Abraham måtte stå en gruppe kosmisk bevidste væsener på Martinus-niveau, da det ellers ville være umuligt for dem at besvare og forklare kosmiske love på en sådan kærlig, knivskarp, humoristisk og viis måde, som disse åndelige mestre gjorde.

De tre love.

I vor hjerne- og intelligens-tilbedende tid er det vidunderligt at kunne byde hjertet og følelserne velkommen tilbage. Abraham betoner nemlig igen og igen følelsernes betydning, idet de faktisk er med til at skabe vores liv. Vi er selv skabere, siger Abraham, og det er med følelserne, at vi får vore ønsker til at gå i opfyldelse. Men for at få opfyldt et ønske skal det igennem 3 faser, eller 3 love. Den første er "Loven for tiltrækning", den anden er "Loven om bevidst skabelse" og den tredje er "Loven om at tillade". Martinus bruger begreberne X1, X2 og X3 til at beskrive

Esther Hicks

det levende væsen, hvor X1 er skaberen, X2 er vores skabe-evne og X3 er det skabte. I X2 befinder sig det, som Martinus kalder "urbegæret", hvor vi i al evighed sender ønsker ud, der bliver opfyldt og erstattet af nye begær, der igen opfyldes. Tanker er "børn af begæret", siger Martinus, og tanker er helt afgørende for opfyldelsen af begæret.

I X2 findes også det begreb, som Martinus kalder "skæbneelementet", der indeholder alle vore talentkerner. Hvis vi f.eks. ønsker at lære at spille klaver, skal vi i gennem 3 stadier: A-stadiet, der dækker det første begær efter at kunne spille klaver, B-stadiet, der dækker de mange, mange år og liv, der skal til, for at blive bedre og bedre til at spille klaver, og til sidst C-stadiet, hvor vi bliver født som genier i klaverspil. Det kan tage 3 – 4 liv, siger Martinus. Da dette at ville lære at spille klaver er en konkret opgave, som vi ønsker opfyldt, følger det de ovenstående regler.

Ønsketalentet.

Dog er det en smule anderledes mht. udviklingen af det, Martinus kalder vort ønsketalent, da vi som regel ikke er klar over, at vi har et sådant, og derfor ikke bevidst vil forsøge at øve os i det. Han understreger betydningen af at udvikle dette talent og udtrykker det på denne smukke måde:

"At få sin tanke og vilje, hvilket i virkeligheden vil sige at få sit ønsketalent bragt i en sådan fuldkommen tilstand, at man kun kan begære det rigtige, er identisk med det, vi kalder "fuldkommenhed". Det er en sådan vanebevidsthed, der er det absolut uundgåelige fundament for opnåelsen af den højeste fuldkomne eller lykkeligste skæbne i spiralen. Det er den skæbne, jordmennesket ser hen til som den kommende "varige fred", "kosmisk bevidsthed" eller "salighed."

Martinus går ikke i detaljer med, hvordan man udvikler dette ønsketalent, men det er her, at Abraham kommer ind. Mange, især åndeligt interesserede mennesker, betragter ofte deres begær efter f.eks. penge eller materielle ting som forkerte, men hvis vi har dette begær, skal vi lade være med at skjule det og lade det få lov til at blive op-

fyldt, så at det senere kan blive erstattet af andre begær og da efterhånden af helt uselviske begær. Der skal først ryddes ud i de egoistiske begær, der kræver opfyldelse, så længe vi har dem, og vi skal holde op med at have dårlig samvittighed over, at vi er, som vi er. Abraham understreger, at der er nok til alle, og at hvis vi f.eks. ønsker os mange penge, bliver de ikke taget fra andre mennesker, da de har nøjagtig de samme guddommelige skabemuligheder for at ønske sig dem, som vi selv har.

Ifølge Abraham er det ikke sværere at skabe et slot end en knap. Det får mig til at tænke på et sted i Paramahansa Yoganandas bog ”En yogis selvbiografi”, hvor han fortæller om en meget berømt yogi, Lahiri Mahasaya, der møder avataren Babaji, der har været hans guru i en tidligere inkarnation. Lahiri får at vide, at han i en fjern fortid har udtalt ønsket om at nyde et palads’ skønhed.

Da karmas lov kræver, at ethvert menneskeligt ønske til sidst opfyldes, må Babaji opfylde dette ønske for ham, for at Lahiri kan frigøres fra inkarnationens hjul. Avataren skaber derfor oppe i det øde Himalaya ”(...) et vældigt palads af blændende guld, smykket med talløse juveler, omgivet af smukt anlagte haver, genspejlet i rolige småsøer (...)”.

Lahiri får at vide, at ligesom jorden er Guds drøm, og holdes sammen af Guds vilje, kan en mester som Babaji skabe alt ud af sit sind og holde det sammen ved sin viljes magt. Senere dematerialiserer Babaji paladset, og alle elementerne i form af åndelige atomer vender herefter tilbage til den højere bevidsthed eller det immaterielle rum, hvor alt, ifølge Martinus, er umanifestet til stede.

Alle mennesker kan skabe det liv for dem selv, de ønsker, siger Abraham. Med vores guddommelige skabevne kan vi få et liv i glæde, lykke og rigdom. Denne viden er gået tabt i almindelig uvidenhed, stress, åndelig begrænsning og materialisme. Vi er overbevist om, at den eneste vej til f.eks. rigdom er ved enten at arve den, vinde i LOTTO, snyde og bedrage andre eller slide og slæbe for at komme i besiddelse af den. Men vi kan tænke os til både rigdom og fattigdom - det sidste, fordi vi ikke kender Loven om at tillade.

Tankens kraft.

Den samme indstilling har de fleste mennesker til sygdomme, som man kun ved enten held, sund levevis eller gode gener kan undgå. Både Abraham og Martinus understreger igen og igen, at det er vore tanker, der står bag hhv. sygdom og sundhed. Ligesom vi kan tænke os syge, kan vi også tænke os raske. Medicinalindustrien hylder ikke en sådan udmelding, da den medicinske videnskab er bygget op på en rent materialistisk/fysisk tilgang til sygdom, og både læger og de store medicinalfirmaer vil af al magt bekæmpe enhver antydning af, at vi selv – dvs. vore tanker - er første årsag til vore sygdomme. Hvis vi selv kan tænke os raske, behøver vi ikke mere hverken læger eller medicin, så der står store økonomiske interesser i vejen for denne viden.

Mennesker i dagens Danmark og i resten af den vestlige verden øver sig mere i at tænke forkert end i at tænke rigtigt. De ved endnu ikke, at det betyder noget, hvordan man tænker. Vi har alle et åndeligt kompas, der viser os den rette kurs, og det er vores opgave at lære at lytte til det. Det er vores følelser, som omgående vil fortælle os, om vi tænker rigtigt, dvs. positivt, eller tænker negativt. Hvis vi mærker efter, kan vi føle, om det er gode eller dårlige tanker, vi er fyldt af, men vi ænser ikke vores følelsesbarometer eller åndelige kompas, fordi vi er så vant til at have det dårligt, at vi tænker, at det er en normal tilstand!

De magnetiske tanker.

Tanker er magnetiske, siger Abraham, og tiltrækker tanker af samme art. Hvis vi tænker negativt, tiltrækker vi andre negative tanker, der igen tiltrækker en hær af negative tanker. Når vi har gjort det i en årrække, er det svært at vende skuden, og de negative tanker har nærmest overtaget sindet, og kan i en nedadgående spiral trække os ned i en depression eller manifestere sig i sygdom, fattigdom, stress, bitterhed og had.

Hvis vi derimod tænker positivt, vil vi tiltrække andre positive tanker, der igen tiltrækker andre positive tanker, indtil vi med denne formidable kraft får vore hedeste ønsker til at blive til virkelighed, hvorved vi skaber sundhed, rigdom, ro, tilgivelse og kærlighed.

Hvad man retter sin bevidsthed mod, sender man tankeenergi hen til. Jo mere man frygter noget, jo mere tiltrækker man det. Det betyder, at hvis man f.eks. er bange for at få kræft, tænker man måske ”Bare jeg ikke får kræft, bare jeg ikke får kræft”, hvorefter man, når man tænker det tit nok, uvægerlig vil tiltrække kræft. Hvis man derimod tænker ”Jeg er rask og har et godt helbred, jeg er rask og har et godt helbred”, så er det det, man tiltrækker.

Hvis man er bekymret over, at man ingen penge har, så skal man endelig ikke fokusere på denne mangel på penge, men derimod forestille sig, at man har masser af penge og se sig selv bruge dem på opfyldelsen af forskellige ønsker: Det kan være noget nyt tøj, en skøn ferie på Bali, se sig selv sidde ved rattet i en ny smart bil, eller se sig selv have succes i et erhverv eller en kunstart, osv. osv. Fokus på bekymring og mangel tiltrækker bekymring og mangel, da lige tiltrækker lige.

Abraham siger, at den normale tilstand er behag, glæde og lykke. Uden at have været klar over det, har vi tiltrukket ulykker, depressioner og sygdomme, og vi beklager vores ulykkelige skæbne. Da denne også kan være svær at rumme, sender vi ofte skylden videre til vores medmennesker.

Kirkefaderen Augustinus (354 – 430) skriver: ”Et mirakel sker ikke i modstrid med naturen, men i modstrid med, hvad der af naturen er os bekendt.” Mirakler er ikke naturstridige, men naturen bag dem, kender vi ikke.

Martinus siger, at vores skepsis gør, at vi endnu ikke kan lave mirakler. *”Når Jeget i menneskene får hele sin magt, så er det herre over al bevægelse. Derfra kommer al bevægelse i livet, og derfra kan man forklare alle miraklerne. Jeget i de levende væsener har jo al magten, når de er blevet kristusvæsener”*. Et mirakel definerer Martinus som *”... en foreteelse, der er blevet til ved hjælp af en indsats af kræfter, der unddrager sig de almindelige kendte fysiske love for skabelse eller manifestation”*. Et mirakel er skabt af psykiske kræfter, når de fysiske kræfter ikke slår til, og er *”en ligeså naturlig ting som enhver anden form for skabelse”*.

Vibrationskontoen.

Af de 3 love ”Loven for tiltrækning”, ”Loven om bevidst skabelse” og ”Loven om at tillade” er det den sidste, der volder os de største vanskeligheder. Den første lov bruger vi helt naturligt, når vi med vort urbegær sender et ønske ud. Da alle normale ønsker bliver opfyldt, siger Martinus, **skal** Universet opfylde det – det er lov, bekræfter Abraham - og det guddommelige skabeprincip går da også straks i gang med at opfylde ønsket. Det indsættes på en slags personlig åndelig vibrationskonto, som kun vi selv har adgang til, og venter kun på tilladelse fra os om at måtte manifestere det i den fysiske verden.

Her er det, at vor egen modstand, dvs. tvivl, negativitet, angst, mistro og frustration skaber en barriere, der blokerer for ønskets opfyldelse. Når vi får vort ønske og vores forventning om ønskets opfyldelse til at svinge i

samme vibrationsmæssige takt, materialiserer ønsket sig på det fysiske plan. Abraham beskriver, hvordan vi alle på det åndelige plan har en slags Aladdins hule, hvor alle vore uopfyldte ønsker ligger og venter på, at vi skal aktivere dem. Her befinder sig de bjerge af penge, vi altid har ønsket os, den perfekte partner, vi altid har søgt, den nye skønne bil, vi altid har villet eje, det smukke store hus med have, vi altid har drømt om, de vidunderlige rejser, vi altid har villet på, de karrieremuligheder, vi altid har villet have, osv., osv.

Vi beklager os over, at vore ønsker ikke bliver opfyldt og bliver mere og mere frustrerede over det, hvorved vi selv blokerer endnu mere for ønskernes manifestation. Abraham fortæller, at hvis vi ingen modstand har imod vore ønsker opfyldelse, ja så varer det kun timer eller højst få dage, før ønsket bliver materialiseret. Hvis det f.eks. er en partner, vi ønsker, ja så er han eller hun blot 1 uge væk, hvis modstanden er fjernet. Hvis det er penge, vi ønsker, så har Universet mindst 20 forskellige måder at skaffe dem til os på. Men selvom vor åndelige vibrationskonto bugner af ting, vi har ønsket os gennem hele vort fysiske liv, måske endog i tidligere liv, så blokerer vi for opfyldelsen med vor skepsis og negativitet. Vi skaber selv vor egen virkelighed.

Vortexen.

Abraham bruger begrebet ”vortex”, der kan oversættes som vibrations- eller tiltrækningshvirvel. Den er en del af vort inderste Jeg, og leverer opfyldelsen af vore ønsker. Vi kan være ude af eller inde i vortexen, men det er et spørgsmål om øvelse at kunne være inde i den længe nok til, at vore ønsker, der befinder sig på det åndelige plan, kan materialisere sig igennem den og ind i den fysiske verden.

Når så mange af vore ønsker ikke går i opfyldelse – hvordan kan det så være? Abraham forklarer det med, at både ønsket og opfyldelsen af ønsket skal være på samme vibrationsniveau. Det svarer til, at hvis vi ønsker at høre en bestemt sang i radioen og har den indstillet på 101 FM, mens sangen bliver sendt på 630 AM, ja, så kan vi ikke høre sangen. På samme måde kan der være et for stort vibrationsmæssigt svælg imellem ønsket og opfyldelsen af ønsket til, at det kan blive til virkelighed. Først når vort vibrationsniveau matcher 100 % med ønskets vibration, når vi har radioen indstillet på 630 AM, kan det blive til fysisk virkelighed. Det er ikke nok med 98 %. Når vi opgiver at få opfyldt et ønske, kan de 98 % være på vej, men de må så vente på vores personlige vibrationskonto, indtil vi får de sidste 2 % til at harmonere med

resten. I yderste konsekvens må ønsket forblive på denne private konto indtil et senere liv, hvor det så kan opfyldes.

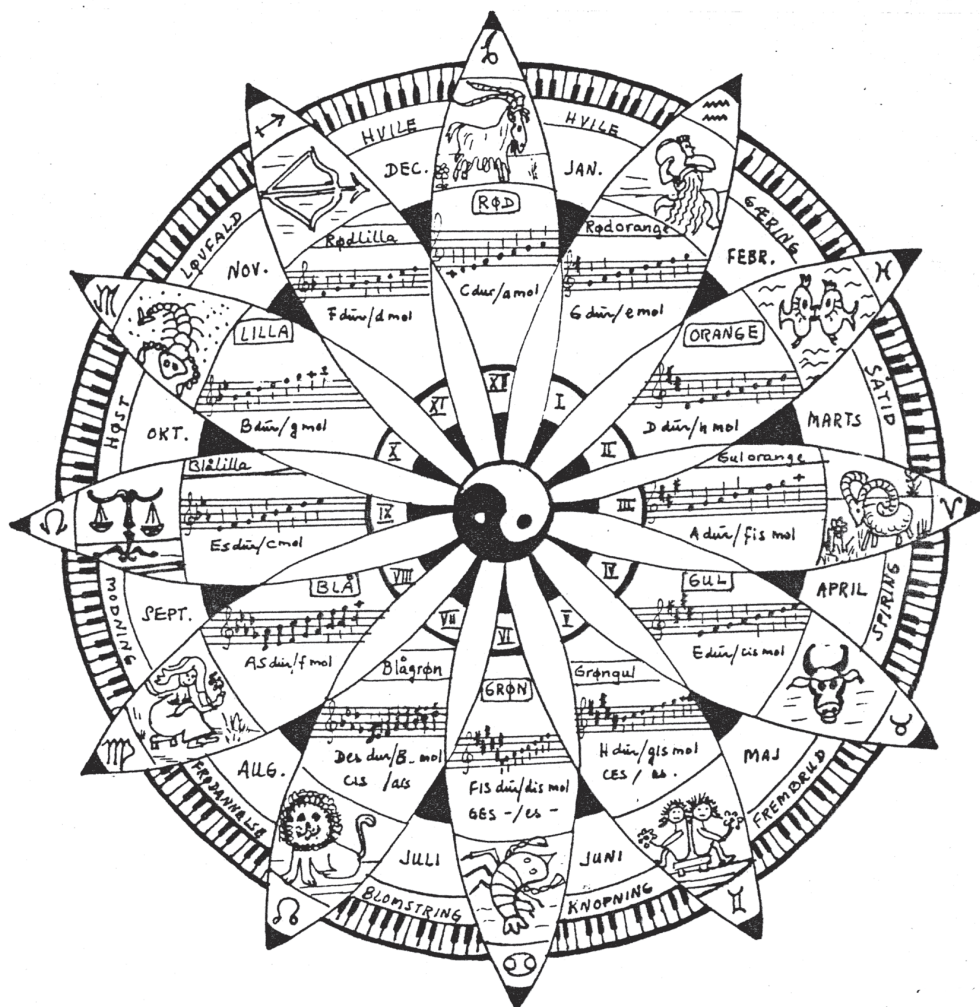
Når vi er kede af det, frustrerede, negative, opgivende og bekymrede, er vi udenfor vortexen, og vi blokerer for ønskernes fysiske manifestation, mens vi, når vi er glade, begejstrede, optimistiske forventningsfulde og sorgløse, er vi inde i vortexen og **alt** kan lade sig gøre!

I gennem de sidste mange år har Esther og hendes mand Jerry Hicks udsendt flere bøger, der er dikteret af Abraham, og nogle af dem er oversat til dansk, bl.a. "En ny begyndelse", "Følelsernes forbløffende kraft" og "Find din indre kilde". Desuden kan man købe DVD'er, nogle med danske undertekster, andre uden, fra diverse workshops afholdt i forskellige byer i USA, hvor man oplever Abraham tale igennem Esther Hicks. og hører de svar, der bliver givet på de mange spørgsmål fra mødedeltagerne. Det er dybt fascinerende, ofte meget morsomt og altid meget lærerigt. Man kan læse mere på deres hjemmeside www.abraham-hicks.com.

Abraham siger, at de taler til os på mange niveauer af vores bevidsthed, så vi vil kun modtage, hvad vi er parate til at modtage nu, men når vi læser bøgerne eller hører DVD'erne flere gange, vil vi hver gang få noget mere ud det. Det svar, der oprindeligt blev givet på spørgerens spørgsmål, kan undertiden også være rettet mod andre, der senere lytter til en DVD, og de vil føle, at også de har fået svar på deres indre spørgsmål.

Samme evne havde Martinus. Jeg har f.eks. selv oplevet visheden af, at han i et foredrag holdt i begyndelsen af 1950'erne også talte personligt til mig, der først hørte foredraget omkring år 2000, altså hen over et spand af 50 år. Kosmisk bevidste væsener kan operere i tid og rum på en måde, som vi ikke forstår endnu, men vi kan blot konstatere, at det sker.

Jeg håber, at mange vil blive interesserede i Abraham, der på flere punkter tager opgaven op efter Martinus, og selv vil dykke ned i det visdoms-ocean, der her bliver tilbudt os.

Ligheder mellem klassisk homøopati og Martinus åndsvidenskab

Af Sten Blomqvist

Dette emne kan beskrives på flere måder, denne artikel er kun en af dem.

Ifølge Martinus har vi mennesker to kroppe – den fysiske og den evige, såkaldte energikrop, som består af ”Jeget” og tanke-bevidstheden. Denne energikrop styrer det fysiske hylster (kroppen) og er det styrende element i det fysiske menneske således, at den bevirker blodets magnetisering, dvs tænker vi positivt magnetiseres blodet positivt og vi er stort set friske og sunde. Tænker vi negativt går det modsat. Selvfølgelig spiller føde, miljø, stress o.lign. ind i billedet, men i det store og hele falder alt tilbage på tankevirksomheden.

I bogen ”Bisættelse” kap. 18 skriver Martinus, at den materielle videnskab står i stampe når det gælder viden om åndelig materie. Hvad er da ”åndelig materie”? Man kan samle den åndelige materie under eet og kalde den for ”tankevirksomheden”. Den som styrer disse tanker er vort eget ”Jeg”. Allerede i fostertilstand begynder dette ”Jeg” at opbygge den fysiske krop i den retning, som ”Jeget” selv skabte i det foregående fysiske liv med de talentkerner, Jeget skabte og som siden opbyggede den såkaldte DNA-spiral så at sige.

Vi lever hele vort vågne liv i vore tanker. Det burde jo være der, man skal se efter, når det gælder sygdomme af forskellig slags. Hænger jeg fast i visse negative tankegange eller det som fører frem til sygdom, retter den fysiske krop sig efter de energier, som kommer fra tankevirksomheden – eller hvordan trylles sygdommene frem?

Hvordan kommer lighederne nu ind mellem klassisk homøopati og Martinus? Jeg går ikke ind på de store forskelle mellem klassisk og kompleks homøopati andet end, at den ene er mere åndelig og den anden mere som en kogebooksopskrift. Hvis en homøopat vil hjælpe en patient, må han lære patientens bagvedliggende problemer at kende gennem den såkaldte anamnese, altså udspørgning, for at få de vigtigste mentale brikker, patienten bærer på, bevidst eller ubevidst. Selvfølgelig også de fysiske.

Homøopati er fremtidens medicin, dvs den opbygger den fysiske krop efter de principper, som Martinus beskriver. De blokeringer som skolemedicinen er fuld af findes ikke i homøopatien. Derimod findes udrensninger af de forringelser, som den fysiske krop må have ud, for at en

helbredelse kan ske. At hjælpe et menneske er egentlig noget åndeligt, for der sker jo en forandring i den evige energikrop og dermed den aktuelle fysiske krop, som individet har i det nuværende liv.

En homøopat kan ikke sige til en patient, at den her medicin skal du indtage livet ud, som det forekommer inden for skolemedicinen. Det skulle jo betyde, at tankevirksomheden er nedbrudt hele hans liv, og det har jeg svært ved at forstå. Den fysiske krop er jo bare et aktuelt redskab for et aktuelt liv. Det kan givetvis tage lang tid, men en forbedring indtræder og hjælpen er på ret vej, hvis det rette præparat anvendes.

er kan også opstå problemer, hvis patienten f.eks. har taget kortison (der fungerer som kunstgødning), fordi den påvirker binyrernes produktion af kroppens egen kortison, sådan at denne forandres og patientens forsvarsmekanisme forringes. Jeg har oplevet sådanne tilfælde, som betyder at jo længere tid kortison er anvendt, jo længere tid tager helbreddelsen.

Svære sygdomme som f.eks. cancer styres også af tanker. Man kan google på den tyske læge og forsker Dr. Ryke Gerd Hamer, hvor der findes artikler om dette på forskellige sprog, selv svensk.

Hvad angår føden har Martinus skrevet i bogen ”Den ideelle føde” kap. 12-13 om tankeprocessen ”nedefra og ovenfra” og om livsenhederne. Den er værd at studere.

(oversat fra svensk af Ruth – Sten Blomqvist er klassisk homøopat)

Om homøopatens mysterier

Af Ruth Olsen

Jeg hjalp engang en gigtsyg ældre kvinde, der som sidste udvej gik til en homøopat for at få hjælp. Efter en del behandlinger gav hun op, da hun ikke fik det bedre. Dengang tænkte jeg, at det med homøopati nok bare var noget hokus-pokus. Mange år senere har jeg undersøgt det seriøst for at prøve at forstå de principper, den bygger på.

Selv om den ortodokse lægevidenskab har gjort, hvad den kunne for at miskreditere homøopatien, lever den stadig i (næsten) bedste velgående. Så der er altså noget, den kan. Den har i øvrigt i Danmark haft nogle meget besværlige vilkår, for det var først i 1976 receptpligten på homøopatiske midler blev ophævet. Indtil da blev man dømt for kvaksalveri for at bruge disse midler, som man samtidig påstod ingen virkning havde.

Lidt forhistorie kort: Samuel Hahnemann, født 1755 i den tyske by Meissen, fik en medicinsk uddannelse og virkede nogle år som alm. læge. Han oplevede dog, der var noget helt forkert ved den traditionelle tilgang til sygdom og sundhed, og gav sig til at eksperimentere med forskellige stoffers virkning på kroppen. Han mente, at sygdomssymptomerne var organismens forsøg på at genoprette den naturlige balance, hvorfor de ikke skulle bekæmpes men derimod styrkes.

Dengang brugte man kinin (også kaldet kinabark) mod malaria. Da Hahnemann selv indtog dette middel, fik han de symptomer, der karakteriserer malaria. Hans konklusion af dette og andre forsøg var, at "et stof, der fremkalder symptomer hos en rask person, kan helbrede disse symptomer hos en syg person." Eksperimenterne førte ham til opdagelsen af det, der kaldes "lighedsprincippet", dvs at "lige helbreder lige", hvor den traditionelle lægevidenskab i stedet tænker i modsætninger og altså bekæmper symptomerne.

Dette lighedsprincip havde Paracelsus allerede formuleret i 1500-tallet, ja faktisk havde Hippokrates ca. 400 år f.Kr. skrevet, at "sygdommen helbredes af det som er lige, gennem det lignende." Dette princip er alment kendt, mener Kristian Pedersen i sin "Homøopatisk håndbog" fra 1986. F.eks. kan man få varme i forfrosne hænder ved at dyppe dem i isvand. Man kan afhjælpe hjerteflimmer med digitalis, selv om dette stof fremkalder

hjerteflimmer hos raske personer. Brugen af amfetamin til hyperaktive børn synes ulogisk, eftersom det normalt øger aktivitetsniveauet. Vaccination bygger på lidt af det samme princip, der handler om at opøve forsvaret mod den pågældende sygdom.

For Hahnemann var det afgørende i enhver helbredelse det, han kaldte "livskraften", som han beskrev som "organismens egen automatisk virkende energi", der gør modstand mod sygelige angreb. Denne energi må dog af og til have hjælp i form af et ekstra "skub". Han opdagede også, at den egentlige årsag til et symptom kunne ligge et helt andet sted i kroppen. F.eks. kunne en hudsygdom skyldes en dårlig fungerende mave. Kroppen skulle ses som en helhed. Derfor måtte man være meget omhyggelig med sine undersøgelser af en patient, og han udviklede en spørgeteknik, der kunne tage mange timer. Hvilke alm. læger ville i dag kunne tage sig al den tid?

Det der nok har mystificeret videnskabsfolk flest er, at det stof, han havde fundet frem til som "lige", skal fortyndes i det uendelige i f.eks. destilleret sukkervand og stadig virke, ja bedre jo "tyndere" det blev. Det er vigtigt, at det i fortyndingsprocessen omrystes grundigt undervejs. Hahnemann gav ikke selv nogen forklaring på, hvordan et stof kunne virke efter at være fortyndet så meget, at der ikke kunne være et eneste molekyle af den oprindelige medicin tilbage.

Den forklaring har senere homøopater forsøgt sig med, bl.a. på grundlag af den nye viden indenfor kvantefysik. Den før nævnte Kristian Pedersen mente således, at "det strukturelle informationsindhold af lægemidlet er blevet overført til opløsningen" og derved videre til den menneskelige organisme. Han kaldte det derfor "informations-medicin".

Otto Ballin mente, at medicinen "efterlader et frekvensmønster i den neutrale bæresubstans, og dette mønster er nok til at sætte gang i livskraftens arbejde på at genetablere den homeostatiske balance i kroppen." Lægen og homøopaten Ole Jørgensen mente (i sin bog "Det homøopatiske alternativ"), at der fra det homøopatiske middel udgår en stråling, der fra bæresubstansen påvirker blodet, som bringer det rundt i kroppen som en slags radiobølge. Den seneste bog, jeg har læst – "Homøopati, fremtidens medicin" af George Vithoulkas – tager udgangspunkt i Einsteins konstatering af, at alt stof er energi i forskel-

lige frekvenser. Den menneskelige organisme er et vibrerende bio-elektromagnetisk felt, og når dette felt vibrerer harmonisk, kan mennesket ikke rammes af en ydre sygdomsfremkaldende påvirkning, for så er det ikke modtageligt. Er det derimod i ubalance, vil livskraften være nedsat og organismen har svært ved at "smide ubudne gæster på porten".

Et sygdomssymptom afspejler de anstrengelser, organismen gør for at genoprette normale svingninger i sit bio-felt. Et homøopatisk middel søger gennem samme svingningsfrekvens som kroppens egne "stormtropper" at forstærke deres anstrengelser ved at komme dem til undsætning. Her betyder "det lige" altså resonans. Derfor kan man ofte se et symptom forværret i begyndelsen inden helbredelse indtræder.

Åndsvidenskabeligt set

Hahneemann skelnede ikke mellem psykisk og fysisk sygdom, for ham var det åndelige og det fysiske to sider af samme sag. Når de fleste ortodokse læger afviser homøopatien, er det bl.a. fordi der opereres med et åndeligt begreb som livskraft. De holder sig jo hovedsageligt til det rent fysiske og tror ligesom medicinalindustrien, at det hele handler om kemi.

Fra åndsvidenskaben ved vi imidlertid, at årsagerne til sygdom først og fremmest er noget åndeligt. Det, nogle kalder vort "bio-elektriske felt", andre kalder vor aura, er ifølge Martinus vore åndelige legemer. Enhver sygdom begynder som en ubalance i dette åndelige felt, som vi også kan kalde vort "bevidstheds-felt". Derfra forplanter ubalancen sig til den fysiske organisme, hvor den manifesterer sig som en eller anden form for sygdom.

Også Martinus taler om "livskraft" som det centrale for bevarelse af sundheden. I bogen "Bisættelse" skriver han (kap.43): *"Idet tankerne er det samme som fine elektriske bølger, der gennemstrømmer organismen, vil enhver tænkning være identisk med en eller anden form for "elektrisering" af organismen, hvilket igen vil sige det samme som en "overfysisk" kraftpåfyldning. Denne "elektrisering" eller kraftpåfyldning udløses direkte i blodet.*

Tænkningen bliver derved det højeste fundament for blodets skabelse, og dets kvalitet må derfor stå og falde med tænkningens natur og kvalitet. Da blodet udgør det bærende fundament for selve organismens skabelse, vedligeholdelse og velbefindende, bliver tænkningen således selve livets allerhøjeste manifestationsfaktor. Det et væsen tænker, det bliver det.

Har det sygelige og abnorme tanker, vil dets organisme blive sygeligt eller abnormt magnetiseret, hvorved den i tilsvarende grad må fremtræde som usund og svækket,

medens den ved lyse, sunde og normale tanker uundgåeligt vil komme til at fremtræde som udtryk for det højeste normale velvære."

Vor modstandskraft mod sygdom står og falder altså ifølge Martinus med vort "tankeklima". Dette er for nylig blevet bekræftet i TV-serien "Sjæl og videnskab", hvor det bl.a. blev påvist, at de såkaldte lykkepillers virkning afhæng af, om patienten troede på, de virkede. Det kender vi som en placebo-effekt. Dermed er også bekræftet, at det er bevidstheden, der styrer den fysiske organisme. Først når denne erkendelse for alvor vinder indpas i lægevidenskaben, vil der ske fremgang i det generelle sygdomsbillede i samfundet.

Så skal vi til gengæld til at arbejde med at styre bevidstheden! Det vil kræve indsigt i åndsvidenskaben. Nu ved jeg – hvad jeg ikke gjorde dengang – hvorfor den gigt-syge kvinde, jeg i starten fortalte om, ikke fik det bedre. Hun var fuld af skuffelse og bitterhed over det liv, hun havde haft.

De to nervesystemer

Det er altså bio-elektriske svingninger, der som livskraft er afgørende for, om en organisme er sund og er i stand til at helbrede sig selv. Mennesket har to slags "lednings-systemer" til at formidle denne bio-elektriske strøm, to forskellige nervesystemer, fortæller V. Schelderup i bogen "Helbredelsens grunde" (Munksgaard 1991).

Det ældste system "kører på" analog jævnstrøm og kaldes også "det vegetative nervesystem". Det står i forbindelse med kroppens celler via vævsvædsken i det intercellulære rum. Forskerne har fundet ud af, at det er dette netværk, der styrer fosterudviklingen og spiller den afgørende rolle ved sårheling, vævsregeneration og selvhelbredelse. Schelderup kalder det et "biologisk informationssystem", som findes i organismen før udviklingen af det nye nervesystem, som fungerer på digital vekselstrøm.

Annie Besant

Alt dette er forholdsvis nye opdagelser, som den etablerede videnskab dog endnu ikke har accepteret. Men ny viden er det nu ikke, for allerede før 1910 skrev teosoffen Annie Besant udførligt herom i bogen ”Bevidstheden og dens udvikling”. Heri beskriver hun, hvordan det første nervesystem, som hun kalder ”det sympatiske”, opbygges på det fysiske plan ved impuls fra bevidstheden via astralplanet og videreudvikles ved indbyrdes påvirkning mellem det fysiske og astrale. Det styrer alle livsorganer og fylder dem med livskraft.

Efterhånden som det astrale legeme (altså følelseslegemet) bliver mere velorganiseret udvikles det nervesystem, hun kalder ”det cerebro-spinale”, ved impulser som udspringer fra mentalplanet (intelligens-legemet). Med tiden bliver dette gradvis det fremherskende nervesystem, hvorigennem dagsbevidstheden giver sig udtryk. Det sympatiske nervesystem fungerer dog stadig og bevarer kontrollen med kroppens livsorganer, men nu ”uden at være genstand for overlagt opmærksomhed”, altså som automatfunktion.

Hun fortæller, hvordan det nye nervesystem gør mennesket mere ”ømfindtlig for mentale rystelser, hvorved organiske forstyrrelser og sygdom kan fremkaldes. Det udviklede menneske lever fysisk bogstaveligt i sit nervesystem”.

Og så er vi tilbage ved det, Martinus fortalte om tanke-energiens elektriske svingninger, der gennem blodets og nervesystemets netværk virker ind på alle kroppens funktioner, også de funktioner der styres af det autonome system. De to nervesystemer er jo ikke adskilte men dele af samme helhed, der jo dybest set alt sammen består af energivibrationer.

En healers forklaring

I Dudley Blades’ bog om healing (Hernov 1985) fandt jeg endnu en forklaring på helbredelsens mekanisme. Energi har mange frekvenser, fra de fineste åndelige frekvenser til de groveste fysiske. De er der alle sammen hele tiden, ja vi ”bader” i ”lyset” fra de åndelige energier, men når vi er f.eks. deprimerede ”lukker vi af” og bliver derfor ofte syge. Den indre ånd, frarøvet sin næring fra de højere planer, brænder lavt og koldt som et lys, der ikke får ilt nok.

Æterlegemet svinger på åndelig frekvens, det er det energifelt, der beliver kroppen, og som forlader os, når vi dør. Æterlegemet nærer os med åndelig energi, som det absorberer fra solen, jorden, træerne, blomsterne osv. Aura er et magnetisk vibrationsfelt, der er ligesom duften omkring en blomst. Sygdom viser sig som skygger i auraen, før den viser sig fysisk. Det er dette vibrationsfelt, healeren arbejder på i sine forsøg på at helbrede.

Vands hukommelse

Et vigtigt aspekt i homøopatien er diskussionen om vands særlige hukommelse og om dets evne til at være bærer af information. Vand er jo hovedparten af fortyndings-substansen. Og vand udgør 70-80% af menneskets fysiske krop.

Naturvidenskaben har erkendt, at vand er en meget speciel substans og grundlaget for alt liv på jorden. Faktisk udråbte Aristoteles for 2000 år siden vand til at være ”det centrale element i videnskaben”, og forskerne har da også måttet indse, at vand ikke bare er brint og ilt (H_2O), men at det er noget tredje, der netop gør det til ”livets vand”, man ved bare ikke helt hvad det er. De kan opregne 40 ”anomalier”, dvs afvigelser fra hvad man skulle forvente af en væske.

Det særlige ved vand er dets semi-krystallinske struktur og dets evne til lynhurtigt at ændre mønsteret i denne struktur. Ved ca. 37 grader er krystalstrukturen intakt, men over 43 grader begynder de krystallinske bindinger at blive opløst, og vandet begynder dermed at opføre sig som almindelig væske. Forskere ved University of Georgia har påvist, at syge celler er omgivet af ustruktureret vand, mens raske celler er omgivet af struktureret vand. Ved helbredelse gælder det altså om igen at gøre kroppens vand struktureret. Men hvordan påvirke det i den retning?

En italiensk fysiker, Giorgio Piccardi, begyndt i 1935 at forske i vands adfærd. Han fandt f.eks. ud af at fremstille ”aktiveret vand” ved at omrøre det med en glasbeholder fyldt med neongas og en dråbe kviksølv. Dermed blev det i stand til at opløse kalkforbindelser. Senere fysisk analyse viste, at glasbeholderens indhold fungerede som en lille radiosender for radiobølger med meget lang bølgelængde. Vandet absorberer disse radiobølger, og

dette medfører energetiske forandringer i vandets fysiske struktur, som øger dets evne til at opløse kalksalte.

Han opdagede imidlertid, at dette "aktiverede vand" ikke altid virkede på samme måde, men at det blev påvirket fra andre kilder, som ændrede dets egenskaber. Ved fortsat forskning fandt han ud af, hvordan forskellige elektromagnetiske felter spillede en rolle, f.eks. kosmisk stråling, solpletaktivitet og månens faser. Også andre planeters stillinger kunne have en vis effekt på vands struktur og egenskaber. (Schelderup: "Helbredelsens grunde" 1991).

Vands hukommelse er altså en konsekvens af, at det er så let påvirkeligt og kan opretholde en strukturændring i en vis tid. F.eks. er det påvist, at når det vand, som er påvirket af en healer, bruges til at vande nogle planter, vokser disse meget bedre end planter, der er vandet med almindeligt postevand.

Den danske ingeniør Flyborg fandt på noget, han kaldte "radisonterapi". Det bestod bl.a. i gennem en elektronisk proces at "opmagasinere" specifikke mønstre af akustiske svingninger i vand, som patienterne derefter skulle drikke. Jeg har dog aldrig hørt om konkrete eksempler på helbredelse via dette "musikalske vand".

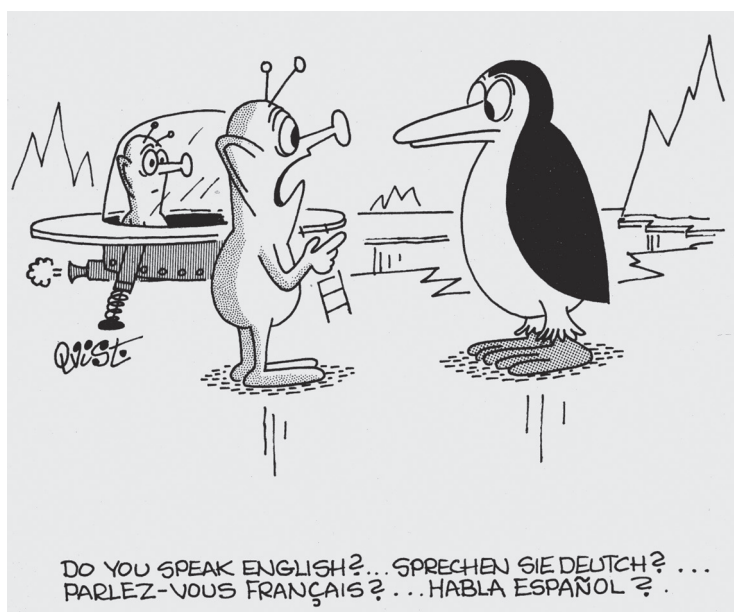
Vand, der for nylig er smeltet, beholder en tid isens krystalstruktur og skulle derfor være meget sundt. Samerne lader deres rensdyr drikke smeltevand, fordi de har erfaret, det er særlig godt og giver en finere pels. Forskerne mener i øvrigt at have fundet ud af, at spædbørn, økologisk dyrkede grøntsager og frugt kun indeholder struktureret vand.

Med jævne mellemrum hører man, at der er kommet såkaldt "restruktureret" vand på markedet, f.eks. BioLine Water i USA. Grandervand kommer ud af den rene østrigske bjergkilde og har vist sig at have ret så fantastiske egenskaber. Men når det er kommet på flasker og transporteret langvejs, er det vel udsat for al mulig påvirkning fra "usunde frekvenser", så hvordan mon det bevarer sin gode struktur?

Beneviste, en fransk immunolog, beskrev i 1988 i tidskriftet "Nature" sit "bevis" for vands hukommelse. Da tryllekunstneren Randi ville kontrollere beviset, kunne det ikke gentages, og Beneviste blev vanæret. Mon Randi kunne påvirke vandet med sine negative "frekvenser"? Andre har siden forsøgt at præstere et videnskabeligt bevis, men vand lader sig åbenbart ikke putte i videnskabelige "kasser".

Japaneren Emoto søgte med fotografering af iskrystaller at påvise (i bogen "Vandets Budskab"), hvor let vand lader sig påvirke af bl.a. musik og menneskelige følelser, ja endda skrevne ord. Men da han aldrig har ladet andre undersøge, hvordan han tager sine billeder, er han ikke blevet taget seriøst i videnskabelige kredse.

Alt stof, ikke kun vand, består af energi i forskellige spændings-mønstre (frekvenser). At disse mønstre afspejler information er ved at blive alment kendt – tænk blot på, hvordan en computer rummer information på grundlag af elektromagnetiske mønstre i silicium. I en vanddråbe er der omkring 2000 trillioner molekyler, små levende væsener der hele tiden bevæger sig. Hvilken uanet mængde af "bits", der her er mulighed for! Naturen er fuld af budskaber for den, der forstår at "læse" skabelsens mønster-sprog.

Kommentar til "Apropos en smuk misforståelse"

v/Mischa Lim

I artiklen 'Apropos en smuk misforståelse' i Impuls 1/2012 skriver forfatteren, som er en del af redaktionen på Martinus Instituttets blad 'Kosmos', at han læser Impuls, fordi han interesserer sig for det, som "går imod eller er modsat Instituttets politik". I spørgsmålet om, hvorvidt det er tilladt eller ej at ændre i Martinus værk, så mener forfatteren, at der er tale om forskellige politiske holdninger hos Instituttet og Søren Ingemann, en holdning, der bygger på Martinus udtalelse om, at der ikke må ændres i hans værk, og forfatteren mener, at de to parter fortolker Martinus tale henholdsvis implicit eller eksplicit. Ovennævnte afføder nogle spørgsmål, som jeg her vil forsøge at svare på.

Arbejder man virkelig efter en politisk holdning på Martinus Institut?

Inden for Sagen beskæftiger vi os ikke med politik! Politik og Martinus lader sig absolut ikke forene – det hører slet ikke sammen. Martinus har selv sagt, at hans Sag står meget højere end politik.

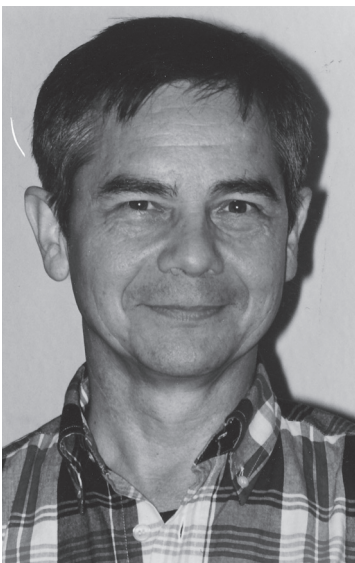
Derfor skal vi inden for Sagen selvfølgelig holde os langt væk fra politik. Politik er indbegrebet af forretning, og det beskæftiger vi os jo ikke med. Vi ved alle, at Martinus Sag ikke arbejder med kontrakter, strejker, lockouter osv. At beskæftige sig med politik, er det samme som at beskæftige sig med lokallogik. Og dét gør Martinus ikke. Han beskæftiger sig udelukkende med verdenslogik eller Den hellige Ånd.

Martinus Sag drejer sig om *moral*.

Må der ændres i Martinus værk?

Jeg husker, at en gang jeg sad hos Martinus, begyndte han pludselig at tale om Bibelen. Martinus fortalte, at Bibelen var oversat så mange gange og havde forandret sig så meget, at almindelige mennesker ikke mere kunne se den rette sammenhæng. Martinus kunne se, at der ind imellem var ændret eller manglede noget, og at andet var

oversat forkert. Martinus så også, at det samme ville ske for ham – og han udtrykte sin bekymring herover, for han kunne se, at man ville rette i hans værk. Efter en pause sagde han, men vi har heldigvis originalmanuskriptet.

Da Martinus gjorde alt, hvad der var ham muligt for at beskytte sit værk, sagde han til sine rådsmedlemmer, at der ikke måtte ændres så meget som et komma i hans værk. Hvis der skulle ændres noget, ville han selv godkende ændringen. At der ikke måtte ændres noget, blev indføjet i Instituttets love, se § 3, hvor der om Instituttets virksomhed står, at formålet er, at *'bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side'*.

Der kan altid indsnige sig fejl i et skrevet værk. Martinus sagde herom: "Men står det forkert ét sted, så står det rigtigt ti andre steder." For sådan er jo Martinus skrivestil.

Livets Bog udkom så snart et bind var færdigt, og i tiden frem til hvor Martinus forlod dette plan, blev han forelagt fejl, som interesserede læsere havde bemærket, og alle fejl blev rettet.

Men til sidst - og til trods for disse fejl (!) - havde Martinus set, at de, der var virkeligt søgende, fandt sandheden i hans værk. Man havde forstået det, og dermed vidste han, at hans mission var opfyldt. Da han forlod det fysiske plan, skulle der derfor heller ikke ske yderligere rettelser, men hans værk skulle bevares, som det var.

I artiklen spørges der, om eventuelle fejl skal gå videre i oversættelserne?

Ja, selvfølgelig! Som sagt, de interesserede fandt sandheden til trods for de fejl, der måtte være – og for resten er det en oversætters opgave, at oversætte det materiale, som han/hun får forelagt og at være tro mod kilden frem for at tilføje, overfortolke eller underfortolke noget som helst, for man retter ikke i en anden forfatters værk.

At vi ikke må ændre noget i Martinus værk, er ikke et *ønske*, som Martinus har givet udtrykt for, og som

der ellers står i forfatterens artikel. Nej, det er et *krav* til Instituttets rådsmedlemmer, at de bevarer Martinus værk, sådan som det er afleveret fra hans hånd. Når man indtræder som rådsmedlem på Institutet, har det enkelte medlem accepteret at handle i overensstemmelse med Instituttets love, og der står jo bl.a., at man skal ”bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side”.

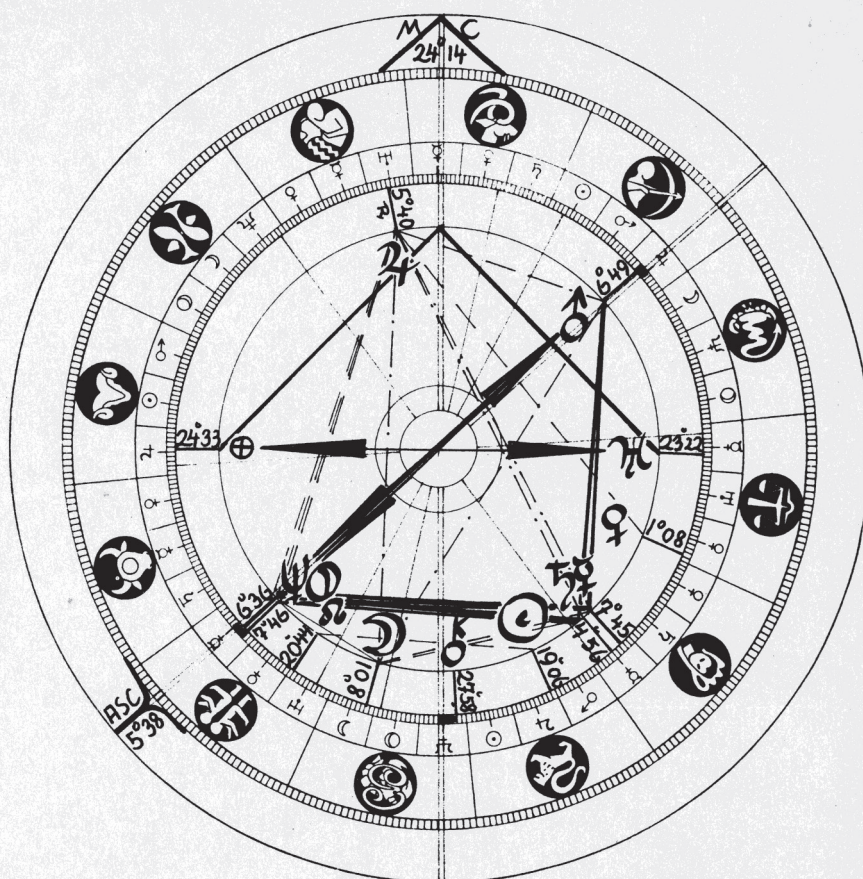
Skal Martinus udtalelser forstås implicit eller explicit?

Når man har hørt Martinus, så ved man, at han talte uden omsvøb og kaldte en spade for en spade. Hos ham skulle man ikke gætte sig til, om noget skulle forstås implicit eller explicit. Hans tale var altid direkte, der var intet politisk ved den. Han kaldte tingene ved deres rette navn, så enhver vidste, hvad han talte om. Så når Martinus

sagde, at der ikke måtte ændres noget i hans værk, så var det dét, han mente, og ikke noget andet.

Jeg kan illustrere Martinus direkte måde at tale på med bl.a. følgende lille historie fra dengang, da Martinus besøgte Anna Ørnsholt i Indien i forbindelse med sin Japan-rejse. Han blev bedt om at holde et foredrag i det teosofiske centrum, og blandt tilhørerne var bl.a. nogle gamle vismænd, som blev så begejstrede, at de bagefter gav Martinus hånden, hvilket man ellers ikke gør i Indien, og de sagde til Martinus, at hans foredrag havde givet dem et klarere syn på tilværelsen, og at de først *nu* kunne forstå deres hellige skrifter, vedaerne, som de havde studeret i så mange år.

Og det var selvfølgelig Martinus sædvanlige klare og direkte tale, der var årsagen til det, for han blev forstået ved at tale direkte til tilhørernes hjerter.

Figur 1: Martinus Thomsen, født: 11.08.1890, 22:42:30, Sindal

Fra viden til alviden

set fra et kosmisk perspektiv

v/Mischa Lim

Vi er nødt til at tænke og handle i kosmiske baner

Hvis vi mennesker vil vide, hvor tilstande som ondskab, krig, misfornøjelse, skinsyge, jalousi, elendighed, intolerance osv. stammer fra, hvis vi har et brændende ønske om at forstå hele livet, og hvis vi vil vide, hvem vi er, hvor vi kommer fra og går hen, så må vi have den nødvendige viden. Men da vi endnu ikke har den, kommer vi stadig væk ud for situationer, som vi ikke har været i før. Og da vi kun kan handle ud fra den viden og de erfaringer, som vi har, er det netop den manglende viden, som er årsagen til de førnævnte tilstande.

I sidste århundrede er udviklingen gået meget stærkt, og nye problemer er kommet til. Landene har før løst deres problemer nationalt, men det er ikke længere nok. Derfor er de begyndt at forene sig og at samarbejde ikke alene på internationalt, men også på kontinentalt plan. Der er bl.a. blevet indgået handels- og samarbejdsaftaler samt sluttet pagter og alliancer. Men alligevel eskaleres problemerne. Nogle af dem er af en sådan karakter, at de truer hele menneskehedens eksistens og kræver en verdensomfattende løsning. Begrebet globalisering begynder at trænge ind i vor bevidsthed. Men man vil opdage, at løsningen heller ikke er at finde i en globalisering alene, for vi er nødt til at finde frem til en form for samarbejde, som inddrager og tilpasser sig de kosmiske love og principper. Med andre ord kan vi ikke længere nøjes med at bygge videre på en delvis eller en lokal analyse af vore problemer.

Landene verden over bygger ganske vist fortsat på egne interesser som bl.a. de nationalistiske, politiske, økonomiske og handelsmæssige områder, hvor man stadig væk holder fast i princippet 'magt er ret'. Fortsætter vi ad den vej, vil problemerne kun vokse. Vi bliver nødt til at bryde med alle de gamle vaner og principper. Dvs. det er nødvendigt, at nationerne ændrer deres kurs radikalt. Så i stedet for det dyriske princip 'magt er ret' må det være det humane eller kosmiske princip 'ret er magt', som må være den dominerende faktor. Vi må med andre

ord begynde at tænke i kosmiske baner og at indarbejde de kosmiske love og principper i vor hverdag, sådan som de er beskrevet i bogen Det Tredie Testamente, for det er dem hele verdensaltet bygger på. Alene på den måde kan vi arbejde os ud af vore problemer og indbyrdes uoverensstemmelser. Vi må i både vor tanke- og handlemåde vise, at vi har forstået disse kosmiske love og principper, for det alene fører til ... kosmisk bevidsthed og dermed til alviden.

Det evige verdensbillede og den materialistiske forsker

Menneskenes forskning har indtil nu baseret sig på ren og skær intelligens uden hensyntagen til moral. Martinus siger herom: *"Menneskene er nu ved at afslutte en epoke, hvor de ikke kan komme længere ved den rent intelligensmæssige forskning, der ikke giver dem det mindste holdepunkt for moral. At de kan bygge vældigt geniale maskiner, og at de kan veje sol, måne og stjerner og bestemme lysets hastighed giver dem hverken styrke eller mod, når de skal til at dø eller trøster dem i sorgen, når de mister nogen af dem, de holder af. De begynder at opdage, at mennesket ikke blot er en materiel ting, og de kommer ud for en masse ting, som videnskaben ikke kan hjælpe dem med eller give en forklaring på, fordi der ikke er nogen mulighed for at komme til det ad hjerne- eller intelligensmæssig vej."* (Martinus, Kosmos 11/1991 s. 207)

Først den dag, hvor den materialistiske forsker indser den absolutte værdi af det evige verdensbillede og opdager dets betydning for menneskenes udvikling, vil han forstå, at den åndelige verden er en realitet, man ikke kan komme udenom. På grund af Det Tredie Testamente har den materialistiske forsker mulighed for at få et teoretisk indblik i, at verdensaltet fungerer som én eneste stor og levende organisme. Denne opdagelse vil gøre, at ikke kun hans syn på tilværelsen, hans måde at udforske livet på, men også han selv som individ vil undergå en kolossal ændring.

Netop med fremkomsten af det evige verdensbillede er livets mysterium løst. Den lokale viden, som den intelligensbetonede materialistiske forsker hidtil har fulgt, må således her vige for den fuldkomne og totale viden.

Forskeren får hermed det sidste skub ud af det dødvande, han hidtil har befundet sig i.

Det evige verdensbillede som hypotese

Når kirken bliver stillet et spørgsmål, som den ikke kan give svar på, siger man ofte, at *Guds veje er uransagelige*. Vi ser, at kirken er troens institution. Men troen er ikke kun en fase i menneskenes udvikling, den er et absolut nødvendigt skridt på vejen til alviden.

Når den materialistiske forsker får stillet et spørgsmål, som han ikke umiddelbart kan svare på, siger han, at der er tale om en *tilfældighed*. Men en tilfældighed kan aldrig være forenelig med logik og dermed heller ikke med videnskab. Der kommer dog en tid, hvor forskeren vil opdage, at disse såkaldte tilfældigheder er underlagt evige love og principper, og dermed ser vi, at der ikke eksisterer tilfældigheder. Men også den materialistiske videnskab er ikke kun en fase i menneskenes udvikling, den er endnu et absolut nødvendigt skridt på vejen til alviden.

Den åndelige forsker til gengæld søger efter en eviggyldig og logisk forklaring på livet. Grundstenen hertil har han fundet i det evige verdensbillede, sådan som det er beskrevet i Det Tredie Testamente, for kun dét giver ham en absolut logisk og sammenhængende forklaring på livet. Og da alt har en logisk forklaring, findes udtryk som '*Guds veje er uransaglige*' og '*tilfældighed*' ikke mere. Når den åndelige forsker derfor bliver stillet over for et spørgsmål, som han ikke umiddelbart kan svare på, så vil han gå ud fra dette evige verdensbillede som en hypotese og vil ud herfra finde svaret.

Den materialistiske forsker har et forklaringsproblem

Den materialistiske og åndelige videnskab kender begreber som det relative og absolutte faste punkt, men arbejder forskelligt med dem. Den materialistiske videnskab arbejder *altid* med det relative faste punkt og betragter det absolutte faste punkt som værende af teoretisk karakter. Derimod arbejder man i den åndelige videnskab *udelukkende* med det absolut faste punkt og betragter her det relative faste punkt som en illusion.

Fra den materialistiske videnskab ved vi som et faktum, at hver enkelt bevægelse har sit eget relative faste punkt, hvorfra selve bevægelsen udspringer. Går man videre og tager konsekvensen af denne tankegang, så burde man komme frem til, at totaliteten af *alle* bevægelser må

have sit udspring fra et *absolut* fast punkt. Men da dette absolut faste punkt hverken kan måles eller vejes, og den materialistiske forsker udelukkende arbejder med mål og vægt, hvad skal han så stille op med et absolut fast punkt, som på denne måde ligger uden for hans opgave- og interesseområde? Da evigheden og uendeligheden heller ikke udgør en del af selve verdensaltets bevægelser og derfor heller ikke kan måles eller vejes, hører disse begreber heller ikke ind under hans interesseområde.

Som materialistisk forsker studerer fysikeren fysiske fænomener såsom samspillet mellem masse, tid og rum og refererer ofte til veletablerede teorier om fysiske love. Men ligesom alle andre videnskabelige teorier så gælder disse teorier kun, indtil nogen har modbevist dem. Forskeren søger således ikke den absolutte og totale sandhed, men derimod kun lokale sammenhænge. Og så længe han sætter grænser for sit undersøgelsesområde, kan han kun skabe et ufuldkomment verdensbillede og aldrig nå frem til det totale, det sande og evigtgyldige verdensbillede. Et verdensbillede, som kun baserer sig på en delvis viden, kan kun give et lokalt eller ufuldstændigt billede og kan derfor umuligt få betegnelsen Det *evige* verdensbillede.

Som nævnt kan det absolut faste punkt hverken måles eller vejes. Men uden dét vil der ikke eksistere nogen bevægelse. Ingen bevægelse betyder intet verdensalt, og det vil sige, at intet liv og en evig stilhed vil herske. Men da livet *er* et faktum, står den intelligensbetonede materialistiske forsker her med et forklaringsproblem, for hvorfor

bliver han ved med at ignorere det absolut faste punkt, også kaldet den årsagløse årsag eller den første årsag, hvorfra *alt* har sit udspring?

Svaret er, at det er et udviklingsspørgsmål. Vi taler nemlig her om forskeren, den fortabte Søn, som endnu befinder sig i den udviklingsfase af sit liv, hvor han kun beskæftiger sig med materien og har glemt, ja ofte ligefrem benægter sin Faders eksistens.

Den materialistiske forskers 'jeg'

Ligesom alle levende væsener har forskeren et 'jeg'. I sin søgen efter det sande verdensbillede er det nødvendigt, at den materialistiske forsker tager *alt* med i betragtning, og det inkluderer selvfølgelig også iagttagernes eller forskerens eget 'jeg'. Da nutidens materialistiske forsker undlader at vende blikket mod sit eget 'jeg', er han kun en forsker af materien omkring sig.

For den åndelige forsker står - i modsætning til den

materialistiske forsker - 'jeget' helt centralt. Det er selve omdrejningspunktet i al hans forskning. Og det er dette 'jeg', som får viden og til sidst får alviden. Det er *ikke* hans fysiske legeme, der får alviden, for det fysiske legeme - ligesom hans hjerne - er kun forskerens 'jeg's skabte erfaringsredskab, og som alt skabt har det en begyndelse og en ende.

Da 'jeget' defineres som 'noget, som er', og da dets eksistens ikke kan benægtes, må det nødvendigvis også have en plads i det evige verdensbillede. Hvis den materialistiske forsker ikke tager sit 'jeg' med i betragtning, vil han aldrig finde frem til et evigtgyldigt verdensbillede, for hans 'jeg' kan umuligt holdes uden for som en blind passager eller en passiv iagttager til livet. Derfor siger Martinus også om den materialistiske videnskab, at den er den åndelige videnskab i svøb.

Det absolut faste punkt afslører Guds eller Skaberens eksistens og verdensaltet som et levende væsen

Verdensaltet er et uendeligt stort ocean af bevægelser i form af bølger, vibrationer og stråler. Da hver enkelt bevægelse som sagt udgår fra sit eget faste punkt, må totaliteten af *alle* bevægelser udgå fra ét *absolut* fast punkt. Dette absolut faste punkt kan aldrig være identisk med selve bevægelsen eller verdensaltet, men det genskaber, fornyer og dirigerer det. Det absolut faste punkt har altid været der før bevægelsen, og altid i den rækkefølge, for uden det absolut faste punkt er der *ingen* bevægelse.

Da bevægelse eller energi er konstant (fysikerne siger: Energy = Constant), dvs. energi er evig, er det absolut faste punkt også evigt. Vi ser, at dette *evigt igangsættende, fornyende og dirigerende* faste punkt har en skabeevne, for vi er selv øjenvidne til det allerstørste skabte sanseobjekt af dem alle, nemlig verdensaltet. Dermed kommer vi frem til de tre betingelser, der er nødvendige for, at man kan kalde 'noget' et levende væsen: 1) Det absolut faste punkt, eller Skaberens 2) dets skabeevne og 3) det skabte eller verdensaltet.

Selvom vi ikke fysisk kan se det absolut faste punkt eller Skaberens, igangsætter af bevægelsen, vil det ikke sige, at det absolut faste punkt eller Skaberens ikke eksisterer. Det kommer bl.a. til udtryk i denne lille historie:

En forsker står ved kajen med sit måleapparat i vandet, og hans målinger fortæller ham, at der befinder sig 'noget' ude på det store verdenscean. Dette 'noget' giver sig til kende, idet det bevæger sig med en bestemt hastighed i en bestemt retning. Selvom forskeren ikke kan se dette 'noget', accepterer han dets eksistens på grund af de målinger, som hans apparatur opfanger. Så han ved, at der er 'noget'. Og selvom han i princippet *aldrig* kommer til

at se dette 'noget', ændrer det intet ved den kendsgerning, at der *er* 'noget'. På nøjagtig samme måde giver det skabende absolut faste punkt sig til kende igennem vores største sanseobjekt, verdensaltet.

Vi må således slå fast, at da verdensaltet er 100 % bevægelse, da bevægelse er livets kendetegn, og da verdensaltet er resultatet af det absolut faste punkt, så afslører det absolut faste punkt ikke alene Guds eller Skaberens eksistens, men også verdensaltet som et evigt levende væsen, for bevægelse er livets kendetegn.

Herom siger Martinus bl.a.: *Vi har således set, at verdensaltet ligesom de levende væsener udgør et "Noget, som er". Dette "Noget" er verdensaltets og dermed livets allerhøjeste realitet, ligesom det i form af "jeg'et" er den allerhøjeste realitet i ethvert levende væsen. (...) Dette evige "noget" fremtræder således som "jeg'et" bag den gigantorganisme, vi kalder "verdensaltet". (...) Da dette "Noget"... udgør den absolutte, totale ubevægelighed eller stilhed, bliver det her synligt som det tilsvarende eneste absolutte "faste punkt" i verdensaltet.* (Martinus: Det evige verdensbillede, symbol 11 afsnit 1 + 2.)

Forskeren, den fortabte Søn, er atter tilbage hos sin Fader

På sin vej fra viden til alviden må forskerens følelse være i balance med hans intelligens, for først da begynder intuitionen at udvikle sig. Når det sker, udvikler disse følelses-, intelligens- og intuitionscentre i hans bevidsthed, og med disse efterhånden mere og mere fuldkomne centre er forskeren godt på vej til alviden.

Om intuition siger Martinus: *"Intuitionen" er den evne, igennem hvilken de skal opleve Guddommen og tilværelsen uden for tid og rum. Det er den evne, de skal have, for at det åndelige kan blive til videnskab. Åndsvidenskaben kan kun opstå ved intuition og ikke ved intelligens som den materielle videnskab. Det er intuitionen, der lader menneskene opleve den sande virkelighed bag den fysiske virkelighed, bag tiden og rummet. Det er denne evne, der får dem til at se med "Guds øjne" og være i kontakt med Guddommen.* (Martinus Åbningsforedrag 01.07.62 i Klint. Kosmos nr.2/2008)

Den dag, hvor forskeren får viden om den sande virkelighed bag den fysiske virkelighed, bag tiden og rummet, dvs. når han får alviden - og dermed almagt og alkærlighed, som jo tilsammen udgør den guddommelige Faders primære bevidsthed - får han også kosmisk bevidsthed. Og dermed er forskeren, den fortabte Søn, *atter* tilbage hos sin Fader.

UDVIKLINGEN EFTER MARTINUS

BORTGANG

Af Tage Buch

Det, jeg vil sige i det efterfølgende, bliver ikke sagt som kritik af Martinus Sag, men skal ses på baggrund af min fornemmelse af, at selvom der er en stor teoretisk forståelse af Martinus, så er der kun en ringe forståelse for, hvem han virkelig er, og hvad Det Tredie Testamente står for. Da jeg gennem mit livslange nære venskab med Martinus har fået en del viden om Sagen, som kun få har haft adgang til, vil jeg gerne her dele noget af denne viden med læserne.

Indsat af Gud

Martinus havde en meget god ven, der hed Peter Zacho. En tid før Martinus skulle forlade denne verden, besøgte Peter ham, og han refererede til mig noget af den samtale, de havde. Det, han refererede, var det følgende:

Peter sagde til Martinus: "Når du er væk, så bliver der ballade inden for Sagen." Martinus sagde: "Nå, tror du det, Peter?" Ja, det gjorde Peter. Martinus sad lidt og sagde så: "Ja, jeg har jo gjort det så godt, jeg kan." Så sad Martinus igen lidt, og så sagde han: "I øvrigt er de indsat af Gud."

Ja, rådet er indsat af Gud, og det er alle andre mennesker også. At blive indsat af Gud er ikke noget specielt, som kun gælder for rådets medlemmer. Det er ikke en favorisering fra Guds side, for Gud har ingen favoritter. Vi er alle sammen én af de mange milliarder, der er på kloden, og alle har en eller anden bunden opgave, som de skal udføre i deres liv, og som de skal gøre færdig.

Rådet har også en bestemt bunden opgave, som de skal udføre. De skal arbejde efter Instituttets love, og de skal tage hensyn til de udtalelser, som Martinus er kommet med i de mange referater fra rådsmøderne om rådets drift og indretning, og endelig skal de først og fremmest bruge Det Tredie Testamente som baggrund for deres arbejde med de kosmiske analyser eller åndsvidenskaben.

Den bundne opgave, som alle mennesker mere eller

Tage Buch hørte sit første Martinus-foredrag i 1936 i Odense. I 1945 flyttede han til København og var siden en fast frivillig medhjælp i "Sagen". Han var meget tæt på Martinus i alle årene, og de holdt oftest juleaften sammen.

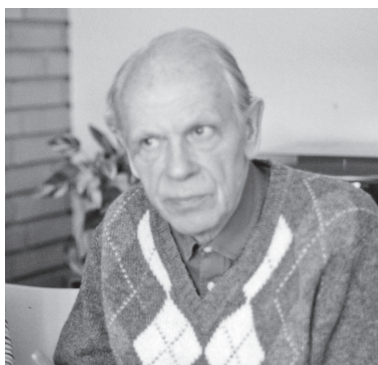
mindre defineret har fået af guddommen, kan også standses, den kan også ophøre. Gud ikke alene indsætter, men han afsætter også. Han indsætter konger og præsidenter, og han afsætter dem. Man kan tage de meget kendte eksempler med John F. Kennedy, Martin Luther King og Gandhi, hvis arbejde blev afbrudt, og som alle måtte lide en tidlig død.

Jeg sagde engang til Martinus, at det er mærkeligt, at disse mennesker, som virkelig kunne skabe ændringer i samfundet, blev fjernet. Så sagde Martinus: "Ja, de blev fjernet, for hvis de havde fået magt, som de havde agt, altså hvis de havde fået lov til at videreføre deres arbejde, som de havde i sinde at gøre, så var udviklingen gået alt for hurtigt, og så havde menneskene ikke fået de lidelser, som de skulle have."

Det kan lyde kynisk, men det er jo en kendsgerning, at kun igennem selvoplevede erfaringer, får man virkelig viden. Vi kan have nok så meget teori, men uden de selvoplevede erfaringer, holder teorien ikke ret meget, for teori alene kan ikke frelse verden.

"De gør det, så godt de kan."

Martinus brugte tit det, at hvis man kritiserede rådets arbejde, fordi tingene ikke rigtigt gik, som de skulle, så sagde han: "Vi må huske på, at de gør det, så godt de kan." Og dét er noget, menneskene må lære, dette altid at gøre det, så godt de kan, dér hvor de nu én gang er sat. De, der påtager sig opgaven som medlem af rådet på Martinus Åndsvidenskabelige Institut, må i særlig grad føle ansvar for deres opgave og må holde sig for øje, at det er meget

vigtigt, at de i enhver situation gør deres ting rigtigt og omhyggeligt og ”så godt de kan”, for Instituttet skulle gerne være en model for den kultur, der skal brede sig ud over hele Jordens menneskehed.

Selv om man gør tingene så godt som muligt, så sker der alligevel fejl. Men Martinus viser, hvordan hele livet er ét eneste stort laboratorium, hvor jordmenneskeheden får lov til at gøre deres fejl, for når man ikke har en fuldt udviklet bevidsthed, kan man ikke gøre det rigtigt altid. Og så kommer Martinus ord ind igen, ”at de gør det, så godt de kan”. Men han siger også, at har man begået en fejl, så må man prøve at gøre den godt igen.

Der er mange mennesker, der gerne vil arbejde på Instituttet eller for Martinus Sag. Engang i Martinus tidlige år kom der en mand, der var fyldt 30 år, og som så mente, at nu var der måske et eller andet, han skulle gøre. Han gik til Martinus og sagde, at nu var han 30 år, og han ville gerne vide, om der ikke var en eller anden opgave til ham. Til det sagde Martinus: ”Det ved jeg ikke rigtigt, men det er gerne sådan, at når man har en opgave, så brænder man for den, så er man helt optaget af den.” (Det skriver Martinus noget om i Livets Bog 1, at når man er kommet på sin rette hylde, så kommer der en varme i kroppen.) Men da Martinus havde sagt, at hvis man skal have en opgave, så brænder det i én for at udføre den, så sagde manden: ”Der er sgu ikke noget, der brænder i mig!”

Alt drejer sig om moral

Martinus skriver i Livets Bog om den nye moral, der skal føres ud i verden, og som skal danne grundlaget for en ny verdenskultur. Det er denne nye moral, vi skal tilegne os, og den omhandler ikke alene mellemkosmos, men også mikrokosmos og makrokosmos. Vi kan ikke med god samvittighed videreføre eller vidne om denne nye moral, med mindre vi selv holder den. Vi skal altså alle sammen ikke alene søge at følge Instituttets love, men vi skal følge den moral, som Martinus beskriver i sine værker.

Jeg hører jævnligt, at der holdes strålende foredrag, så det er glimrende, at teorien er i orden. Det er dejligt, at der er vældig tilslutning til det, men der må være overensstemmelse mellem teorien og praksis. Den nye moral må også indføres på Instituttet og i hvert enkelt menneske. Martinus udtrykte det sådan, at hvert menneske går ind under sig selv. Dvs. vi har ikke nogen anden overkommando end Livets Bog, og den kommer direkte fra Gud. Vi har ikke noget mellemled mellem os og Gud. Der er altså ingen person, der kan diktere over andre mennesker. Vi er alle ene-ansvarlige for vores egen væremåde og vores egen skæbne.

Også når Martinus holdt foredrag, gjorde han opmærksom på denne nye moral. Og lad mig i den forbindelse kort fortælle, hvordan hans mange foredrag blev holdt inde på Instituttet.

Det var søndagsforedrag, og det var altid kl. 10. Der blev først spillet et par grammofonplader for at skabe en god stemning, så man var modtagelig for de tanker, der ville komme frem. Martinus sagde om sine foredrag, at det var jo en moral, det drejede sig om. Han sagde: ”Mine foredrag er opdelt på den måde, at de 20% er analyser og 80% har med menneskets væremåde at gøre.” Han sagde, at hans foredrag skulle være sådan, at når folk gik hjem, så ville de sige til sig selv: ”Nu vil jeg gå hjem og gøre sådan.” Martinus sluttede meget ofte sine foredrag med, at man skal være en sol for sine omgivelser. Og han var selv en sol for sine omgivelser.

Jeg kan fortælle en lille historie i den forbindelse: Martinus lyste nemlig, han var lysende. Og han var også lysende en aftenstund, han ville gå en tur fra Villa Rosenberg og ned på centret. Han gik dernedaf. Og da han syntes, at det så ud, som om der kom en bil bagfra, gik han lidt til side. Men der kom ikke nogen bil, og han gik så videre. Da han stadig syntes, at der var et lys bag ham, opdagede han, at det var lyset fra ham selv, der lyste. Så rent fysisk var han lysende.

”Vi er ikke en forretning, vi er en moral.”

Som sagt kan teori alene ikke frelse verden. Det, der kan frelse verden, er en genløsning af verden, en verdensgenløsning. ’Genløsning’ skal forstås som en befrielse fra noget, og det, vi er blevet fri for, er den gamle verdensimpuls, det er dyreriget i vores egen bevidsthed. Martinus Sag er en ny moral, og det er den, der kan frelse verden. Martinus udtrykker det sådan: ”Vi er ikke en forretning, vi er en moral.” Denne moral er nedskrevet i Det Tredie Testamente, og det er den, der skal videreføres af mennesker, som tør vedkende sig Det Tredie Testamente, og som ikke er bange for den

offentlige mening, eller for hvad folk siger. De mennesker, der er bange for det, må vente et stykke tid endnu med at komme til at forstå Martinus budskab. Martinus skriver herom i Bisættelse kap. 119, at *"Menneskene er endnu så rodfæstet i dyrerigets traditioner, at de ynder at gå i flok. De går hellere i følge med flokken på en forkert vej, end de går alene på den rigtige vej. Men derved kommer de naturligvis også til at dele flokkens skæbne."*

Vi står midt i en meget vanskelig tid, man kalder det en global krise, og man tror, den snart er overstået. Det er den ikke. Den fortsætter, fordi den er et led i hele det, man kalder dommedagen eller den store revision af menneskenes bevidsthed, hvor – som Martinus udtrykker det – alt det dyriske skal pilles ud af bevidstheden og erstattes af noget menneskeligt.

På selve Instituttet er det nødvendig at pille alt det forretningsmæssige ud. Hvor praktisk det så end er, så må det forretningsmæssige væk, og så må man sige, at det, det drejer sig om, er, at Sagen bliver ført af mennesker, som virkelig ved, hvad de har med at gøre, og som virkelig ved, at det er en videreførsel af hele den teoretiske vejledning, som har ledsaget den praktiske, og det vil sige, at det er en videreførsel af den erfaringsmæssige eller videnskabsmæssige erfaringsdannelse, som har ført menneskene frem til det nuværende stadium.

Arbejdet med Martinus Sag

Jeg ved ikke, hvordan rådet i dag arbejder i detaljer. Jeg kender kun nogle af resultaterne. Og det, jeg kender, er dels, at der gøres meget godt inden for Instituttets område. Der udkommer et smukt og indholdsrigt Kosmos ti gange om året, der arrangeres mange kurser, der undervises på forskellig vis, og der holdes foredrag rundt omkring i landet og i udlandet.

Men der er stadig ting, som ikke er kommet på rette spor endnu, og det er dels – og det ved rådsmedlemmerne også – at formanden for rådet ikke må sidde som formand i så lang tid, som det er tilfældet nu, men må kun sidde der i ét år, så skal der skiftes. Den nuværende formand hører ganske vist til det råd, der sad, da Martinus gik bort, og kan derfor sidde der, så længe han har lyst, men formandsposten fulgte ikke med. Den må gå på skift blandt rådsmedlemmerne, således at man følger kredsløbsprincippet, som er det centrale i Martinus analyser.

En anden ting er, at rådet ikke bruger den rette betegnelse for Martinus Sag. Det hedder ikke Martinus Kosmologi, men Martinus Åndsvidenskab eller Martinus Kosmiske Analyser. Der står ganske vist på Instituttets hjemmeside,

at det også er de to sidste betegnelser, der gælder, men til trods herfor benytter man stadig betegnelsen 'kosmologi'. Men det er vigtigt at tone rent flag, for alt andet vil kun skabe forvirring og misforståelser. 'Kosmologi' kan stå meget længere nede, hvis det overhovedet skal stå der. Selv synes jeg, at det burde fjernes helt, og betegnelsen 'Det Tredie Testamente' skal flyttes op på øverste linje. Hvis nogen inden for Instituttets rammer har noget imod at anvende titlen Det Tredie Testamente og ikke forstår den meget vidtrækkende betydning ved at anvende dette navn, så må man overveje sin stilling og se, om man hører til på Instituttet.

Martinus selv sagde det meget tydeligt, engang han blev spurgt om, hvad man skulle kalde hans Sag, for han svarede: "De kosmiske Analyser eller Åndsvidenskab er de eneste dækkende ord for, hvad det er, og et samlet begreb er Det Tredie Testamente."

Og dermed kommer vi til endnu en vigtig ting: Det, man fortæller om, er Det Tredie Testamente. Bogen har både *navnet* Det Tredie Testamente og *er* Det Tredie Testamente. I den forbindelse må man tænke på, at Martinus arbejde er en fortsættelse af noget, der allerede er i gang, nemlig en plan for den teoretiske undervisning af menneskeheden.

Endelig er der Instituttets nylige genudgivelse af Livets Bog, hvor rådet har foretaget diverse ændringer. Det har ikke kun været dyrt, men er samtidig en yderst alvorlig overtrædelse af Instituttets love. Man har ændret i bogstaveringen, men det er ikke den, der hæmmer forståelsen af teksten, det er snarere læserne, der går i stå på Martinus skarpe logik.

I øvrigt antager ændringerne i Martinus værk mange former og udtryk. Martinus bestemte og designede selv, at hans værks navn var 'Det Tredie Testamente' og at det skulle staves på denne måde, og altså ikke sådan som Instituttet pludselig omkring år 2002 syntes, at det skulle staves.

Da Åndsvidenskabsforlaget for nogle år siden udgav en faksimileudgave af Livets Bog, brød man ganske rigtigt copyrighten. Men det var en civil ulydighed, som var nødvendig, fordi rådet ikke gjorde det, de havde pligt til at gøre.

Det hedder ikke Martinus Kosmologi

Ordet 'kosmologi' dækker slet ikke det, som Martinus Åndsvidenskab står for. Brugen af dette ord var en nødløsning, det er fortid, vi kan ikke bruge det mere. 'Kosmologi' er en meget materialistisk betegnelse, som selvfølgelig kan bruges af alle de mennesker, som Martinus kalder åndelige materialister. Men den kan ikke virkelig bruges, og det er ikke den betegnelse, der skal bringes ud i verden. Det værste ved det er, at man ved at eksportere dette begreb til andre lande, meget let skaber en strid, som den, der har været her i Danmark. Instituttet skal stå for sandhed og ret, og Martinus ånd må igen indføres på Instituttet.

Rolf Elving havde en drøm for flere år siden, hvor han kom gående ad Mariendalsvej og svingede ind i vænget, hvor Instituttet ligger, og så, at der stod en hel flok mennesker. Da han kom nærmere, så han Martinus ligge på asfalten. Han rejste Martinus op, og det viste sig, at Martinus havde defekte fødder og hænder. Drømmen viste videre, hvordan Rolf tog Martinus under den ene arm, mens en anden tog ham under den anden arm, og sammen førte de Martinus op ad trappen og ind på Instituttet.

Og det er dét, der skal ske igen. Alle gode kræfter, der forstår dybden af Martinus arbejde, og som brænder efter at gøre det rigtige, som brænder efter at få disse ting ud i verden, må stå frem, så de kan hjælpe mennesker, der er modne for modtagelsen af disse tanker. Alle disse mennesker, i hvem det brænder for at gøre noget ved informationen om disse tankers eksistens, må slutte sig sammen eller må støtte det arbejde, som allerede gøres, og som gøres efter Martinus anvisninger og lovene. De må støtte disse grupper, eller de må selv lave grupper. Og de mennesker, i hvem det brænder, findes både inden for og uden for Instituttets og centrets rammer.

Der må virkelig gøres noget i den allernærmeste tid, og jeg ved godt, at det bliver vanskeligt at udrydde begrebet 'kosmologi', men det må have lov til at dø lige

så stille. I stedet bruger vi det, som Martinus anbefaler, og som der jo også står på Instituttets hjemmeside, at det enten hedder Martinus Åndsvidenskab eller Martinus Kosmiske Analyser, og at det overordnet hedder Det Tredie Testamente.

Jeg hører tit mennesker sige, at det kan da være lige meget, om man siger 'kosmologi' eller 'åndsvidenskab'. Men det er *ikke* lige meget! Det er *ikke* lige meget, om man taler sandt, eller om man bruger tilnærmede sandheder. Sandheden er et forkæret begreb, men sandheden er en evig størrelse eller et evigt begreb. Sandheden er hele denne guddommelige plan, som verden styres efter, og hvor de vældige kredsløb, hvor mennesker, dyr, stjerner og planeter, og hvad det alt sammen hedder, får deres livsoplevelse. Så vi må være sande, vi må alle sammen søge at være sande i vores tale og sande i vore handlinger, og vi må være sande i hele vort væsen.

Hvorfor er det Det Tredie Testamente

I begyndelsen var der ingen teori. Der var slaveri, og man skulle indordne sig under andres kommando.

Dernæst kom Moses – det var kun for Vesten, men der har været tilsvarende vismænd i Østen. Moses førte menneskeheden et godt stykke frem i udviklingen, og Martinus betegner ham som 'retfærdighedens profet'. Han kom med regler om liv for liv, øje for øje, tand for tand osv.

Efter Moses kom Kristus, der var 'kærlighedens profet', og han gør op med hele denne Moses-lære om hævn og siger: "Der står skrevet i Toraens skriftruller, at sådan og sådan, men jeg siger Eder ...". Og det vil sige, at man skal vænne sig fra at hade og forfølge og hævne sig. Man skal elske sine fjender. Dermed vendte Jesus det 180 grader. Han afskaffede hævnen og satte i stedet både tilgivelsen og næstekærligheden på programmet.

Men udviklingen er gået videre, og inspirationen fra det tidligere, det Martinus kaldte den gamle verdensimpuls, er døende, og man længes efter noget nyt. Og så kommer Martinus med åndsvidenskaben eller de kosmiske analyser og viser, at det er videnskab at elske sin næste som sig selv. Dermed får vi så den endelige løsning på livmysteriet, og dermed opfyldes de forudsigelser, som Kristus kom med, hvor han siger: "Jeg vil bede Faderen om at sende jer en anden talsmand, som kan være hos eder evindeligt." Martinus siger, at en anden talsmand ikke er en mand, og at jøderne, kalder deres skriftruller for 'talsmanden'. Man skulle altså have nogle nye skriftruller, der kunne blive "hos eder evindeligt".

En skriftrulle ville man i dag kalde for en bog, så der skulle altså komme en ny bog, og dét er der kommet. Der er kommet bøger, der på logisk vis rent videnskabeligt gør rede for, at næstekærligheden er videnskab. Denne videnskab er i detaljer beskrevet i Livets Bog, Det evige Verdensbillede, Bisættelse, Logik og i mange af de små bøger. Det hører alt sammen med til Det Tredie Testamente. Det er disse bøger, der skal føres frem i verden.

Det, man venter på i verden er *ikke* en kosmologi. Det, man venter på, er et Tredie Testamente, det er Kristi genkomst, som det også hedder, nemlig Kristi ord videnskabeliggjort af Martinus i hans analyser. Analyserne støtter sig på ingen måde på Kristi citater, men viser blot, at Kristus allerede har sagt dem. Martinus kalder dem for kosmiske facitter.

Martinus kosmiske analyser er ikke nogen religion. Jeg blev engang spurgt, om Martinus Sag var religion eller videnskab. Og jeg sagde, at man kunne sige, at det var begge dele, selvom det ikke kan betegnes som en trosreligion, for det er første gang i Jordens historie, at det, man tidligere måtte tro på, var omsat til logiske analyser.

Udbredelsen af Det Tredie Testamente

Analyserne skal ud i verden med deres rigtige navn, og de skal føres ud i verden af mennesker, som brænder for denne Sag. Der må ikke alene intelligens til for at forstå og acceptere dem. Der må også følelse til for at kunne forstå hele denne teoretiske struktur, der ligger ved siden af den praktiske udvikling af organismerne, talenterne og egenskaberne. Det er jo, som alle ved, igennem lidelser og besværligheder, at man efterhånden tilegner sig en sansekapacitet og en sansestruktur, som er modtagelig for intuitionen, og derfra går udviklingen videre.

De mennesker, der skal fremføre det, må ikke være indstillet på at skaffe sig lønnede og pensionerede livsstillinger på Instituttet. De må være mennesker, der brænder for Martinus Sag, og som er villige til at ofre deres liv på at få disse tanker ud i livet. Det bliver mange gange besværligt og vil også nogen gange ligefrem være et farefuldt stykke arbejde at bringe disse ting ud i verden. Der vil blive megen modstand fra andre, både bevægelser og religioner. Stadigvæk i dag er der jo kristenforfølgelser i mange lande og der kan også blive forfølgelser af mennesker, som beskæftiger sig med Martinus kosmiske analyser. Det er et meget besværligt arbejde. Martinus har engang sagt til en af sine medarbejdere: ”De må være klar over, at det er stærke kræfter, De er oppe imod.”

Guddommen bruger alle typer mennesker

Nu er det jo ikke lutter kamp alt sammen, og det skal ikke være en kamp udadtil, det skal være en indre kamp for alle os ufuldkomne jordiske mennesker i vores arbejde med at prøve at fjerne vor ufuldkommenhed og at erstatte den med virkelig humanitet og menneskekærlighed.

Og så må der stærke mennesker til for at bringe disse ting ud i verden. Også selv om de ikke er særlig vellidte på grund af deres ydre facon, og man ikke kan lide deres fremtræden, så bliver alle typer mennesker brugt af guddommen.

Det kan man bl.a. også se i kristendommens historie om Paulus. Paulus, der i virkeligheden hed Saulus, var med til at stene de første kristne. Den første kristen, der blev stenet, var en, der hed Stefanus. Saulus var med ved den lejlighed og holdt vist ovenikøbet noget af tøjet for de mennesker, som skulle kaste sten på Stefanus.

Nu går det ikke så drastisk til i dag, men der skal være plads til typer som Saulus, der bliver til Paulus, og som påtog sig et vældig farefuldt arbejde. Det kan man læse nærmere om i Apostlenes Gerninger. Forsynet kan bruge alle typer af mennesker, som vil hjælpe de kosmiske analyser frem i verden. De er Guds redskaber til dette job, og Gud udtrykker sig igennem levende væsener. Alle kan bruges, enten det så er bødler, helgener, soldater eller mennesker i forskellige stillinger og med alle mulige forskellige tankearter og moraliteter.

Derfor kan Martinus bruge mennesker af alle slags. Det sker, at nogle bliver udelukket, men man kan ikke udelukke mennesker fra samværet og sammenkomster omkring disse analyser, hverken på deres udseende

eller på deres måde at tale på. Selv de, som vi ikke uden videre føler sympati for, kan vi ikke udelukke, for ellers ville der være grundlag for at danne en sekt.

Mennesker er Guds redskab, og Martinus sagde jo også engang, da hans nærmeste medarbejdere blev kritiseret: ”Jeg må bruge de redskaber, som Guddommen giver mig.”

Hvad er Guds vilje

I min ungdom var der en digter eller forfatter, der sagde: ”Pænhed er ikke nok.” Og ja, det er ikke nok, at man er et pænt menneske, og at det hele er tilforladeligt og smukt. Der må også være stærke brydninger af meninger. Og det, der må komme ud af disse brydninger, er sandheden. Kan man ikke selv finde den, må man tage de kosmiske analyser til hjælp. Det er således sandheden, der må lede ens skridt, det må være Guds vilje, der leder ens skridt.

På et svensk informationsforum var der engang en, der spurgte, at hvis man ikke kan stole på Instituttet, hvem skal man så stole på? Og svaret lød: Man kunne jo stole på sandheden.

Det vil sige, at man skal finde frem til, *hvad* der er sandheden eller *hvad* der er Guds vilje. Vi har tilbøjelighed til at følge vor egen vilje, og det er denne egen vilje, der skal ændres til at blive Guds vilje. De fleste mennesker tror, at de har en vis fri vilje, og Martinus skriver i Livets Bog, første gang han kommer ind på vilje-problemet: ”Mange mennesker tror, de har en såkaldt fri vilje.” Dermed sætter Martinus allerede på dette tidspunkt spørgsmålstegn ved det.

Senere har Martinus udtrykt det på den måde, at man har kun fri vilje til at gøre Guds vilje. Det vil så sige, at man kun har fri vilje til at gå efter livslovene. Hvis man går uden for livslovene, hvis man gør sin egen vilje, så kommer man i vanskeligheder. På den måde bliver man bundet. Når man handler imod lovene, bliver man syg, kommer ud for ulykker eller bliver bundet på en eller anden måde. Man har kun fri vilje til at gøre Guds vilje.

Studiet af de kosmiske analyser

Der findes mange måder at tilegne sig de kosmiske analyser på. Nogen er interesseret i det meget logiske, og det er også godt. Den meget logiske ydre ramme om energier, kredsløb, spiraler og den kemi, der er i det osv. er både godt og nødvendigt. Men hvis hjertet ikke er med, så er det mennesker, der nøjes med det rent tekniske. Det er det, Martinus kaldte åndelige materialister, og

åndelige materialister er måske i mindre grad egnede til at bringe dette budskab ud i verden. Det vil med størst gennemslagskraft kunne gøres af mennesker, der ikke alene har intelligens, men som tillige har varme hjerter.

Disse mennesker skal også forstå venskabets sande betydning. At man helst skal være venner, har Martinus fremhævet. Men han siger samtidig, at denne Sag er hævet over venskab, dvs. man skal ikke vælge venner til f.eks. ledelse af Martinus Sag, *fordi* man er venner. Man skal vælge dem for de kvaliteter, de har, uden hensyn til om de er særprægede, eller hvad de nu er. Vi har ikke nepotisme inden for Instituttet.

Martinus valgte den praktisk indstillede Erik Gerner Larsson som sin medhjælper frem for den højt begavede og belæste Nibelvang, som så trak sig tilbage uden at kunne forstå Martinus valg. Men Gerner Larsson havde egenskaber, som var nødvendige for Instituttet og Martinus Sag på det tidspunkt. Han var ikke kun en praktisk mand, han kunne også holde foredrag, han kunne skrive, og han kunne engagere sig med mange forskellige mennesker. Men han havde også den robusthed, at han kunne skille sig af med dem, eller som Martinus sagde: ”Den, der skal pløje den første fure, må være gjort af et godt stål.” Og det var det, der var nødvendigt på den tid.

Jesus forberedte også sine disciple, da de skulle ud i verden. Han sagde til dem: ”I skal være blide som duer og snedige som slanger.” Han vidste, hvad det var for en animalsk verden, de skulle gå ud i, og hvilke lidelser de ville blive udsat for, og han vidste også, at de skulle dø for deres arbejde. Alle undtagen Johannes.

Hvem kan hjælpe

Alle de, der kan holde de gode foredrag, kan hjælpe. Og det kan også alle dem, der rundt omkring i landet eller i landene, er godt informeret om Martinus åndsvidenskab. For det er denne åndsvidenskab, der skal frelse verden, det er disse tanker, der er lægedom for alle menneskeheds svagheder, sygdomme og ulykker.

Vi er de hænder, som Martinus har brug for, og vi må i fællesskab tage fat på opgaven og informere om, at nu eksisterer Det Tredie Testamente. Nu er Kristi profeti om, at han ”vil sende en anden talsmand, som kan være hos eder evindeligt” opfyldt. Denne talsmand skal nu ud i verden, og de, der kender og værdsætter bøgerne, og som selv bliver inspireret af dem, må gøre noget for at få dem ud i verden.

Det, som Instituttet har gjort de sidste 31 år, efter at Martinus har forladt dette plan, er ganske simpelt ikke

godt nok. Pænhed er ikke nok. Det er ikke nok at kende til alle disse dejlige tanker og så bare gemme sig bag ordet 'kosmologi'. Det er vigtigt, at Det Tredie Testamente præsenteres med sin rette betegnelse, ligesom det er vigtigt, at rådet og Institutet fremstår som en model for, hvordan centre overalt i verden skal handle og indrette sig, så mennesker kommer til at forstå tingene og handle i overensstemmelse med de kosmiske analyser. Og det kan de kun, hvis rådet og Institutet går foran og fremstår som en model.

En svær overgangsperiode

Jeg er her kommet ind på forskellige oplevelser, jeg har haft i løbet af mine mange års interesse i Martinus Åndsvidenskab. Nu vil jeg gerne sige nogle ord, som måske tegner et andet billede af det, der foregår inden for Martinus Institut.

Allerede inden Martinus forlod dette plan, kunne man mærke, at der var opstået en mæthed og træthed af at høre på Martinus. På rådsmøderne talte rådet hen over hovedet på Martinus, og ved en lejlighed måtte Martinus sige: "Hvad taler I om?" for at man kunne blive opmærksom på, at Martinus var tilstede. Man var mere optaget af sine egne ting end af Martinus og hans tilrettelæggelse af sin Sags vækst.

I et andet tilfælde tilkaldte Martinus Gerard Oude Groen, efter at der havde været et rådsmøde. Det var omkring midnat, da Gerard kom og lukkede sig ind og så, at Martinus sad ved sit skrivebord og græd. Han gik hen og tog Martinus om skuldrene, og så sagde Martinus: "Jeg føler mig som en mus mellem tusinde katte. De vil kun deres eget."

Og dette har præget rådet lige siden. Rådet vil kun deres eget. De vil i hvert fald i meget højere grad deres eget, end de vil Martinus.

Jeg kan fortælle en historie om en af medarbejderne, der med mellemrum luftede en historie om, at Martinus havde sagt, at han godt kunne have skrevet en 'kosmologi' uden at referere til noget religiøst. Til det sagde jeg, at det har han nok sagt, men han gjorde det ikke, og hvis han havde gjort det, så havde han svigtet sin mission.

En sådan holdning kaldte Martinus også for åndelig materialisme, og den har haft et vældigt tag i mange mennesker inden for hans Sag, og det har den fortsat. De ting, Martinus skrev i lovene, har man negligeret, og det gør man også den dag i dag.

Jeg har for nylig haft et par besøg af rådets formand og af to tidligere rådsmedlemmer. Vi har talt om disse ting, og de fortæller mig, at man foretrækker ikke at gøre, som Martinus

skriver i lovene. De mener, at de forskellige steder har fundet belæg for deres egen opfattelse. Men det kan kun være tilpassede sandheder og ikke Sandheden, ligesom Sandheden ikke er en flertalsbeslutning. Sandheden er en eviggyldig realitet.

Hvorfor denne artikel

Jeg har i denne artikel været åben og har sagt mange stærke ting. Jeg havde gerne holdt det, som jeg her har sagt, inden for Institutets fire vægge, så det ikke kom ud til offentligheden, men jeg har nu i 31 år i breve prøvet at gøre opmærksom på, at Institutet var på gal kurs, og at de måtte ændre på mange forskellige ting. Jeg er blevet bebrejdet, at jeg har skrevet disse breve, og jeg er blevet skældt ud, men her vover jeg at sige tingene ligeud, også selv om de måske kan såre nogle mennesker. Det er ikke min mening at såre nogen, men jeg vil holde mig til noget, Martinus engang sagde til mig. Han sagde: "Jeg har måttet skrive mange alvorlige breve." Jeg sagde: "Du har jo altid skrevet dem venligt." Så sagde Martinus: "Ja, for sandheden kan være hård nok i sig selv."

Det, der i mine breve er sagt om den fejlagtige og den rigtige måde at gøre tingene på, er gavnlige for studerende af åndsvidenskaben at lægge mærke til, for det er de principper, som det kommende samfund skal styres efter. Det er den eneste måde, der kan blive harmoni i samfundet på, det, at man ikke har politik, men at man har disse evige love og principper at gå efter. Martinus siger: "Det er i grunden så let. Det skal bare gå efter analyserne."

Det, jeg siger i denne artikel, er også et 'alvorligt brev'. Det er nok mine ord og tanker, men de ideer, der ligger bagved, er dem, som Martinus har talt og skrevet om i mange år, nemlig Institutets væremåde, den nye administration, og hvor tvingende nødvendigt det er, at

man begynder at tænke i andre baner. Det er tvingende nødvendigt, at man begynder at indøve de metoder og de principper, som kan føre til et samfund, hvor der ikke er nogen, der dominerer andre, men hvor det er sandheden i form af livets love, som gælder, og som er nedskrevet i Livets Bog. For Livets Bog er den overordnede. Der er ingen personer, der er overordnede, heller ikke Martinus, men han er en formidler af Sandheden.

De nylige samtaler med Instituttet

Rådet for Martinus Institut er en mærkelig størrelse. Det er i virkeligheden fem anonyme mennesker, som nok har fået bekendtgjort deres navne i Kosmos, men det fremgår ikke, hvem der har foretaget de forskellige beslutninger. Hvem har f.eks. besluttet, at der skulle udsendes en ændret udgave af Livets Bog? Hvem tager ansvaret for det – udover selve formanden for rådet, som jo har været med hele vejen igennem?

Som rådsmedlem har man påtaget sig et stort ansvar. Når man indtræder i rådet, må man sætte sig ind i det arbejde og de beslutninger, der træffes af rådet, for alle nye rådsmedlemmer er alle uden undtagelse medansvarlige for beslutningerne i rådet – både dem, der gøres, og dem, der er gjort. Er der begået en fejl i fortiden, må den rettes. Ellers bygger man fremtiden på et forkert og ustabilt grundlag.

Medlemmerne af rådet er personligt ansvarlige for det, der sker. De er personligt ansvarlige, hvis de ikke siger fra og blot går med strømmen. De er nødt til at være individer, der har selvstændige meninger, og som kan bremse ting, der er imod de beslutninger, som Martinus har taget. Som jeg tidligere har sagt, så er Sandheden ikke en flertalsbeslutning. Rådet må på en måde - ligesom man fra folketinget udsender forslag til høring - også tage medarbejderne og andre mennesker med og høre deres meninger om tingene, i stedet for at det blot er disse fem mennesker, der beslutter, hvad der skal gøres og ikke gøres.

De træffer selv den endelige beslutning, men de må virkelig først undersøge tingene og tale med mennesker om det - og ikke blot med dem, der er med dem, men også med dem, der har andre meninger, og som derfor kan rette op, hvis der er tale om, at man er ved at bevæge sig ud på afveje. Mange vigtige beslutninger er taget i tidens løb af skiftende råd, og de er taget stik imod Martinus opfattelse. Rådet kan derfor ikke blot rådføre sig med sig selv. De må rådføre sig med mennesker, der har ansvar og indsigt.

Ved rådsformanden nylige besøg hos Sysse og mig, bad jeg ham, om at hjælpe mig med at få afsluttet en 25 år

gammel sag, som han alene har nøglen til at løse, men det ville han ikke.

Jeg erfarede ved samme lejlighed fra rådsformanden, at han nu kræver af suppleanterne i rådet, at de skal afgive løfte om, at de vil holde lovene. Men disse love overholder han jo ikke selv.

På et tidligere tidspunkt har rådsformanden kommenteret Martinus udsagn om, at Instituttet ikke skal have nogen formue til senere hen, og rådsformanden sagde, at Martinus også selv havde formue.

Men det er *ikke* rigtigt. Da Martinus skulle have folkepension, blev han pålagt at åbne en bankkonto, så pensionen kunne gå ind herpå. Der kom selvfølgelig efterhånden til at stå lidt penge på kontoen, men der var ikke tale om nogen formue. Jeg hævdede selv pengene ved hjælp af en fuldmagt, som Martinus gav mig, og pengene – jeg tror, det var godt 35.000 kr. – blev fordelt mellem medarbejderne, der dengang var meget lavt lønnet.

Hvad kan vi gøre i dag?

Martinus sagde engang på sine meget gamle dage hjemme i vores stue i Vanløse, at han kunne se på verden, hvor meget der trængtes til hans budskab. Ved denne lejlighed strakte han hænderne i vejret, som om han skulle til at tage fat, og sagde: ”Bare jeg kunne.” Men så sank hænderne og han sagde: ”Men det kan jeg ikke.”

Hvad kan de forskellige centre, vi har oprettet, hvad kan de gøre? Vi har jo Instituttet, vi har Stiftelsen Tredie Testamentet i Gøteborg, vi har Fonden Det Tredie Testamente i Brøndby, vi har et center i Holland, og der er også et center i Frankfurt i Tyskland. Men hvad kan vi gøre sammen?

Der er ikke blevet mindre brug for Martinus tanker, kosmiske analyser, åndsvidenskab eller Det Tredie Testamente i de 31 år, der er gået, siden han forlod os. Der er selvfølgelig sket en hel del, og det glæder jeg mig da også over. Men man ville hjælpe Martinus budskab godt på vej, hvis der var fælles fodslag, når man taler om Det Tredie Testamente.

Det er ikke nok, at Instituttet holder fine foredrag om en meget avanceret teori, for der må en holdningsændring til. Det, der er nødvendigt nu, er praksis. Martinus sagde: ”Tag af mit, hvad I kan bruge, og lad resten ligge.” Dette at fylde hovedet med en hel masse teori, er ikke nok, nu må vi begynde at praktisere teorien og begynde at samarbejde.

Kort opsummering

Og alt, hvad der her er sagt, skal lyde fra en gammel ven af Sagen, der - ligesom Martinus - i sin alderdom ser, hvor meget brug der er for Det Tredie Testamente, og hvor utilstrækkeligt det er, det der gøres. Nu må varme hjerter og varme hænder til og lave det arbejde, der skal gøres. Det er nu, der er brug for det. De mennesker, der skal føre disse ting frem i verden, skal være mennesker, der har hjertet med i det, de gør. Tiden er ikke til at gemme sig bort under forskellige forklædninger, for de, der gemmer sig bag ordet 'kosmologi', er ikke deres opgave voksen. Nu må vi have arbejdstøjet frem, og så må de forskellige grupper se at få talt sammen om, hvad vi kan gøre i fællesskab, og hvad vi kan gøre enkeltvis.

Det Tredie Testamente skal ud til en meget større kreds, hvor problemerne er meget større end her i Skandinavien. Det skal ud sådan, at enkeltpersoner sætter noget i gang med grupper og centre og begynder at gøre sig bekendt med, hvad de kosmiske analyser indeholder, og hvilken stor hjælp det kan være for menneskeheden allerede nu og med kun et beskedent kendskab til åndsvidenskaben. Det er ikke nok, at man holder pæne foredrag for hinanden, og at der kan sidde 200 mennesker og klappe gevaldigt. Det er selvfølgelig godt, at analyserne bliver fremført på en fremragende måde, men det er ikke nok, at man holder foredrag inden for disse små rammer, når det er hele verden, der har brug for disse tanker.

Jeg har meget mere, jeg kan sige og fortælle om, men vil gerne slutte artiklen her med at ønske alle læsere, kendte og ukendte, alt vel på rejsen fremover og mange lykkelige og spændende år med studiet af Martinus åndsvidenskab

og praktisering af sandheden, som den findes nedskrevet af Martinus i Livets Bog og Det Tredie Testamente.

Sluttelig vil jeg sige en stor tak for alt, hvad jeg har fået igennem Martinus bøger, hans foredrag, hans væremåde og hans store humor, ja, hvad jeg på alle måder har fået igennem Martinus i en meget lang årrække. For Sysse og mig har det været en utrolig hjælp, at vi har fået lov til at være så nær på Martinus. Både Sysse og jeg siger tak til Martinus for alt, vi fik, under hans mange besøg hos os. Vi er begge to inderligt og Gud dybt taknemmelige for det, vi har modtaget fra Martinus.

PS:

- Læs andetsteds i dette blad i en artikel af Jan Langekær, om de nye veje, man kan gå.

- I forbindelse med de tanker, der er fremført i ovennævnte artikel, vil jeg gerne anbefale, at man læser i Livets Bog stk. 1494. Det drejer sig om, hvordan en sekt dannes, og hvordan man også undgår at danne en sekt. På de følgende ca. 10-12 sider understreger Martinus mange gange, at det drejer sig om, at alle mennesker, absolut alle mennesker, skal med og skal indføres i disse tanker. De er altså ikke kun beregnet for nogle få.

- Jeg kan også anbefale bogen Bisættelse, kap. 113, hvor der står om det matematiske ligevægtspunkt, og det er, at alt er såre godt. Læs også kap. 119 og 123/124.

- Vil man have klar besked, må man bede Instituttet om at få udleveret lovene og man må have adgang til referaterne til rådsmøderne.

- Eventuelle spørgsmål eller kommentarer til artiklen kan sendes direkte til Impuls, som videreformidler dem til mig.

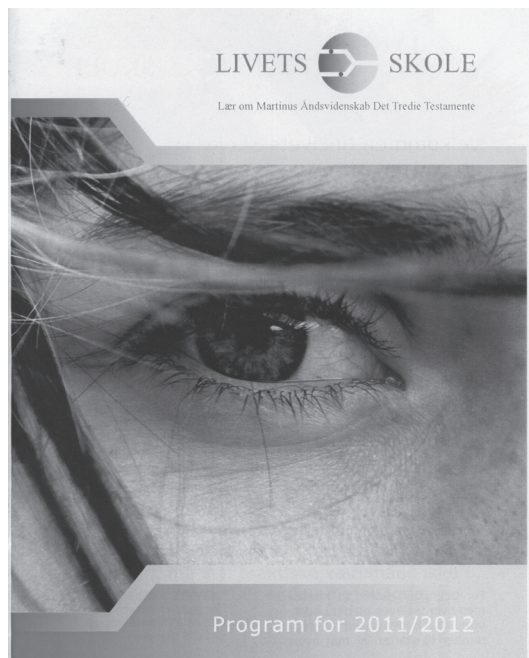
Du må selv være den forandring, du ønsker at se i verden

"v/ Jan Langekær

Ovenstående citat benytter jeg ofte, når jeg rundt omkring i landet på vores mange udstillinger, er blevet stillet spørgsmålet "Hvordan arbejder I ... altså i Fonden Det Tredie Testamente og i LIVETS SKOLE i åndsvidenskab?"

Lige siden Fonden blev grundlagt af Tage Buch (som har kendt Martinus og hans åndsvidenskab siden 1936) og undertegnede, har vi bestræbt os på at handle ud fra Martinus retningslinjer og ud fra hans ånd, samt ud fra hans sidste store beslutning, nemlig den, at han gav sit samlede værk hovedtitlen "Det Tredie Testamente." En lille detalje: Vel at mærke skrevet på præcis den måde, som Martinus selv bestemte og personligt designede, med bogstavet 'i', i Tredie. Detaljer er vigtige. Det er i detaljen, man ser helheden, siger et gammelt ordsprog. I praktisk handlemåde betyder det:

- at "der skal være rart at være, der hvor vi er," som Martinus sagde. Dette prøver vi så godt som muligt at efterleve, for det må naturligvis godt være sjovt at være sammen, samtidig med at vi lærer nogle kosmiske analyser. Vi har det både sjovt og humoristisk i studiegrupperne, samtidig med at vi lærer noget, og vi sliber hinandens kanter af på en kærlig måde. Vi prøver også efter bedste evne at efterleve Martinus udtalelse om, at "Det er vigtigt, at vi er venner, men sandheden står over venskabet." I praksis betyder dette, at venskab er meget vigtigt, men sandheden er endnu vigtigere. Det gælder naturligvis alle steder i vores liv.
- at vi alle er ligeværdige, det vil sige at vi er bevidste om, at vi alle både er elever og lærere. Det kan godt være, at læreren ved mest - rent teoretisk. På den anden side kan det også godt være, at en af de nye elever i sin daglige væremåde efterlever de kosmiske analyser endnu bedre end læreren, og at den nye elev måske allerede har levet efter de kosmiske analyser i årene forud for sin indtræden i en af vores studiegrupper. Alt dette taler vi om og er bevidste om det i vores undervisning. Det handler her også om at kunne påtage sig selvdisciplinen i studierne, altså om at blive ved med at studere åndsvidenskaben jævnlige og i længere

tid ... så stoffet stille og roligt lagrer sig i vores bevidsthed, og som Martinus selv fortæller det, åbner "sovende" latente hjerneceller. Det vil sige, at vi så åbner os op til en højere bevidsthed med en meget større og dermed mindre overfladisk jordisk viden. Med denne åbning af hjernecellerne bliver vi – logisk nok – til de rigtige lærere og elever af alkærlighedens videnskab, Det Tredie Testamente.

- at vi hjælper nye studiegrupper i gang rundt om i landet ved, uden beregning, at tilbyde dem færdige startpakker med fysiske og digitale kosmiske symboler, forskelligt undervisningsmateriale, samt oplysnings- og informationsmateriale, enkle informative roll-ups til brug ved små lokale udstillinger i nærområdet. Vi hjælper også med køb af Martinus originale bøger til kostpris fra Åndsvidenskabsforlaget.

Mange gode kræfter, andre så vel som os, holder mange foredrag rundt omkring i ind- og udland. Det er dog ikke nok – vi har erfaret, at det er vigtigt, at de videbegærlige tager aktivt del og studerer Martinus værker selv. Vi hjælper derfor interesserede åndsforskere med at starte studie-

grupper, så der på den måde bliver mulighed for, at mennesker over hele landet kan begynde at studere Martinus værker.

Vi er ofte ude for, at interesserede åndsforskere ikke ved, hvordan man bærer sig ad med at starte en studiegruppe. Vi har lang tids erfaring med at køre dynamiske studiegrupper og er derfor til stor hjælp med opstart af nye studiegrupper.

- at undervisningen og det teoretiske arbejde med Martinus åndsvidenskab er vigtig, men endnu vigtigere er arbejdet med vores egen daglige væremåde, at blive en ægte sandhedssøger og åndsforsker, som Martinus kalder dem, som studerer hans åndsvidenskab.

Vi forsøger, så godt som muligt, både at have hjernen og hjertet med hele tiden, og at være bevidste om, at det, vi arbejder med, er noget, der er højere end os selv. At have omstillingsparathed og at være villige til at påtage os et ansvar for helheden, alle sammen, så godt vi nu hver især kan. At være parate til at tilgive hinanden. At være bevidste om, at vi er vore handlinger, at åndsvidenskabens dybest set handler om at lære sig selv at kende, at være Herre i eget hus. At lære at tage ansvar for vore egne handlinger. At have et skabende fællesskab. Et fællesskab hvor vi vågner op. Et fællesskab hvor man siger til sig selv: "Jeg er det fælles projekt". Alle kan være med. Alle er velkomne.

- at de nye elever i studiegruppe 1 og studiegruppe 2, umiddelbart efter de begynder, kan begynde med at forklare små lettere kosmiske symboler for den øvrige gruppe. Derved lærer man meget mere og lærer samtidig selvsikkerhed ved præsentationen. Bagefter giver vi hinanden en positiv og konstruktiv vurdering af det fremlagte. Eleverne får i løbet af kort tid mulighed for at lave små "opvarmnings-symbolforedrag" hver 3. søndag før de egentlige foredragsholdere.
-
- at vi arrangerer foredrag hver 3. søndag fra begyndelsen af september. Den 2. september 2012 kl. 13:00 er det eksempelvis Martinus sidste personlige elev Rolf Elving, som taler om "Hvordan skal det forstås, at alt er såre godt?" Fri Entre (efter gaveprincippet). Vi har i sæsonen haft adskillige meget dygtige og inspirerende foredragsholdere, såsom Hans Skaarup, Toni Bjerremose, Hans Lybecker Larsen, Birgit Mørup, Vagn Noach, Søren Jensen, Thor Gjörvad, samt Rolf Elving, m.f...
-

- at vi alle arbejder helt vederlagsfrit og ulønnet og helt igennem non-profit i alle vores aktiviteter. Fonden er almennyttig, hvilket betyder, at Fonden Det Tredie Testamente, ikke på nogen måde skal samle økonomisk gevinst til sig selv eller andre. Alle de midler, der er til rådighed, skal anvendes til fondens egentlige formål, altså udelukkende til gavn for almenheden. Fonden Det Tredie Testamente og LIVETS SKOLE i åndsvidenskab får udelukkende sine indtægter ved gaver.

-
- at Martinus sunde og flow-givende rotationsprincip om, at eksempelvis et formandsskab kun skal være i et år ad gangen, bliver efterlevet hos os i Fonden Det Tredie Testamente. Alle Fondsreferater ligger i øvrigt frit tilgængelige på vores hjemmeside www.det-tredie-testamente.dk. Martinus gik ind for rotationsprincippet med max. 3 år på alle poster. Han sagde om sine medarbejdere: "De skal ikke sidde for længe med rødbederne foran sig." Rotationsprincippet giver ligeværdighed, dynamik og flow, når alle orienterer sin fri vilje efter det samme kompas, og det leder os frem til en ny verdenskultur baseret på næstekærlighed til alt levende.

Rotationsprincippet er et organisk princip og hænger sammen med kredsløbsprincippet, som er helt centralt i Martinus kosmiske analyser. Det betyder, at vi opnår flow og et naturligt levende fællesskab med livslyst, idérigdom og virkelyst. Man bliver mere interesseret i det, der bliver sagt, end i det man selv vil sige. Man er ufattelig stolt over dem, som er bedre end en selv. Man bliver en organisk gruppe med et naturligt hierarki.

Med rotationsprincippet søger vi at undgå patologiske hierarkier og stagnation, og på den måde at opnå flow og et naturligt og levende fællesskab. Anciennitet har ikke nogen betydning, jf. Martinus holdning til dette emne. Det, der tæller, er menneskets modenhed, interesse og dygtighed.

- at studiegrupperne og foredragene er gratis (efter gaveprincippet.) Gaveprincippet er en grundpille i vores oplysnings- og informationsarbejde, samt i den studie- og skolevirksomhed, vi laver. "Gavekultur" er også titlen på en af Martinus inspirerende småbøger. Den er der meget nyt at lære af.
-
- at det gamle forretningsprincip ikke bliver benyttet hos os. Det betyder, at vi bevidst ikke har ladet os momsregistrere i Fonden Det Tredie

Testamente. Begynder vi på det med moms, så begynder vi nemlig på det gammeldags og uretfærdige forretningsprincip, som så hurtigt ville komme til at gennemsyre hele vores virksomhed. Og det ønsker vi ikke. Det er derimod en model på en ny verdenskultur, vi nu er med til at skabe, og her handler det om at implementere det af Martinus beskrevne gaveprincip. Martinus udtalte bl.a. også i den forbindelse: ”Vi er ikke en forretning, vi er en moral.” Forretningsprincippet hører fortiden til. Gaveprincippet hører fremtiden til. Vi afprøver gaveprincippet og har gjort det med succes i snart 9 år. Tingene balancerer.

-
- at vi er rigtig meget bevidste om Martinus sidste store beslutning om, at hele hans værk virkelig hedder ”Det Tredie Testamente”, og at hele Fondens oplysnings- og informationsarbejde lægger tydelig vægt på denne meget vigtige beslutning. Også eleverne på LIVETS SKOLE i åndsvidenskab bliver grundigt indført i dette epokegørende navns betydning og oprindelse, et navn som Martinus jo til allersidst i sit liv gav sit værk, og hvad grunden er til dette helt specielle navn.
-
- at bevare Martinus værk uændret som det foreligger fra hans hånd. Dette gøres ved i skolen at benytte faksimileudgaver af 1. gangsudgaverne fra Åndsvidenskabsforlaget, som også har helt ens side-paginer, hvilket letter gruppe-studier ganske betydeligt. Alle elever ser altid samtidig på den samme side og på den samme tekst. Det stemmer helt overens med Martinus Instituttets love, om at ”Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side” samt hans udtalelse om, at ”Der må ikke rettes så meget som et komma”... i mine værker.
-
- at oplysnings- og udstillingsarbejdet om Det Tredie Testamente og Martinus åndsvidenskab er en meget vigtig del af vores arbejde, hvilket medfører mange udstillinger i ind- og udland. Ca. 75 udstillinger siden 2003 sammen med svenskerne. Dette stemmer også helt overens med Martinus Instituttets love om at ”Oplyse om disse værker, og ...” Det skal desuden ske ved, at Institutet udgiver eller medvirker til udgivelse af oplysningsarbejde – på så mange sprog som muligt.” Vi har siden 2003 medvirket til at udgive et omfattende oplysnings- og informationsmateriale på mange sprog om Det Tredie Testamente og Martinus åndsvidenskab”, da dette manglede, samt et fuldstændigt udstillingskoncept på mange sprog.
-

- at vi nu også arbejder sammen med Stensbæk – Den Holistiske Højskole i Sønderjylland og laver åndsvidenskabelige forårs- og sommerkurser på dette dejlige store, skønt beliggende sted, som også har vegetarisk køkken.
-
- Sommerkursus uge-priser på Stensbæk – Den Holistiske Højskole inklusive vegetarmad 3 gange om dagen og inklusive logi. Husstandsindkomstreguleret, henholdsvis lav 3.600 kr per uge, middel 3950 kr per uge, høj 4.800 kr per uge. Se mere information på www.holistisk-hojskole.dk. Fra sommeren 2013 planlægger vi også uger med undervisning i Martinus åndsvidenskab på tysk. Dette er allerede i støbeskeen.

I al ydmyghed, prøver vi, så godt vi kan, i samarbejde med Stiftelsen i Göteborg, at virkeliggøre principperne for den ny verdenskultur ved at lave positive og næstekærlige forandringer, både indvendigt og udvendigt. Åndsvidenskab er jo et sted, hvor vi tillader os selv mental hygiejne.

Måske kan det, vi forsøger at gøre, bedst udtrykkes med artiklens indledende vise ord af Gandhi:

”Du må selv være den forandring, du ønsker at se i verden”

Du kan få yderligere information om studiegrupper og foredrag på:

www.det-tredie-testamente.dk og www.livetsskole.info

og hos Jan Langekær på tlf.nr. 2015 7811

Christian Rosencreutz og Udgivelsen af Det tredje Testamente

Af Per Holsner

Anledningen til denne artikel er 2 artikler i den seneste udgave af Den Ny Verdensimpuls, nr. 1- 2012. Henholdsvis "Hvem var Skt. Germain?" og "Apropos en smuk misforståelse". Hvor anmelderen af bogen "Saint Germain. Den mystiske greve" forledes til den konklusion, at greven var en snyltende materialist, måske homoseksuel, ikke særlig højt udviklet og som først lige før døden bekendte sig til den kristne tro. En mystisk figur skabt af H.P. Blavatsky og sidenhen misbrugt af forfattere til spirituelle bøger som værende ophav til deres inspirationer.

Hvad angår den anden artikel påstås det, at tekstens udformning i det Tredje Testamente afgøres af jordmenneskers politik, og har man ikke forstået det, så udgør det et selvforskyldt problem. At man befinder sig i sit eget mentale fængsel. Ifølge forfatteren.

Bladet Den Ny Verdensimpuls har som målsætning at være et forum for forskellige synspunkter indenfor åndslivet, fremfor alt i relation til åndsvidenskab og det Tredje Testamente. Selve bladets titel er glimrende, for menneskeheden modtager i vor tid Hellig Åndens impuls til skabelse af en ny verden, ved Christus genkomst, som det er vist så smukt i Martinus symbolbillede nr. 23. Og der er sandelig et aktuelt behov for mere bevægelse i bevidsthed og adfærd for at blive modtagelig for denne Christus impuls, så bladets ide med indlæg af forskellige observans er god.

Der har blandt andet været plads til gennemgang af Maria Lowzow's bog om den mystiske greve på baggrund af en historisk efterforskning og en åbenbar svag dokumentation og tyndt kildemateriale. Heller ikke den letteste opgave, for på 1700- tallet havde mindst 2 personer titel af Skt. Germain, og med hensyn til mystikken skyldes det, at en af dem var Christian Rosencreutz, der i denne genfødsel levede fra år 1700 til år 1790. Han grundlagde på 12-13-1400- tallet det esoteriske broderskab rosencreutzer ordenen med det formål at udvikle kristendommen for en kommende tid ensidigt præget af fysisk naturvidenskab og materialisme. Rosencreutzerne, som ikke skal forveksles med frimureriet, blev forfulgt af kirken og måtte virke i det skjulte. Specielt

angående Christian Rosencreutz gjaldt, at kun få mennesker kendte til hans identitet. Han er inkarneret i hvert århundrede, og først når der var gået 100 år efter hans død, skulle hans identitet bekendtgøres for en større kreds.

Christian Rosencreutz var ikke færdigudviklet på 1700-tallet, men var åndeligt et meget højt udviklet menneske med magiske evner og kunne lige som Martinus dematerialisere og materialisere sig midlertidigt, og således vise sig hvor han ville. Martinus formåede at skue i jordklodevæsenets minde, så han i sin småbog "Påske" kan beskrive, hvorledes Jesus Christus for næsten 2000 år siden, i sin bedste alder og iklædt en rød toga, går ved Oliebjergets fod blandt en lille skare af mænd. Dette talent besad Skt. Germain også. Hertil kræves der et udviklet intuitivt klarsyn. Med Hellig Åndens lys således at se fortidens aftryk i jordens store hukommelse giver mulighed for at få et sandt og desuden levende billede af historiske hændelser, og retter to mennesker sit rene klarsyn mod den samme hændelse, vil de få den samme dokumentation. På denne måde er det muligt at korrigere historiske fejl begået ved de materialistiske metoder. Også Maria von Lowzow's historiske efterforskning.

Navnet Skt. Germain relaterer til Christian Rosencreutz's fortid i et tidligere liv, der blev helgenforklaret, og mere aktuelt til hans arbejde for at støtte den germanske folkeånd, så den tyske kultur i århundredet fra midten af 1700- tallet og frem oplevede et stort opsving til glæde for hele Europa. Hvad angår hans mange tidligere liv er det sandt, at han var personen Shakespeare og i sine inkarnationer altid har haft en vigtig mission at udføre og så livskim til kristendommens fortsatte udvikling. Indenfor de sidste 1000 år har han i stor grad præget Danmark, og som et eksempel kan gives hans påvirkning af N.F.S. Grundtvig.

Det indebærer dog ikke, at alle berømte inkarnationer, som New Age bevægelsen angiver, eller de kanaliseringer Christian Rosencreutz siges at have formidlet, at de er sande. Endnu er det kun meget få mennesker, som har den nødvendige rene intuition til at vide besked, og de har ingen større interesse af offentlighed, med mindre en særlig mission kræver det. Da sker det som et offer.

Ganske modsat størstedelen af det store udbud der findes på det spirituelle marked af bøger, kurser og terapier.

Med hensyn til den anden artikel "Apropos en smuk misforståelse" så er Hellig Åndens lys i det Tredje Testamente ikke til forhandling og skal sandelig ikke være genstand for politiske holdninger. Netop ved at blive udsat for spekulative tolkninger forvanskes åndsvidenskabens indhold og åndelige lyskraft. At et koldblodigt dyr i dag kan retskrives som koldblodet ændrer ikke forståelsen i tekstens sammenhæng, hvilket artiklens forfatter lægger op til. Det er en god ide at genoptrykke originalteksten af det Tredje Testamente til en billig pris, oven i købet i hvidt omslag med gyldne bogstaver, for at sikre sig mod ændringer i teksten. For er der nogen, som skal ændre, så er det Martinus selv, der inkarnerede igen kort tid efter sin død år 1981. Med

et intuitivt klarsyn ses teksten i Åndsvidenskabsforlagets faksimile udgave lysende hvidt udstrålende, mens Martinus Instituttets udgave viser teksten gråt tåget og livløst. Dette livløse skyldes ikke kun Martinus Instituttets behandling af tekst, men må også ses som et resultat af dets forretningsprincip. Åndsvidenskabsforlagets virke baseres på det rene gaveprincip.

I artiklen citeres H.C. Andersen i forbindelse med påstanden om, at alle nu kan få, hvad de vil have, som en god historie der fortjener optegnelse i "oldermandens avis". Ligesom N.F.S. Grundtvig var inspireret af et åndeligt højt udviklet individ, var det også tilfældet med H.C. Andersen, og når han henviser til oldermandens avis, så kan det udmærket være et sindbillede på Gud Faders skrift af tidens hændelser i Moder Jords hukommelse. Læsbar for et intuitivt klarsyn.

"Tilfældigheder eksisterer ikke. Husk det, hvis De tilfældigt skulle støde på én."

Mennesker der med stor interesse og sympati studerer åndsvidenskabens og alt efter evne gør den mere og mere til væremåde i deres daglige liv, skaber med denne væremåde den ny verdenskulturs første spæde morgengry. Den udgør den virkelige varige freds begyndende solopgang over verden.

Og fra disse åndsvidenskabens eller lysets bærere vil denne kærlighedens verdenskultur vokse i udfoldelse fra generation til generation indtil Guds plan med hvert eneste enkelt menneske er fuldbåret.

(Martinus)

BOGANMELDELSER

Jesus – søn af mennesket

Af Harry Rasmussen
Scientia Intuitiva
662 sider – 225 kr.

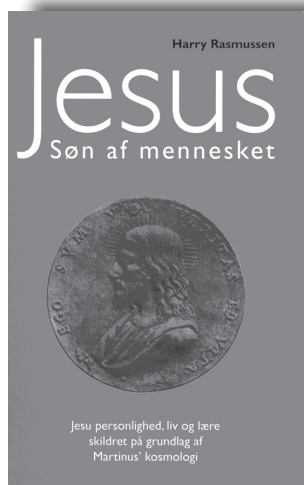
Anm. Ruth Olsen

Harry Rasmussen har her skrevet et meget grundigt kæmpeværk om Jesus og Martinus. Her klarlægges forbindelsen mellem de to mestre, så det gøres helt tydeligt, hvorfor Martinus kaldte sit værk for kristendommens fortsættelse. Når mange i dag har forladt den kristne tro, skyldes det for en stor del, at Bibelen er blevet ret så uforståelig, ja nærmest utroværdig, for moderne intelligente mennesker.

Bogen her viser, hvordan Martinus giver Jesu mission dets store betydning ved at lade os se det væsentlige gennem det tågeslør, som århundreders misforståelser og forvrængninger har lagt over den. Første del af bogen beskriver Jesu liv og lære, set på baggrund af det store kendskab til Martinus' værk, som forfatteren efter ca. 50 års studie har tilegnet sig.

Vi får meget at vide om den tid, Jesus levede her på jorden og om de vanskeligheder, han mødte, bl.a. fordi han jo afviste mange af de gamle jødiske dogmer. Sin forskning af Jesu liv, bygger forfatteren hovedsageligt på de fire evangelier, men meget har han hentet hos Ethelbert Stauffer, en grundig historiker. Han gør et seriøst forsøg på at skelne mellem legende og virkelighed.

Vi hører en del om essæerne, fordi her var en stærk messias-forventning, og man mener Jesus levede hos dem en tid og blev indviet der. I øvrigt betyder det hebraiske ord messias "den salvede", som på græsk hedder "kristus". Når Jesus altid kaldte sig selv "menneskesønnen", mente Martinus det skulle tolkes som udtryk for, at Jesus betragtede sig selv som "det rigtige menneske" i modsætning til "det jordiske menneske". Mange historier fra Bibelen får her en så klar og uddybende forklaring, at bogen selv for præster må være noget af en "øjeåbner".

I den anden del, der især fokuserer på Martinus, får vi udover en almindelig indføring i hans livsværk, en klar forståelse for, hvorfor han kaldte sit verdensbillede for "den intellektualiserede kristendom" og "kærlighedens evangelium". Vi hører om, hvorfor han kaldte Jesus en "verdensgenløser" i stedet for som i kirken en "frelser", og vi får uddybet meningen med Jesu lignelser og den okkulte symbolik i Bibelens historier.

Der er lagt et utrolig stort og beundringsværdigt arbejde i denne bog. I vor tid, hvor kirkekristendommen er i krise, hvor flere og flere oplever et åndeligt tomrum, men alligevel er så meget i vildrede, at de dog ikke melder sig ud af folkekirken, vil en bog som denne kunne være en stor hjælp til at finde sit ståsted. Det er jo ikke alle, der behøver en periode som ateist, før de finder visdommen i Martinus' værker.

Bogen kan købes hos: Jan Tarbensen, Torpevej 5, 5900 Rudkøbing. Tlf. 63 51 00 00 og email: info@scientia-intuitiva.dk

Spirituel Inspiration

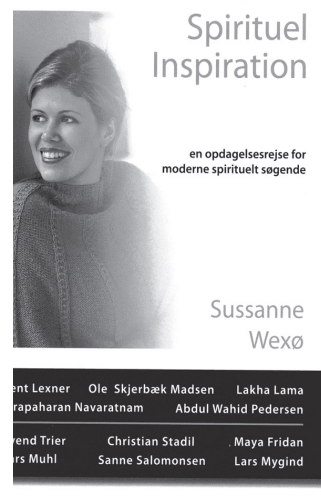
Af Susanne Wexø

Lemuel Books
230 sider – 249 kr.

Anm. Ruth Olsen

Bogen afspejler på glimrende vis vor tid, hvor selv erhvervslivet søger at inddrage det spirituelle for at drage nytte af menneskets søgen og stigende behov for et meningsfyldt liv. Susanne Wexø, som er "Life & Business Coach" og indehaver af virksomheden "Karma Consult", har her samlet en række interviews med kendte personer indenfor de forskellige spirituelle retninger.

Først tænkte jeg, at nu bliver de samme "kendisser" igen promoveret, så det begynder at ligne persondyrkelse, men da jeg begyndte at læse, hvad de medvirkende rent faktisk får sagt, er der mange fine meninger og oplysninger fra en del af dem. Selv en Bent Lexner siger nogle kloge ting, selv om hans religion just ikke er inspirerende. Så

er imamen Abdul W. Pedersen lidt mere i pagt med tiden, når han taler om at mennesker skal udvikle sig åndeligt indefra. Men de ulogiske dogmer er han jo bundet af.

Lars Muhl er med, og hans fornuftige tanker kender vi efterhånden ret godt fra hans mange bøger. Svend Triers indlæg var en positiv oplevelse, selv om jeg ikke forstår, hvordan han kan holde ud at meditere 1½ time hver dag. Peter Mygind kender alle fra mediernes, men jeg vidste ikke, at hans bror Lars Mygind var meget aktiv på den spirituelle scene. Han arbejder med tankefeltterapi og metamedicin og har i det hele taget fattet temmelig meget af det, jeg kalder ”de åndelige fakta”.

Chr. Stadil vil jeg kalde ”prototypen” på den smarte succesrige forretningsmand, der flirter med buddhismen. Hvor meget han dybest set har forstået af buddhismen er tvivlsomt, eftersom han endnu ikke kan se logikken i reinkarnation. Hans firma hedder i øvrigt ”Company Karma” og hans villa i Sydfrankrig hedder ”Villa Karma”. Jo, det er blevet in – det ord ”karma”!

Til slut i bogen er der nogle korte personlige beretninger. Der er kvinden, som ved at møde sin mor og mormor, efter de forlod jorden, er vågnet op spirituelt og mener, verden er i gang med en spirituel evolution. Der er manden som får kræft men helbredes alternativt, og cafe-ejeren der får besøg af lidt for aktive ånder af de personer, hvis billeder han har prydet sin cafe med.

Alt i alt en ret så interessant bog, men altså især for nybegyndere udi den åndelige søgen.

Fornuftig Modvækst
Af Serge Latouche
Forlaget politisk revy
2011
170 sider

Anm. Ruth Olsen

Ordet ”vækst” er blevet hele verdens mantra, men der diskuteres sjældent, hvilken slags vækst, man taler om. Det gør denne bog. Ordet ”modvækst” dækker ikke helt det franske ord, som ikke betyder det modsatte af vækst, men der skelnes her mellem konstruktiv og destruktiv vækst. Den viser, hvordan vi nu i den vestlige verden er kommet i den situation, hvor omkostningerne ved den aktuelle vækst er højere end dets generelle udbytte, dvs menneskenes livsvilkår forbedres ikke men forringes i stedet for. Og vi er ved at drukne i vort eget affald.

Menneskene og vore samfund er blevet til kun redskaber for produktionen og den kapital, der kræver stadig mere afkast. Det er blevet til vækst for væksten skyld, altså en slags kræftsygdom, så måske er det slet ikke nogen tilfældighed, at kræft er blevet så udbredt i vor tid.

Men hvordan og hvorfor er vi havnet i denne ”vækst-fælde”? Fordi en stadig øget gæld er en uundgåelig konsekvens af vort finansielle system, sådan som Margrit Kennedy påviste i sin bog fra 1988, og hvor hun forudså jævnlig større eller mindre kollaps i det system, indtil man indser dets indbyggede fejl og laver det grundlæggende om. Hun viste hvordan naturlig vækst adskiller sig fra penge-vækst, som pga renters rente har det, man kalder eksponentiel vækst. Vi betaler jo ikke kun renters rente på de lån, vi tager, men på alle varer og tjenesteydelser er der en komponent, der hedder ”afkast af investering”. På drikkevand udgør den f.eks. 38%, nævner hun.

Bogen om modvækst fortæller, hvordan finanssystemet vil bryde sammen, hvis vi ikke bliver ved med at forbruge stadig mere. Skulle vi ønske balance i stedet for konstant vækst, ville det betyde nedsatte investeringer og dermed øget arbejdsløshed. Så reklamer, indbygget forældelse i produkterne osv, skal nok sørge for, at vi fortsat forbruger, ja ofte tilbydes vi lån til det fortsatte forbrugerræs. ”For at holde hjulene i gang” presser regeringerne folk til at bruge flere penge.

Bogen her er – sammen med andre tiltag af samme slags – tegn på et begyndende oprør mod den materialistiske, åndsforladte forbrugerrisme. Den ender med at konstatere, at der faktisk er et område, hvor der ingen grænser er for vækst, nemlig i åndelig udvikling!

Håndbog for sjælen
Af Hans Garde
Book son Demand 2012
65 sider

Anm. Ruth Olsen

Jeg har før omtalt et par af Hans Gardes små bøger, hvori han fortalte om sit kosmiske glimt, og hvordan det totalt ændrede hans liv. Nu har han så udgivet endnu en lille bog, denne gang om sine oplevelser med dem, han kalder sine ”mystiske hjælpere”. I begyndelsen sker kontakten ved, at han pendulerer over bogstaverne, senere i drømme. ”Hjelperne” sætter ham på en række prøver og giver gode råd til hans åndelige udvikling. Den første prøve var, at han skulle øve sig i at tolerere – alting, også sig selv, og han skulle lære at stole på sin egen dømmekraft.

Han oplever, at (citat) ”deres hjælp har været at give mig mod, indsigt og styrke til at gøre mig fri af denne verden.” Det meste af bogen består af små sætninger om forskellige emner, ordnet alfabetisk. Det er råd om, hvordan man kan (bør?) forholde sig til diverse problemer. Nogle eksempler: ”Stop med at bekymre dig om denne verdens ”tåbeligheder”. Det er ikke dit ansvar. Du er kun ansvarlig overfor dig selv og Gud. Det er ikke dit ansvar, hvordan andre mennesker forvalter deres liv.”

”Prøv med ubegrænset tillid til Altet, selv om du, stort set, ikke fatter noget”

”Religiøse ceremonier er skuespil for tryghedsmennesket.”

”Hvad du vælger, er ikke det vigtigste, bare du drager lære af valget.”

Mange af disse råd er små ”hints” til inspiration i hverdagen, men er man Martinus-læser, er der ikke så meget at hente, må jeg erkende, kære Hans! Men der skal da nok være en del, der kan have glæde af bogen, også fordi den er så let læst.

Fysiken, Martinus Kosmologi och Teorin om Allt

(svensk)

Af Leif Pettersson

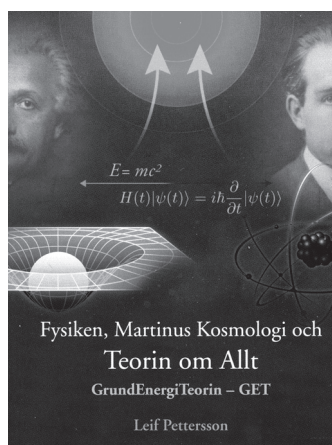
140 sider

Anm. Arnold og Birgitta Therner

Dette er en helt ny virkelighedsforståelse, en model som opfylder fysikernes kriterier for ”Teorien om alt” og giver svar på mange af fysikernes uløste gåder. Den beskriver de kvalitative vakuumenergier, ”grundenergiene” i det nulpunktsfelt, som opbygger hele vor fysiske verden, forklarer mørk materie, partikler, masse, Higgsfeltet, gravitationen, rumtiden m.m.

Det er lykkedes Leif Pettersson at præsentere det komplekse og forunderlige materiale lettilgængeligt og overskueligt. Emnet er højaktuelt og af stor almeninteresse. Han omtaler forskningen i CERN og mediernes indslag om videnskab og populærvidenskab. Grundenergi-teorien stiller os overfor en helt ny virkelighedsopfattelse. Bogen er rigt illustreret med farvebilleder.

Forskerne har længe arbejdet intensivt med at forsøge på at forstå vor fysiske verden, herunder den store opgave at forene de fire naturkræfter tyngdekraft, elektromagnetisme, den stærke kernekraft og den svage kernekraft til ”teorien om alt”, men hidtil uden held. Leif Pettersson præsenterer i denne bog et

banebrydende og meget spændende materiale med teorier baseret på den intuitive viden i Martinus kosmologi, og påviser en helt ny model, ”Grundenergi-teorien – GET”, som modsigelsesfrit just forener de fire fundamentale naturkræfter og giver os dermed ”Teorien om alt”.

Desuden fremlægges hypoteser, som kan forklare de bagvedliggende mekanismer for Einsteins almene og specielle relativitetsteorier, kvantefysikken med dens hypotetiske gravitoner, Higgs-partikler m.m., samt for den gådefulde mørke materie og den mørke energi. Bogen giver en logisk og sammenhængende løsning på mange af fysikkens uløste gåder, også meget af det, man arbejder med i menneskehedens hidtil største forskningsprojekt, partikelacceleratoren i CERN.

Bogen indgår i ”New Cosmic Paradigm” (NCP), som formidler en ny virkelighedsforståelse ud fra kundskaben i Martinus kosmologi, med fokus på menneskets og videnskabens store spørgsmål om Livet, Bevidstheden og Virkeligheden. For mer information se www.newcosmicparadigm.org

PS: NCP deltager i den internationale conference ”Toward a Science of Consciousness – TSC” på Arizona University 9.-14. April 2012.

Lykken skabes indefra

Af Ivan Fruergaard

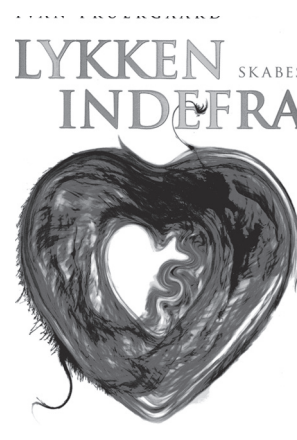
Lemuel Books 2012

175 sider – kr. 229.

Anm. Finn B. Langgaard

Forfatterens liv indeholder en tid som elektriker, en tid som søgende efter mening i Indien og Himalaya bjergene, en tid som tjener, en tid som jordomrejsende, en tid som billedkunstner, en tid som hjemmegående far, en tid som direktør for en større kursusvirksomhed. I dag har han sin egen konsulentvirksomhed, og arbejder med coaching, holder foredrag og underviser i personlig- og lederudvikling. Dette er forfatterens anden bog. Den første hed: Nærværets kraft – og kunsten at lede sig selv, og udkom i 2010. I dag arbejder forfatteren med foredrag og coaching, samt personlig udvikling.

Forfatteren definere lykke som en indre følelse af velvære og glæde, der kan komme til udtryk på et utal af måder. Lykke er individuel, og en helt personlig oplevelse. Derfor er det svært at afgøre, om andre er lykkelige eller ej. Bogen rummer to overordnede synspunkter:

- Der findes en ”lykke” i hvert enkelt menneske, der er uafhængig af ydre omstændigheder såsom; status, materielle værdier og anerkendelse.”

- Hvis det enkelte menneske selv mærker efter i nuet, ved personen godt selv, hvor vedkommende står på sit eget lykkebarometer. Dette gøres ved at mærke efter på følgende måde: Når du lader alt det, der er, fuldstændig være som det er, uden at lægge noget til eller trække noget fra, er det muligt at være lykkelig – lige her og nu.

Bogen består af en prolog og epilog, samt 25 korte afsnit, der falder i to dele: Fravær og nærvær. Ud over det rummer bogen mange kerneord. I hvert afsnit tager forfatteren emner og forhold op, der relaterer til lykke, og hvordan man opnår et lykkeligt liv. I de fleste afsnit indgår forslag til øvelser for at blive lykkelig og nærværende i nuet. Nogle afsnit har overskrifter som: Hvem siger, der er noget, du skal nå? Du kan ikke kontrollere noget. Der findes ikke en bedre version af dig selv. Hvis du acceptere alt, er du lykkelig.

Epilogen rummer essensen af bogen: ”Den største udfordring er måske at være stille med sig selv. Det kan være enormt udfordrende at stoppe op. Så man kan høre, hvor meget alt det, der ikke er blevet hørt, larmer. Og hvis man ikke kan holde det ud – skynder man sig videre. Men hvis man bliver – stilner det af.”

Alt i alt er det et letlæselig og lærerigt visdomsbog, der hviler på forfatterens egne erfaringer. Den giver nogle enkle redskaber og øvelser for at skabe lykke, glæde og livskvalitet. En lille og samtidig stor bog, jeg på det varmeste anbefaler.

Livet i din hånd

Af Anders Veetman
Kalsmose

Lemuel Books 2012

122 sider – kr. 199.

Anm. Finn B. Langgaard

Siden 1989 har forfatteren beskæftiget sig med håndlæsning. I 1993 blev hobbyen til fuldtidsarbejde. Anders har lige siden drevet egen praksis i Aarhus, hvor han giver private sessioner. Han holder foredrag om håndlæsning og afholder kurser om samme. Han er selvudlært, og dette er hans første bog. Om det udtaler han: ”Det bliver nok den eneste bog, jeg kommer til at skrive i denne inkarnation.”

Gennem tiden har hænder fascineret mennesker, og kunsten at kunne læse hænder er et gammelt håndværk. For 50.000 år siden interesserede de indfødte i Australien sig for hænder. Hvor langt tilbage håndlæsning har været praktiseret, vides ikke. Den moderne håndlæsning stammer fra Kina og Indien. Her er de ældste kilder ca. 4.500 år gamle. Kunsten at læse hænder spredte sig til Egypten ca. 1.500 f. Kr. og senere til Grækenland. I Bibelen er håndlæsning omtalt i Det gamle Testamente blandt andet i Ordsprogenes Bog.

Selve bogen er en lærebog i håndlæsning, samt en introduktion til samme. Den bygger på forfatterens erfaringer med de klienter, han har haft igennem årene. Bogen består af 10 kapitler med overskrifter som: Håndlæsningens historie, Det grundlæggende, fingrenes og leddenes betydning, menneskets åndelige struktur, håndens linjer, parforhold, små linjer og andre tegn, tegn i hånden, fremtidslæsning og mærk dine hænder. Alle kapitlerne er med righoldige og let forståelige illustrationer. Bogen er holdt i et enkelt sprog, og kan læses af alle.

Bogen er med forord af Lars Muhl. Det er et meget smukt forord, hvor Lars symbolsk tager Anders i hånden, og siger: ”Kom så bror, vi skal videre på Vejen.” Når man så har læst Anders bog, står et spørgsmål tilbage: Måske er det omvendt? Det er under alle omstændigheder et udtryk for ligeværd.

Bogen har mine varmeste anbefalinger, der bedst udtrykkes med følgende linjer fra Lars Muhls forord: ”Livet i din hånd” løfter traditionel håndlæsning op på et nyt plan. Samtidig med at bogen er praktisk og lige til at gå til, efterlader den plads til, at vi som brugere af den kan udvikle vores egen intuition og gribe vor egen mytologi; der, hvor den sande læsning foregår”.

Elvis som korncirkel!

PROJEKT LIV

Af Per Bruus-Jensen

Nordisk Impuls 2012

240 sider – 196 kr.

Anm. Arnold og Birgitta Therner

Det er en glædelig nyhed, at denne bog, som før kun forelå på svensk, nu udkommer på dansk i en udvidet udgave. Teksten er et forenklet uddrag af forfatterens tidligere bog ”Eksistens og Udødelighed – om Erkendelseslæren i Martinus kosmologi”. Bogen indeholder et meget kvalificeret opgør med den neodarwinistiske evolutionsteori og præsenterer som alternativ Martinus’ udviklingslære, ifølge hvilken evolutionen er et bevidst evighedsprojekt.

Den svenske udgave kom i 1991 i Sigbritt Therners og Tage Mattsons bearbejdning. I den nye udvidede danske udgave er der et 36 siders forord af Sigbritt og Tage, resten er nybearbejdet af Per selv, hvilket har gjort den yderst interessant og informativ.

Følgende er Pers egen introduktion af bogen:

Et konstruktivt alternativ til den om sig gribende internationale ateisme.

Af Per Bruus-Jensen

På internationalt plan er verden i denne tid vidne til opkomsten af en ekspanderende ateisme, anført af en skare velrenommerede forskere med den engelske evolutions- og adfærdsbiolog *Richard Dawkins* i spidsen. Altså mennesker med en betydelig viden om den verden, vi lever i, og som derfor også mht. deres argumenter nyder godt af stor gennemslagskraft.

Hovedbudskabet lyder, at det fysiske stof med tilhørende energier og kræfter er den eneste form for virkelighed, der reelt eksisterer, hvorimod alt det subjektive og såkaldt åndelige begrænser sig til at være et spørgsmål om mere eller mindre illusoriske produkter af de fysiske organismers mange forskellige processer og derfor kun repræsenterer skinvirkelighed – altså falsk virkelighed.

I samme forbindelse ses den såkaldte *evolution* som et så at sige mekanisk produkt af det kaotiske samspil mellem summen af naturlove på den ene side, og virvaret af rene tilfældigheder på den anden side, således at verden

med dens mange eksempler på tilsyneladende design og hensigtsmæssighed godt nok har *lov* til at se ud, som den til enhver tid gør, men ikke nødvendigvis har *pligt* til det, idet den under andre forhold ligeså godt kunne se helt anderledes ud (Monod).

Anskuet i den ateistiske optik kan evolutionen altså ikke tilkendes status som virkeliggørelsen af et forud planlagt *projekt*, der viser tilbage til en målbevidst projektmager, men må betragtes som det faktiske udfald af en 100% objektiv og ubesjælet stofverdens helt igennem mekanisk-pragmatiske måde at fungere på. Og følgelig er der heller ikke hverken plads til eller behov for en bevidst styrende instans i sammenhængen – en projektmager, designer eller Gud.

Som allerede bemærket kan der føres yderst tungtvejende argumenter i marken til støtte for dette virkelighedsbillede. Og dog står det ikke uimodsagt hen, men underkendes og afvises af utallige mennesker, der gennem tiderne mere eller mindre spontant og utilsigtet har erkendt en helt anden løsning på virkeligheds-problemet. Herunder ikke mindst de såkaldte *mystikere*, der med baggrund i særlige erkendelsesmetoder og -teknikker alle som én har erklæret, at naturen er gennemført levende og fra det mindste atom til verdensalt som helhed viser tilbage til et almægtigt, alvidende og alkærligt megavæsen som sit sande ophav. Nemlig det megavæsen, vi gennem religionerne har lært at omtale som netop Gud.

For den enkelte mystiker er Gud som virkelighed betragtet en indiskutabel sandhed. Men samtidig erkendes det, at det ikke som inden for naturvidenskaben er muligt at føre empirisk bevis for denne sandhed, idet Gud mht. sin totalitet – sit *totum* – først og fremmest er et *åndeligt* væsen, i forhold til hvilket hele den fysiske verden og virkelighed rent faktisk spiller rollen som en marginal og sekundær sfære, der lig et kosmisk livmoderorgan har til opgave at formidle skabelse og hensigtsmæssig udvikling af helt nye organismeformer med tilhørende sanse- og bevidsthedssystemer. Systemer, som gennem tiltagende forædling og forfinelse og dermed *evolution* på et tidspunkt bliver kvalificeret til indlemmelse i den rent åndelige del af den guddommelige helhed – den primære del.

Naturligvis kan alt dette lyde fuldstændigt fantastisk og utroligt, første gang man hører det. Imidlertid tegner det på den anden side samtidig et positivt og livsbekræftende alternativ til det materialistiske-ateistiske virkelighedsbillede.

Ikke mindst hvis der yderligere kan argumenteres for synspunkterne på en overbevisende måde, og paradigmet i øvrigt er forenelig med det, som i dag er nagelfaste

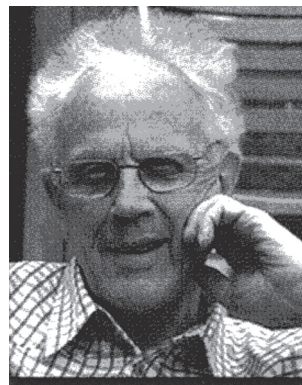
kendsgerninger inden for den stærkt underbyggede naturviden-skabelige virkelighedsforståelse.

Med henvisning til teksten i ”PROJEKT LIV” kan det uden forbehold siges, at der nu omsider tilbyder sig et sådant alternativ. Endda et alternativ, der på afgørende vis hviler på oplysninger fra en kilde af højeste karat, nemlig den danske mystiker og intuitionsbegavelse med forfatternavnet *Martinus* (1890-1981).

Om Martinus skal oplyses, at han som 30-årig uventet var genstand for en række visioner eller åndelige oplevelser, der lod ham se en verden af guddommelig ånd og bevidsthed bag alt det fysiske. En verden, der tjener som både kilde til og bærende fundament for det fysiske virkelighedskompleks – den uorganiske såvel som den organiske del af dette. Og samtidig så han grunden til, at Gud tilsyneladende er fraværende i netop den *fysiske* verden. Ja, så fraværende, at selv den skarpsindige naturvidenskab ikke kan få øje på ’ham-hende’, idet det samtidig kom til at stå Martinus klart, at Gud ikke er hverken et hankønsvæsen eller et hunkønsvæsen, men en super-sublim forening af begge køn.

Disse erkendelser m.fl. kom til Martinus i foråret 1921, og han så straks en opgave i at nedfælde dem i skrift og symboler, ligesom han gennem kurser og foredrag supplerende søgte at meddele dem til sin omverden, og hvilke gøremål overordnet beskæftigede ham frem til hans død som 90-årig i foråret 1981.

Det skal til slut oplyses, at teksten Projekt Liv i første række hviler på et indgående, mangeårigt studium af

Martinus’ værker, suppleret af intensiv undervisning hos Martinus personligt i årene 1958-68. Hvortil kommer et ikke mindre indgående studium af forskellige naturvidenskabelige discipliner – i første række fysik, kemi, astronomi, biologi, filosofi og videnskabsteori – idet forfatteren lige fra sit første møde med Martinus og hans arbejde så en opgave i at bane vej for en modsigelsesfri forening af de to typer verdensbillede – det fysiske kontra det åndelige; det objektive kontra det subjektive.

Og bogen Projekt Liv er i den forbindelse et inspirerende vidnesbyrd om, at dette mål faktisk nu er inden for rækkevidde.

Bogen fås: Forlaget Nordisk Impuls
DK 6920 Videbæk
www.nordisk-impuls.dk
mail@nordisk-impuls.dk

5. symbolbog og Klodshans

Af Søren Ingemann Larsen

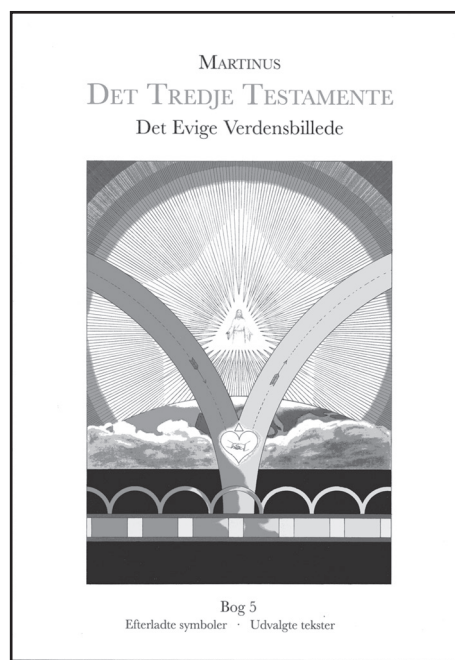
Med udgivelsen af "Den 5. Symbolbog" fortsætter Martinusinstituttet ufortrødent sin "politik" med at handle i strid med Martinus' anvisninger for, hvordan opgaven med at bevare og udgive Martinus' værk skal varetages. Og det bliver ikke rigtigere af at blive gentaget, tværtimod.

Med Søren Hahns kommentar i forrige nummer af nærværende tidsskrift (kan hentes på nyimpuls.dk) blev noget af sløret løftet for instituttets tankegang: Hvad Martinus har formuleret som en "utvetydig og klar instruks" (venligt, men bestemt) anses af instituttet blot som en "politisk tilkendegivelse" fra Martinus' side. Man behøver herefter ikke længere "rette sig" efter Martinus' specifikke anvisninger. Så længe man blot definerer det som noget "politisk", kan man mene om det og handle efter det, som man vil, således som Søren Hahn ganske rigtig konkluderer. Men det kan ikke have været Martinus' hensigt med sine udtalelser, at man bare kunne mene om dem, hvad man ville.

Instituttets indstilling karikeres fint med H.C. Andersens eventyr Klodshans, som Søren Hahn selv bruger til at illustrere sine synspunkter i sin ovennævnte artikel gående ud på, at vi - herunder ikke mindst undertegnede - i vores kritik tager tingene alt for tungt. Men det er, som om Søren Hahn ikke helt har blik for eventyrets ironi og uden videre tager eventyret for pålydende og gør Klodshans til helten.

Og så er devisen jo klar: Klodshans gør jo en dyd af ikke at studere noget som helst, og fornuften og logikken skal man da slet ikke lytte til. Det anses for gammeldags og alt for kedeligt. Det hele kan være det samme - for alt er jo bare politik. Glem dine bekymringer, bare følg dine mest vanvittige indfald og grin ad det hele, så skal guddommen nok give dig succes, og du får prinsessen.

Uanset hvad instituttet i forordet og andetsteds anfører om "Den 5. Symbolbog", er og bliver dens eksistens i strid med Martinus' utvetydige anvisninger - og tillige i strid med sund fornuft og videnskabelig redelighed. Martinus udtalte klart, at værket skulle bevares uændret, som det forelå, og der skulle ikke udgives mere efter hans død. Men allerede titlen "Den 5. Symbolbog" placerer

bogen som et fuldgyldigt medlem i rækken af Martinus' "andre" værker, og ligesom med "Den intellektualiserede Kristendom" har den den samme indpakning, samme format, samme for- og bagside med angivelse af, at også denne bog "sådan set" er forfattet af Martinus som en del af "Det tredje Testamente" (stavet "tredje" og ikke det gammeldags og oprindelige "tredie").

Så kan man indvende: skal de efterladte manuskripter og symboler bare ligge på instituttet og samle støv til evig tid, uden at nogen uden for instituttet kan få dem at se? - Nej, det skal de ikke. Alt dette skal efterhånden stilles til rådighed for enhver, og dette kan udmærket gøres, uden af dette materiale udgives, som om det var godkendt og færdiggjort til udgivelse af Martinus. Instituttet viser selv vejen med dets igangværende publicering på nettet af Martinus' korrespondance, hvor man også kan se facsimilekopier af brevene.

Martinus' testamente kunne fuldt forsvarligt være respekteret, hvis Ole Therkelsen fx havde lavet sin egen bog, hvor han efter bedste evne gav sin - nødvendigvis subjektive - version af, hvordan man kunne forestille sig, at disse symboler kunne præsenteres og forklares med udgangspunkt i Martinus' foredrag og øvrige værk. Men det, man nu gør, er, at man i bogstavelig forstand formaster sig til at sætte sig i verdensgenløseren Martinus' sted,

for "Martinus" står jo angivet som forfatter på forsiden, og bogen er en del af Det tredje Testamente.

Tankegangen er tydeligvis, at hvis nu Ole Therkelsen - med så mange - anonyme - medarbejdere som muligt fra instituttet ved sin side - gør sig rigtig, rigtig umage, så går det nok alligevel an at forsvare at udgive noget i Martinus' navn, således som det nu er sket, uanset at Martinus kategorisk frabad sig dette, og at det i sig selv er uetisk.

Bogen består af diverse udpluk fra nogle af Martinus' tekster, først og fremmest foredrag. Resultatet er et slags "patchwork", som ikke rigtig hænger sammen. Selv om hver lille "lap" i patchwork'et måtte være originale Martinuscitater, er dette jo ikke ensbetydende med, at Martinus ville have godkendt, at de indgik i dette patchwork, og at symbolerne kunne eller burde udgives på denne måde. - Hvor er respekten for en afdød forfatter, endda en verdensgenløser, og dennes utvetydige instrukser om ikke at udgive mere?

Og hvor er den videnskabelige redelighed? For manuskripterne er ikke lagt frem, så andre kan se dem. Ligesom med manuskriptet til "Den 4. Symbolbog" og "Den intellektualiserede Kristendom" holdes båndafskrifterne af Martinus' foredrag hemmelige af instituttet. - Hvorfor publiceres disse ikke, så vi alle kan kigge med? - Hvorfor dette hemmelighedskræmmeri? - Kan det være i Martinus' ånd? -

Efter fadæsen, hvor det blev afsløret, at instituttet havde "glemt" at oplyse, at i afsnittet om "OX" i "Den intellektualiserede Kristendom", var betegnelsen "OX" af Martinus tilføjet i hånden, nægter instituttet nu kategorisk at udlevere kopier af Martinus' manuskripter til interesserede. - Alt imens holdes vi hen med løse hensigtserklæringer om, at disse manuskripter "efterhånden" vil blive publiceret. Men det kan vi da ikke vente på, når det drejer sig om noget så følsomt som udgivelse og færdigbearbejdelse af Martinus' efterladte værk.

Når manuskriptet til Livets Bog uden noget som helst praktisk problem kan ligge frit tilgængeligt på nettet, hvad kan så problemet være med at publicere manuskriptet til Den 4. Symbolbog, Den intellektualiserede Kristendom og båndafskrifterne og lydfilerne til Den 5. Symbolbog? - "Problemet" kan kun være det, at vi andre, når det kommer til stykket, ikke må kigge med. Vi nægtes som seriøse videnskabelige forskere legitim adgang til kilden. Dette kan ikke være i Martinus' ånd og er - moralsk og videnskabeligt - ganske uacceptabelt.

Men alt er såre godt - og alt retter sig efterhånden. - Og mon ikke også Klodshans og hans sorgløse prinsesse i den virkelige verden til syvende og sidst måtte indse, at man ikke i længden kan tilsidesætte logik, moral og sund fornuft?

P.S.:

Efter ovenstående artikels færdiggørelse dumper Kosmos Nr. 5 - 2012 ind af døren.

Heri præsenterer Ole Therkelsen under "Nyt fra Sagen" udgivelsen af "Den 5. Symbolbog". Som en foregribelse af kritik af denne udgivelse henviser OT her uden yderligere kommentarer til det såkaldte "Gavebrev", hvori Martinus kort tid før sin bortgang overdrager ophavsretten til sit værk til Martinusinstituttet.

Da dette dokument imidlertid ikke sætter nogen som helst grænser for, hvad Instituttet kan gøre med Martinus' værk, kan dette ikke bruges som vejledning for, om der kan ændres i værket og om der kan udgives mere efter Martinus' død, og det er derfor irrelevant i denne sammenhæng. Gavebrevet omhandler udelukkende Instituttets *juridiske* ret. Og denne ret kan ikke diskuteres eller bestrides. Juridisk set kan Instituttet gøre, hvad de vil med Martinus' værk.

Det væsentlige er, at Gavebrevet intet siger om Instituttets *pligt og etiske/videnskabelige ansvar* i forhold til at ændre eller ikke ændre og til at udgive eller ikke udgive værker efter Martinus' død. Her må man lede andre steder. Og det er derfor, at det ikke giver nogen mening at drage Gavebrevet ind i denne sammenhæng.

Hvis man kun lader sig vejlede af Gavebrevet, kan man helt og holdent lukke øjne og ører for alt andet, herunder selveste formålsparagraffen for Instituttets virke, som jo siger, at værket skal bevares uændret som det forelå ved Martinus' død.

At Instituttet i denne sammenhæng nøjes med at henvise til dette dokument, gør derfor egentlig kun sagen værre.

Retsforlig

Finn Bentzen anlagde en straffe sag for ærekrænkelser mod Vagn Noach som artikelforfatter og Ruth Olsen som redaktør. Da ingen af de anklagede havde lyst til mere ”slåskamp”, blev følgende forlig indgået:

Den 22. marts 2012 kl. 13:00 blev retten sat i retssal A af dommer Peder Johs. Christensen.

Under en indledende drøftelse af sagen opfordrede dommeren til et forlig. Advokaterne oplyste, at parterne har indgået følgende forlig:

”Der har været udgivet en artikel forfattet af Vagn Noach i tidsskriftet ”Den Ny Verdensimpuls, udgave 2011, nr. 3.” I denne artikel indeholdes et ordvalg, som Finn Bentzen har opfattet som krænkende, bl.a. ordene ”en form for snyd”, en henvisning til Martinus holdning til bedragerer” og en henvisning til Martinus advarsel mod ”personer der forsøger at udnytte andre”.

Vagn Noach oplyser, at de nævnte citater fra artiklen ikke af ham var udtryk for, at han tillagde Finn Bentzen disse egenskaber. I det omfang ordvalget og/eller henvisningerne måtte kunne opfattes anderledes, beklager Vagn Noach dette.

Ruth Olsen bekræfter, at retsforliget offentliggøres i næste nummer af ”DenNy Verdensimpuls.”

Retten bestemte herefter, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part. Ved afgørelsen er der lagt vægt på sagens karakter og omfang samt resultatet, herunder indholdet af det forlig, som parterne har indgået under hovedforhandlingen.

Slutspil

v/Vagn Noach

Som det fremgår af dette blads nummer 4 fra december 2011, havde Finn Bentzen på grundlag af min artikel i bladets nummer 3 fra september 2011 anlagt en straffesag mod mig og bladets redaktør med krav om fængsel i 4 måneder.

Denne sag blev afgjort i Holbæk ret den 22. marts 2012.

Under sagens forelæggelse hævdede min advokat, at modparten ikke havde nedlagt nogen påstand, idet det ikke i stævningen var præciseret, hvilke ord der skulle kunne begrunde en straffesag om æreskrænkelser og injurier.

Dommeren opfordrede herefter til forlig, og dette forlig er offentliggjort i dette nummer af bladet.

Som det fremgår af forliget, har Finn Bentzen taget min artikel i bladet meget personligt. Min hensigt med artiklen var ikke at rette et angreb mod Finn, men alene at udtrykke en forundring over, hvorfor det var til Martinussagens bedste, at Finn gennem et af sine selskaber ejede Sams værdier, før de som oplyst skulle overgå til Martinusinstituttet.

Jeg havde håbet, at nogle af de involverede fra Martinus Institut eller måske Finn selv, i dette blad ville have løftet sløret og fortalt os, hvorfor det var til Martinussagens bedste, at Sams værdier først skulle parkeres i et af Finns private selskaber, og hvad formålet med dette var, samt hvorledes det blev sikret, at Finns livsarvinger respekterede dette, når der ikke forelå noget på skrift.

Da sagen nu er afsluttet, får vi sikkert aldrig belyst dette mysterium, og det må vi så fremover leve med.

Jeg har ofte hørt folk, der havde kendt Martinus, udtale, at Martinus har givet udtryk for, ”at hver en sten skal kunne vendes”, hvilket jeg har opfattet på den måde, at intet indenfor sagen skulle være skjult, men alt skulle kunne tåle solens klare lys.

Med den tidligere af rådet nægtede indsigt i behandlingen af arvesager og med det fra retssagen uafsluttede mysterium, kan jeg konkludere, at dette udtryk med stenene kun var gældende, dengang Martinus var på det fysiske plan.

Martinus Åndsvidenskab på Den Holistiske Højskole

Af Hanne Lunde Hulgaard

Livets Skole i åndsvidenskab afholdt et tre dages forårskursus den 26. – 29. april 2012 på Stensbæk – Den Holistiske Højskole i Gram.

Undervisere var: Jan Langekær, Hellebeth Hansen og Mejbritt Ræbild.

Emnerne var: Hvem var Martinus? – Hvad består hans åndsvidenskab af? – Hvorfor kaldte han sit værk Det Tredie Testamente? – Hvad er intuition? – Vegetarismens livgivende betydning! – Grundenergiene! – Reinkarnation og karma! – og til slut et foredrag om Den Guddommelige verdensplan!

Alle tre undervisere fortalte levende og begejstret og med glæde om disse store emner, hvor også Martinus' symboler blev inddraget flittigt.

Efter tre dages intensiv undervisning blev det gjort klart at vi alle er lærere og elever. Vi fik på bedste vis en grundig indføring i Martinus' store værk: Det Tredie Testamente.

Stensbæk – Den Holistiske Højskole med sine tre hektar ligger smukt og fredfyldt i udkanten af den 770 hektar store Stensbæk plantage mellem Ribe og Gram.

De karakteristiske 3000 kvadratmeter store svenskrødmaledede træbarakker med plads til 100 kostskoleelever blev bygget i 1939 af og til unge arbejdsløse mænd.

Stensbæklejren, som den blev kaldt, er et stykke kulturhistorie fra en periode med stor arbejdsløshed

og den eneste tilbageværende arbejdslejr i Danmark. Arbejdsløsheden var årsag til, at Arbejds- og Sundhedsministeriet oprettede disse ungdomslejre rundt om i landet, for at give unge mennesker en meningsfyldt hverdag med sundt arbejde.

Allerede i 1940 blev lejren overtaget af tyskerne – og som et kuriosum kan det nævnes, at den smukke træbeklædte foredragssal, hvor Martinus gruppen fik undervisning, er det rum hvor tyskerne planlagde og tegnede forsvarsbunkerne langs Jyllands vestkyst. Mod slutningen af krigen blev den brugt til flygtningelejr til de fordrevne tyskere fra Østpreussen.

Derefter har Stensbæk haft mange beboere bl.a. Statens Arbejdstekniske Ungdomsskole – Specialarbejderskole – AMU center – Bosniske flygtninge – Skov-og Naturstyrelsen. Da sidstnævnte flyttede i 2008, afsatte Haderslev Kommune et beløb til nedrivning.

Lykkeligvis dukkede ildsjælen, Linnea Beek op og oprettede på lejebasis Den Holistiske Højskole, hvor det første kursus blev afholdt i september 2010. Højskolens vision er. ”At alle mennesker må opleve fred og frihed.” Linnea Beek, skolens daglige leder er gift med Frank van Beek, der er økologisk gartner, hvilket den flotte urtehave bærer præg af.

Linnea og Frank har med stor omhu istandsat og belivet stedet på smukkeste vis både ude og inde.

Der er plads til 100 kursister, og der serveres vegetarmad. www.holistisk-hojskole.dk Tlf. 51 36 18 09

Livets Skole holder sommerkursus i Martinus åndsvidenskab i Stensbæk den 30.6 – 6.7.2012.

Se program bl.a. i marts nummeret af Impuls!

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Maria Magdalene

I disse år, hvor den katolske kirke stadig ikke kan acceptere kvindelige præster, er det interessant at læse forskernes konklusioner om Maria Magdalene, efter de har gravet dybt i kilderne til den tidlige kristendom. De mener, hun var den discipel, der stod Jesus nærmest, men at hun blev offer for magtkampen blandt de første kristne, hvor det var kvindehaderne der vandt og derfor rangerede hende ud på et sidespor som prostitueret. Så sent som i 1995 forbød pave Johs. Poul II overhovedet at diskutere emnet ”kvindelige præster” med henvisning til, at Jesus kun havde valgt mandlige disciple.

Efter fundet af de alternative evangelier er det ikke muligt længere at fornægte sandheden om, hvem Maria Magdalene var. Man kan tolke dem forskelligt, og oversættelsesproblemerne har givet flere muligheder, men ifølge bl.a. Fillipseevangeliet er det ret klart, at hun var Jesu faste og mest elskede ledsager, men også at de ikke havde nogen seksuel relation, fordi det i samme skrift skinner igennem, at den åndelige udviklingsproces, som Jesus som læremester tilbyder ikke kan forenes med samtidig seksuel aktivitet. Det er også, hvad Martinus engang har sagt, nemlig at de seksuelle energier vil forhindre den spirituelle læreproces. I øvrigt har forskere slået fast, at de ord, der bruges om hende i diverse skrifter aldrig kan betyde ”ægtefælle”.

Det fremgår også af de gamle skrifter, bl.a. Mariaevangeliet, at hun indvies i meget mere visdom end de øvrige disciple, formodentlig fordi hun var den, som var kommet længst i åndelig udvikling. Det forårsager en del misundelse og vrede, især fra disciplen Peter. Man bebrejder Jesus, at han fortæller mere til hende end til de andre, og at han kysser hende på munden, men faktisk kysser Jesus også andre.

En af forskerne mener, at ”de syv dæmoner”, Jesus siges at have ”ud-drevet” af Maria, er en symbolsk omskrivning af, at han renser og åbner hendes syv chakraer i en form for indvielsesproces. Derved er hun blevet så meget ”dobbeltpolet”, at de andre disciple opfatter hende som en ”mand”, da hun jo ikke optræder som kvinde mere. De ved ikke noget om ”polforvandling”, og da Jesus ikke er i stand til at få dem til at forstå dette, accepterer han åbenbart deres opfattelse.

Ifølge Thomasevangeliet forsøger han dog at forklare det ved bl.a. at sige (log 23): ”..når I gør det mandlige og det kvindelige til eet eneste, for at det mandlige ikke skal være mandligt og det kvindelige ikke kvindeligt .. da skal I gå ind i riget”. Da Peter vil have Maria fjernet fra deres gruppe, fordi han ikke mener, hun er værdig, siger Jesus (log.112): ”Se, jeg skal lede hende, så at jeg gør hende til mand, for at hun skal blive en levende ånd. For enhver kvinde, der gør sig selv mandlig, skal gå ind i himlenes rige”.

Om Thomas har misforstået noget, eller Jesus har manglet det ord ”dobbeltpolet”, som Martinus har lært os, er uvist. Men vi lever jo stadig i en kultur, hvor ordet ”mand” nærmest er blevet brugt som det samme som ”menneske”. Det er

dog som om Jesus flere gange har forsøgt at gøre dem begribeligt, at der i løbet af den åndelige udvikling vil ske ændringer i de traditionelle kønsbegreber. I Matthæusevangeliet kap. 19/12 bliver Jesus spurgt om ægteskab og skilsmisse og prøver, så vidt jeg kan se, at forberede verden på et kommende "ægteskabets ulykkelige zone". Her siger han bl.a.:

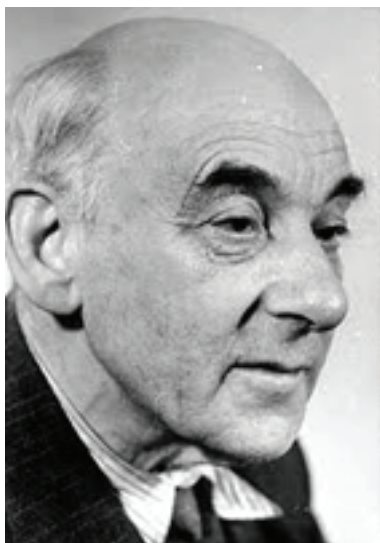
"Der er dem, der er uegnede til ægteskab fra moders liv, og der er dem, der er uegnede, fordi mennesker har gjort dem uegnede til det, og der er dem, der har gjort sig selv uegnede for himmerigets skyld. Lad dem, der kan forstå det, forstå." Det er åbenlyst, at alle senere formidlere af det kristne budskab aldrig har forstået, hvad Jesus her ville fortælle, bortset fra at den katolske kirke har troet, at man bliver vældig åndelig af at leve i cølibat. Dette og så meget andet i Bibelen forstår man først, når man har læst Martinus.

At Maria Magdalene var den eneste af disciplene, der blev hos Jesus under korsfæstelsen, de andre var flygtet i angst, og ligeledes den eneste af dem, som blev ved graven og således blev hovedvidne til "opstandelsen", tolkes af flere forskere som tegn på, at hun var den mest centrale person i Jesu mission, den særligt udvalgte til at videreføre hans budskab og hjælpe de andre disciple til at forstå deres opgave. Hun blev derved "apostlenes apostel".

I gamle gnostiske skrifter mener man det fremgår, at Maria af Jesus fik pålagt lederskabet, men da Peter modsatte sig dette, opstod der to fraktioner. Som vi ved, vandt Peter-fraktionen og søgte af al magt at slette alle spor efter Maria. Hvis den kamp for Maria ligefrem var livstruende, kan hun meget vel være flygtet til det lille jødiske samfund i Sydfrankrig, hvor der synes at være spor efter hende – ikke i form af noget "Jesusbarn", men i form af menigheder.

Ordenes magt

Der diskuteres for tiden – nu igen, hvad det hårde og negative sprogbrug om indvandrerne betyder for vort generelle kulturelle miljø. At det lægger en bremse på integrationen er oplagt, men måske bidrager det også til en øget terrorrisiko – fra begge sider, som vi så i Norge. Der skabes en uvilje mod alt "det fremmede", som kan give sig udslag i bl.a. en politisk højredrejning. Hvordan man kan manipulere folkestemninger v.h.j.a. ord, påviste den tyske jøde Victor Klemperer (1881-1960) i sin bog "LTI – Det tredje Riges sprog", skrevet som dagbog i hitlertiden. Han var gift med en "arier" og blev derfor i begyndelsen "kun" frataget bolig og erhverv (professor i filologi), men han måtte til sidst "gå under jorden". Bogen udkom oprindeligt i 1947, men først oversat til dansk i 2011.

Foran på bogen står: "Ord kan virke som bitte små doser arsenik: de sluges ubemærket, de synes ikke at have nogen virkning, men efter nogen tid viser giftens virkning sig alligevel".

Han fulgte den udvikling fra 1934, hvor ordenes vold blev til fysisk vold. Fra gentagne påstande i "det offentlige rum" om, at "jøderne var nogle ikke-europæiske fremmede, nogle parasitter der undergravede tysk kultur", og at "det tyske folk

fratages sin sjæl p.g.a. artsfremmed indflydelse", osv.

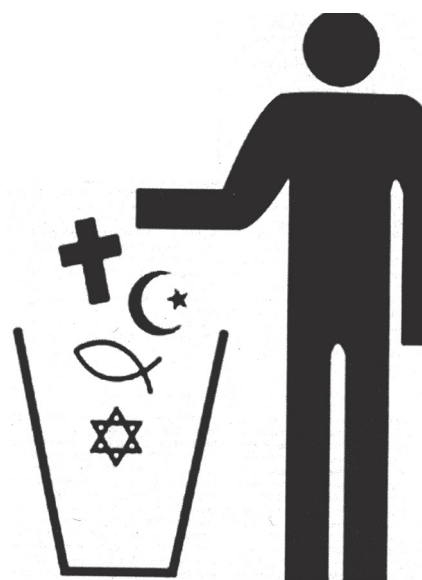
Med sin ringeagt for intellektualitet og humanisme, mente nazi-styret at repræsentere "folkets røst", de folkelige følelser. Med appel til "det heroiske" dyrkede man krig som en religiøs kultus. Hitlerismen blev som en religiøs sekt med "Mein Kampf" som en "hellig bibel".

Nu kan vi med åndsvidenskaben mene, at det nu engang er det enkelte menneskes åndelige udvikling, der afgør, om de kan manipuleres til at tro på løgnagtig propaganda og hadefulde påstande. Men så må vi jo nok konstatere, at udviklingen ikke er kommet længere, end at ordenes og mediernes magt stadig er i stand til at flytte "folkestemningen". DR 2 havde 30/4 en udsendelse, hvor klip med alle de muslimforskrækkede udtalelser fra Dansk Folkeparti i de sidste 15 år blev vist. De var ret så genkendelige fra Klemperers bog, blot var jøder erstattet af muslimer!

I øvrigt har Martinus skrevet en del om, hvordan ord kan være dræbende. Ord er tanker, er vibrationer, der udsendes og påvirker andre, som er modtagelige. Derfor må vi lære at bruge ytringsfriheden med omtanke. Den skal dog stadig være et redskab i vor søgen efter sandhed.

Et spareprojekt?

Nu er man i Danmark omsider ved at tage konsekvensen af, at den gamle form for kristendom ikke længere interesserer ret mange folk, sådan at de fleste kirker står helt eller næsten tomme og derfor bør nedlægges. Da mange alligevel synes, der kommer til at mangle noget til at markere de vigtige begivenheder i livet, etableres der nu alternative former for konfirmation, bryllup og begravelse. Nogle ritualer er man åbenbart ikke endnu parat til at opgive. Ja, i London har man ligefrem skabt et tempel for ateister.

Ved undersøgelser har det vist sig, at flertallet af danskerne stadig tror på en eller anden "gud", men altså bare ikke den, præsten prædiker om i kirkerne. Så præsterne kan vi også godt spare væk. Selv om man sparer kirkeskatten ved at melde sig ud af folkekirken, betaler man stadig ca. 1 mia. over den alm. skat, plus hvad det koster at uddanne præster til at tale til ca. 2% af befolkningen. Derudover kommer deres livslange tjenestemandspension. Vi har 125 anerkendte trossamfund i Danmark, de klarer sig åbenbart fint uden statsstøtte.

Mennesker er i stadig højere grad blevet bevidst om, at de selv har ansvaret for deres liv, og at den Gud, de fleste alligevel tror findes, ikke er ansvarlig for verdens ondskab. Men de mangler en logisk forklaring på, hvorfor der er så megen ondskab. For nok er kirkekristendommen på retur, men Jesu budskab om næstekærlighed har ikke mistet sin appel til folk. De humanistiske idealer har stor tilslutning, men det ser ud som om resterne af den selviske grådige mentalitet har fået øget indflydelse lige for tiden.

De stigende fedmeproblemer

Som Martinus har fortalt i sin lille bog "Den ideelle føde", har vor tids mennesker mistet deres naturlige

ernæringssans. Vort instinkt for, hvad der er godt for vor organisme, er degenereret. Det lever fødevarerindustrien højt på. Dens opfindsomhed m.h.t. at tjene penge på menneskenes svaghed grænser indimellem til det næsten forbryderiske.

Jeg har før skrevet om det, man har kaldt "det 3.krydderi", MSG (mono sodium glutamate), der er et stof, som man tilsætter en lang række fødevarer, især færdigretter, burgere, supper, chips osv. Det har absolut ingen næringsværdi, men er et smagsstof, der er afhængigheds-skabende og får folk til at spise stadig mere. Forskning har vist, at det er giftigt ved indtagelse i lang tid, at *det udvikler fedme*, og ved overbelastning af bugspytkirtlen udvikles diabetes 2. Man mener også at kunne påvise dets medvirken ved lidelser som alzheimer, migræne, autisme og ADHD hos børn. Stoffet optræder med forskellige navne, så det er svært at finde ud af, hvordan man undgår det. Hvis man går på internettet under "National Library of Medicine", www.pubmed.com/MSG Obese, kan man læse om de mange forsøgsresultater, der viser stoffets skadelige virkninger. At det blev godkendt trods de mange advarsler, skyldes producentens personlige og økonomiske forbindelser til de besluttende myndigheder i USA. Korrupsion findes ikke kun i u-lande!

Et andet farligt stof går under navnet "nutra sweet", sødemidlet Aspartam. Det bruges i ca. 9000 forskellige fødevarer og er faktisk et giftstof. Slår man ordet "aspartam" op på internettet, finder man rystende læsning. Hvad hjælper det, at der findes stakkevis af seriøse videnskabelige rapporter om, hvor farligt det er, når producenterne får lov at ignorere dem.

Stoffet skader bl.a. immun- og nervesystem. Meget coca-cola-driking gør f.eks. børn hyperaktive, men også overvægt giver det ved længerevarende forbrug. Antallet

af børn med ADHD-diagnose er på 10 år steget fra 1000 til 15.000, og unge med depressioner er firdoblet i de sidste 10 år!

Når det nu viser sig, at der også i mange u-lande er opstået fedmeproblemer og deraf følgende diabetes, skyldes det, at den usunde vestlige madkultur har vundet indpas i disse lande, især ved at den er gjort billig i forhold til almindelige sunde madvarer. Hver femte inder har nu diabetes. I dag dør der mange flere af diabetes end af AIDS. Kun danske Novo Nordisk med deres insulinproduktion har gavn af den udvikling.

I småbogen "Den ideelle føde" har Martinus beskrevet, hvordan det er madens vibrationer, der er vigtige for vor organisme. Kød er f.eks. alt for hurtigt vibrerende til at organismen kan klare at optage det uden at skulle bruge megen energi, dvs det koster tab af livskraft og dermed ringere modstandskraft mod sygdom. Man må håbe, man snart bliver klog nok til at teste diverse fødevarer og medicin for at afgøre, om deres vibrationer er skadelige for organismen. Så vil det sikkert vise sig, at det meste medicin er sygdomsskabende.

Korncirkel-symbolik

Først kom den korncirkel med pyramiden og solen bagved, året efter kom den, hvor man kun ser solens stråler bagved, og hvor pyramiden har fået et øje i toppen. Vi er mange der tror, der ligger et eller andet

budskab i korncirklernes former, men hvad de betyder, kan vi kun gætte os til.

Følgende fortolkning læste jeg i bladet "Gate Keeper News": Den første fører tanken hen på Egypten og på den farao, Aknaton, som gjorde solen til repræsentant for universets guddommelige kræfter og jordens hellige livgivende ånd. Han fratog præsteskrabet dets store magt, og derfor blev han henrettet og søgt udraderet af Egyptens historie.

Den anden korncirkel symboliserer Jesus. Solen er nu trådt i baggrunden, i stedet står øjet som symbol på bevidsthed, indsigt og erkendelse af den usynlige Guddom. Også han provokerede præsteskrabets magt og blev derfor henrettet – som 33-årig, derfor de 33 solstråler bag pyramiden. Men det lykkedes dog ikke det jødiske præsteskab at udradere ham af verdens historie, selv om de aldrig har anerkendt ham som den bebudede Messias.

Jungleloven

Martinus har mange steder i sit værk beskrevet, hvordan vor tids økonomiske system skaber ulykkelige skæbner, samtidig med at han

konstaterer, at det er en mørkeperiode, vi nødvendigvis må igennem. Hvor mørk den er for tiden, beskrives i Naomi Kleins bog "Chok doktrinen" (Klimes forlag 2007). Hun peger på, hvordan den økonomiske "guru" Friedman skabte en generation af "markeds-fundamentalister" med det "egoismens evangelium", han prædikede – sammen med alle de højrefløjs-tænketaanke, der med rigelige donationer kunne udbrede hans budskaber i medierne.

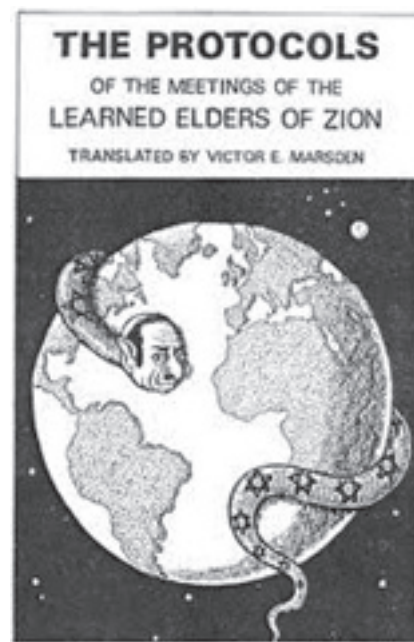
Med Friedmans "frihed" til ubegrænset økonomisk spekulation, dvs de stærkstes magt til at udnytte de svagere, var grunden lagt til den enorme ulighed, som siden har kostet så mange livet. Faktisk har nogen prøvet at få ham anklaget for "økonomisk folkedrab". Problemet er, at så mange regeringer har taget hans ideer til sig. En af hans ideer er, at alt skal privatiseres. Klein nævner nogle af konsekvenserne:

Flysikkerheden og lufthavnskontrollen stod private firmaer for, og for at tjene mest mulig profit havde de skåret gevaldigt ned på personalet og deres løn. Derfor skete 11/9! Brandvæsenet i New York var ikke privatiseret, derfor fungerede det. Der døde så mange, da New Orleans blev oversvømmet, fordi nationens katastrofeberedskab var privatiseret og derfor dårligt vedligeholdt. På et tidspunkt går det nok op for vælgerne og deres politikere, at en befolknings tryghed ikke må være så afhængig af profitstyrede selskaber.

Når vi i de nordiske lande klager over vor store offentlige sektor og skattens højde, kan vi bare se på USA hvad alternativet er – som vi så i udsendelsen "Horisont" 14/5.

Zions Viser Protokoller

I Rusland har der altid (og er der vel stadig) en vis hang til konspirationsteorier om alt det onde, som jøder vil udsætte verden for. I 1905 udgav

russeren Sergej Nilus bogen "Zions vises protokoller", som han påstod var afskrevet efter en flere hundrede år gammel bog af Illuminati, en katolsk fundamentalistgruppe. Bogen har siden cirkuleret i diverse antijødiske bevægelser, især selvfølgelig i nazitidens Tyskland.

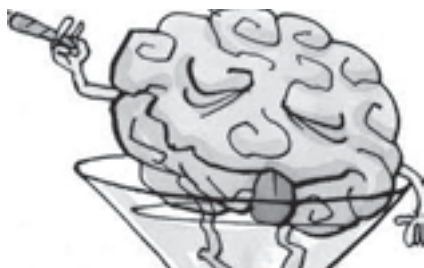
I bogen påstås bl.a.: at jøder vil tage magten ved at sætte sig på pressen, de vil ødelægge familielivet, opmuntre til alskens laster, vil underholde folk for at hindre dem i at tænke, de forgifter sindene ved negative teorier, de udbytter folk økonomisk og vil ruinere nationerne med monopoler og således skabe finansiell verdenskrise, og de vil undergrave enhver forfatning så de kan oprette det jødiske diktatur. Dette var blot nogle få ting fra bogen, men hvor underudviklet skal man være for at tro på den slags? Jeg kender en russer, som påstår at have læst Martinus, men alligevel mener han helt alvorligt, at det er jøderne, der har skabt den nuværende finanskrisen.

Nok er der i det jødiske folk mange meget intelligente mennesker, men forsynet har længe været i gang med at udvikle deres afbalance-ende følelsesenergi via lidelsesarbejder, og ifølge Martinus har de

mere i vente, fordi som han engang sagde: de giver aldrig den besatte jord tilbage til palæstinenserne.

Vort hjerneorgan

Når man ved, at hjernen kun er et redskab til formidling af energi til og fra vore åndelige legemer, kan det være ret så underholdende at læse om alt det, som hjerneforskningen finder ud af. Man har f.eks. fundet ud af at opfange nervesignalet fra hjernen til stemmebåndene og overført det derfra til en computer, som kan tolke vibrationsmønsteret, således at lyden kommer herfra i stedet for fra munden. Endnu er det dog kun enkelte ord,

det er lykkedes at overføre på den måde. Men man er ret sikker på, at man kan nå frem til at læse menneskers tanker ved at skanne hjernens elektriske aktivitet.

Et nervesignal er en elektrisk vibration, men hvad er det, som skaber den? Det gør tanken, siger hjerneforskere, uden at spørge sig selv, hvor tanken så kommer fra. Men måske vil man begynde at indse, det ikke er hjernen selv, der producerer tankerne, nu hvor forskningen i nær-død-oplevelser har vist, at man udmærket kan tænke, selv om hjernen er sat ud af funktion.

Tanker er elektriske impulser, der kan sætte svingninger i gang i den del af hjernen, der vedrører de pågældende tankers art, hvis forbindelsen ellers ikke er afbrudt. Hvis hjernen er på "stand by", forbliver tankernes vibration i de åndelige legemer. Tankernes påvirkning af hjernen kan skabe ændringer eller endog udvikle nye centre i dens

fysiske materie. Derfor er der konstateret ændringer i hjernen efter en tids brug af mindfulness-øvelser. Som Martinus har fortalt, vil vor udvikling af intuitionsenergien og dermed alkærligheden skabe nye centre i hjernen.

Kreditokrati

Dette ord hørte jeg brugt om vort aktuelle verdensøkonomiske system. Det ville simpelthen ikke kunne fungere uden fænomenet "kredit", dvs gæld. Nogen må altså tage gælden på sig, for at hele systemet ikke skal kollapse. Før i tiden var det især u-landene, der var ved at segne under byrden af gæld, i dag er det også USA og Europa, som får lov at mærke "sygdommen". Mon det er forsynet, der synes, det er på tide, at noget af fortidens karma kommer til udløsning?

Ud over Kina, hvem står så nu i den ende af systemet, hvor pengene strømmer hen? En vis balance skal der vel være mellem plus og minus. Det er hovedsageligt kapitalfondene, der pt har masser af penge, så de er gået på jagt efter fattige folks jord i u-landene. "Landgrabbing" hedder det, når de faktisk stjæler de lokale folks jord, især i Afrika hvor man sjældent har skøde på den jord, man har dyrket i generationer. Man siger, det er for at øge produktionen af fødevarer, men det, der dyrkes, sælges mest i Dubai og andre rige arabiske lande, så de lokale folk sulter, for de har ikke råd til at købe de nu ret så dyre produkter.

Jeg hørte i en radioudsendelse, at også vore egne danske pensions-

fonde deltager i denne "forretning", for det giver pæne afkast af de investerede penge. Disse pensionsfonde køber også statsobligationer af de værste og korrupte afrikanske regimer, f.eks. Congo, der fængsler og torturerer deres politiske opposition. Således kan nogle danske pensionister få en god pension og få råd til at tage på safari og skyde vilde dyr f.eks. i Afrika!

Sort intelligens

En intelligent engelsk journalist, oprindeligt fra Somalia, læste om en forsker, som mente at der var videnskabeligt bevis for, at den sorte race havde lavere IQ (intelligens) end andre racer. Så han drog på opdagelsesrejse i forskerverdenen for at finde ud af, om der var seriøs belæg for påstanden (DR 2 d.10/1). Han var langt omkring og opdagede, at der var stor uenighed blandt forskerne, bl.a. fordi de reelt ikke er i stand til at måle konkret, hvad intelligens er. Han opdagede i øvrigt også, at der i USA langt op i 1970'erne var en lov, der tillod tvangssterilisering af mennesker med meget lav IQ, og at den stort set kun var brugt på afroamerikanere.

Vi kan ud fra åndsvidenskabelig viden græmmes over, at man har troet, intelligens var noget arveligt, men faktisk mener mange forskere stadig, at intelligens ligger i generne. Det kunne måske også se sådan ud, eftersom vi har en tendens til at inkarnere i familier, vi er på nogenlunde bølgelængde med. Af samme grund inkarnerer man som regel på det sted på kloden, hvor man udviklingsmæssigt passer til.

Det, Martinus skriver om dette emne, kan godt tolkes sådan, at den sorte race generelt er lidt bagud i sin åndelige udvikling (og derfor har været lette at undertrykke?), men nu er det meningen, de hurtigt skal indhente andre racer. For bortset fra nogle få af de "yngste brødre", som

kommer til at inkarnere på en anden for dem passende klode, skal vi alle følges med Jorden frem til udviklingen af kosmisk bevidsthed.

Videnssamfundet

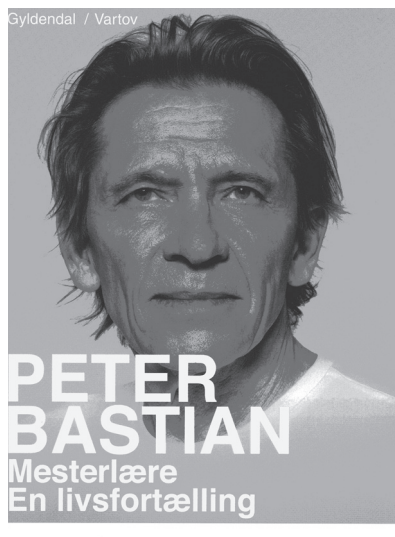
Der tales en del om, at vi er ved at forlade industrisamfundet til fordel for videnssamfundet, dvs nu skal vi til at satse på viden, ideer og innovation, og i stadig højere grad lade det manuelle arbejde udføre af robotter – eller en tid endnu af billigere arbejdskraft i lavtlønslande. Dette, at det immaterielle arbejde bliver mere og mere centralt som det værdiskabende, viser at vi som levende væsener bliver stadig mere ”åndelige”, nemlig når vi arbejder mere med tanken (ånden) end med hånden/kroppen. Men det er også det, der gør, at stress er blevet en så udbredt lidelse.

En skønne dag vil vi nyde også at arbejde fysisk, ja måske vil der ligefrem blive rift om at få lov til at dyrke jorden og frembringe dejlige sunde grøntsager og frugt. Den ulige fordeling af ”håndens og åndens” arbejde, som vi ser i dag, og den deraf følgende lønmæssige forskelsbehandling, vil høre op i fremtiden. For det er sygdomsskabende ikke at bruge vor fysiske krop, så længe vi har den!

Jo, vi ved det godt, og er begyndt at dyrke motion for at bevare helbredet. Jeg ved ikke, hvordan andre har det, selv føler jeg mig lidt komisk ved at løbe bare for at løbe – uden at skulle nogen steder hen eller nå noget. Det ville føles mere tilfredsstillende at bruge sine fysiske kræfter til noget nyttigt og skabende.

Mesterlære

Da jeg hørte, at Peter Bastian var blevet ”spirituel”, ja havde fået sig en ”guru”, amerikaneren Andrew Cohen, og været på retreat i Indien hos ham, måtte jeg jo finde ud af, hvad det var for nogle ”åndelige

indsigter”, han havde fået. Hans bog ”Mesterlære” er nu mest en biografisk fortælling om hans liv fra han blev født i 1943.

Han har meget på hjerte, og kedelig bliver han aldrig, men der er ingen dybere spirituel visdom at hente i hans bog. Han stiller spørgsmålet ”hvem er jeg” og funderer over dette, at vi har et eller andet ”overordnet”, som kan reflektere over vore egne tanker og følelser, dvs at vi har et ”noget”, der gør os i stand til at betragte os selv udefra. Men funderingerne stopper der.

Han har mediteret meget i sit liv, siger han, men alt hvad der hører til new age giver han ikke meget for. I sine overvejelser over meningen med livet når han frem til, at der ikke er nogen mening i dybere forstand, og han tror ikke, der er nogen overordnet plan med verden – ej heller nogen Gud. Han er altså dybt præget af sin uddannelse i fysik! Men han tror på menneskets skabende udvikling i samarbejde. Han beskriver os som ”åndeligt eencellede” væsener, som er på vej til at udvikle os til ”åndeligt flercellede” væsener. For ham er livet som en opgave, vi må gøre os umage med, ligesom vi må gøre os umage med alting, for at det hele tiden skal blive bedre. Det med ægteskabet var han ikke så heldig med, men han ved jo heller ikke, at han lever i

”de ulykkelige ægteskabers zone”- I det hele taget tror jeg, han ville have glæde af at læse Martinus!

Kriser giver nye muligheder

Peter Russell (ham der skrev bogen ”Den opvågnende jord”) udtalte i 1993: Kriser repræsenterer nye muligheder, selv om det ikke altid er let at se. Det gamle kinesiske ord for krise ”wei-chi” er sammensat af ordet for ”fare” og ”mulighed”. Det gælder om at se mulighederne og bevæge sig videre til nye måder at være på, til nye fremskridt.

De værdier, som har ført menneskeheden gennem det meste af dens udvikling, fungerer ikke længere. Selvopholdelsesdriften kan nok have været værdifuld i præhistorisk tid, da verden var en samling uafhængige samfund og stater, skønt herskernes selvoptagethed førte til grådighed, udbytning og korruption. Men nu er den slags værdier blevet definitivt farlige.

Vi lever i en verden, hvor alt hænger sammen. Vort kommunikationsnetværk minder os om, at vi er en stor menneskelig familie. Øget indbyrdes økonomisk afhængighed

betyder, at ændringer i et område af verden får store konsekvenser på den anden side af kloden. Vor gamle bevidsthedsform er ikke længere hensigtsmæssig. Den nuværende krise giver os mulighed for at udvikle en ny bevidsthed, en ny måde at tænke på.

Det krisen tvinger os til er en indre forvandling, en transformation til at

blive virkelige vise mennesker, en art som ikke længere er bundet af selvcentrerethed. Vi bliver tvunget til at vågne op af drømmen, fra vor forestilling om, at det at have fred med sig selv er afhængig af, hvad vi ejer eller gør. Vågne til den visdom, vi alle har i os, og dermed tage vor sande spirituelle arv i brug.

Mormons bog

Nu hvor det ser ud til, at republikanernes præsidentkandidat i USA bliver mormonen Mitt Romney, gav jeg mig til at kigge nærmere på deres bibel "Mormons Bog". Forrest i bogen står sætningen: "Da Jesus organiserede sin kirke". Det er noget vrøvl, eftersom Jesus aldrig skabte nogen kirke og sikkert ikke har ønsket den form for monopolisering af hans kristne budskab, som nogle magtfulde mænd flere hundrede år efter hans bortgang forsøgte at skabe.

Mormonernes stifter, Joseph Smith, påstod omkring 1830 at have fundet nogle guldplader med teksten til deres "hellige bog". Han oversatte den til engelsk, og sammen med en lang række "åbenbaringer", som han påstod han fik fra Gud, blev det grundlaget for det vældige kirkesamfund, der i dag ligger i staten Utah i USA, og som de kalder "det ny Jerusalem". Guldpladerne har aldrig været lagt frem for en videnskabelig undersøgelse, og nu er de pist væk. Men der er åbenbart naive mennesker nok, der stadig tror på Joseph Smiths påstande.

Det er en meget mærkværdig bog, der dels ligner et plagiat af det Gamle Testamente, dels handler om nogle jødiske stammers indbyrdes stridigheder. Den handler meget om en vred Gud og om straf over alle de ugudelige. I åbenbaringerne får Smith en masse råd fra Gud om alskens småting såsom om pengeindsamling, køb af jord og udstedelse af aktier! Og sikkerhed for at netop de, er de eneste sande kristne, hvorfor de vil blive forfulgt ligesom Jesus.

Hvis man ikke er døbt i mormonkirken, er man nærmest fortabt. Derfor registrerer og døber de nu alle, der døde før de fik chancen, sådan at de på dommens dag kan stå op af graven! Den ide bygger de på Johs. Åbenbaring kap.20/12, hvor der står: "Og jeg så de døde, de store og de små, stående for tronen, og bøgerne blev åbnet, og en anden bog blev åbnet, som er livets bog. Og de døde blev dømt efter det, som var skrevet i bøgerne, efter deres gerninger."

Så nu registrerer de altså alle de døde og døber dem "absentia", så de er indskrevet i "bogen" og kan blive "frelst". At vi der kender Martinus' åndsvidenskab må forundres over så megen ulogisk nonsens, er ikke så mærkeligt, men at der i vor tid faktisk er en hel del mennesker, der tror på det, forekommer mig besynderligt. Og det er bekymrende, hvis en sådan religiøs tumbe skulle blive præsident i USA.

Messias-trængsel

Der er en del genkomne Jesus'er, som har meldt sig på banen i disse "sidste tider". I Impuls nr. 4/11 skrev jeg om den sibiriske "Jesus", Vissarion. Den "genkomne" viser sig blot ikke "i skyerne" i vore dage men på internettet, man skal bare slå op på google under "second coming"! Her er flere kandidater til den bebudede Messias. Nogle mener, han vil genopstå i øst lige-

som solen, så hvad var mere nærliggende end at se efter ham i Kina? I Kina er der opstået en stor undergrundsbevægelse kaldet "Eastern Lightning", der proklamerer, at Kristus er genopstået hos dem. Denne gang dog som kvinde. Hun har skrevet sit eget evangelium, som hun kalder "Tredje Testamente"! Det synes dog endnu ikke at være oversat og nået frem til den vestlige verden.

Mens jøderne i Israel stadig venter på deres lovede Messias, mener nogle, han allerede har været her, nemlig i Brooklyn, New York, i form af Rabbi Schneerson. Men mange jøder, og en del kristne i USA, tror ikke han kommer, før det jødiske tempel i Jerusalem er blevet genopbygget. Problemet er bare, at her står nu muslimernes Klippemøské. Og så er der dem, der mener Jesus vil komme igen i en UFO! Ifølge Martinus kan man godt glemme al den snak om "Jesu genkomst", for med det udtryk menes at det sker, når "mennesket har udviklet kristus-bevidsthed i sig selv".

Demokratiske fødselsveer

Der har været mange fine naturfilm i TV i den senere tid. Her har vi set, hvordan dyrehannerne må følge deres instinkt og slås på liv og død. Nok hører vi stadig til dyreriget,

men i vore vestlige demokratier slås ”hannerne” mere civiliseret i deres rivaliserende magtkampe. Drabelige ”territorie-opgør” ses her mest i gadebenderne.

I det såkaldte ”arabiske forår” må demokratiet nu igennem mange svære fødselsveer. I Irak koster hannerne magtkampe mange lidelser, der er tortur og dødsstraf, ligeså i Libyen og Egypten. I Afghanistan tror de magtfulde mænd, at de stadig kan holde kvinderne nede i underdanig lydighed. Vi hørte for nylig om, hvordan en deltager i deres form for X-faktor blev udsat for dødsstrusler, blot fordi hun tog et par dansetrin i TV. Også her er der tortur og dødsstraf.

I Syrien og Bahrein vil alfa-hannen ikke afgive sin totale magt, ja de ser endda fredeligt demonstrerende børn som en trussel. I Israel vinder de fundamentalistiske jøder frem for tiden og kræver total adskillelse af mænd og kvinder i busser og på gaderne. De har sat skilte op om, hvilken side af vejen, kvinder må færdes. De har åbenbart samme holdning til kvinder som talibaner!

Havde vi ikke haft det åndsvidenskabelige verdensbillede, havde det ikke været til at bære at se og høre om alle de lidelser, som kampen for frihed og demokrati medfører. Nu ved vi, at instinkterne vil blegne helt efterhånden, og polforvandlingen vil øge næstekærlighedsevnene – som tiden går. Så vi behøver ikke fortvivle, det vil gå fremad mod en bedre verden – vi skal bare have tålmodighed til at vente et par inkarnationer!

Organ-donation

Der agiteres af og til for, at vi alle skal være obligatoriske organ-donorer, så vi kun ved at sige aktivt fra i et ”livstestamente” kan undgå at få fjernet de brugbare dele af kroppen, så snart vi har draget det sidste suk. Hvis det altså overhovedet opdages under den hast, hvormed organer skal udtages for at være levedygtige. For de, der ved, at vore organer er levende væsener, som har været vore trofaste følgesvende inkarnationen igennem, vil det nærmest være som at forære vore bedste venner til en fremmed og uvis skæbne.

Jeg fandt et notat om dette emne, hvis indhold kunne tyde på stammede fra udtalelser fra Martinus. Der står bl.a.: Hvis organet ikke tiltrækningsmæssigt passer ind i den ny organisme, afstødes det af patientens samlede blodenergi. Men organet lider voldsomt under de nye påtvungne forhold. Overtager en kødspiser f.eks. en vegetars organ, passer blodvibrationen ikke, magnetiske strømninger passerer organet uden at oplade det, og organet får en for dette brat og unaturlig død. Selv om organet skulle falde til for en tid og således forlænge patientens inkarnation, passer det måske ikke ind i den livsplan, som er lagt for vedkommende, før han inkarnerede. Denne plan forstyrres og væsenets ophold i den åndelige verden forsinkes, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Der opstår en ubalance, der har virkning for en kommende inkarnation.

At forlænge det jordiske liv er altså ikke nødvendigvis et gode. I vor tid er man så opsat på at forlænge det fysiske liv, at der selv på plejehjemmene er installeret hjertestartere, så de gamle ikke kan få lov at dø i fred, selv om de skulle ønske det. Der var dog eet plejehjem, der bad sig fritaget for sådan en hjertestarter, fordi de ved, at den eventuelle ekstra livstid, der kommer ud af det, ikke er noget lykkeligt. Om de

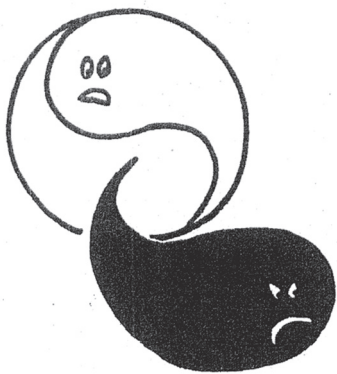

vidste, at der var en bedre tilværelse i vente, når det jordiske ”hylster” blev forladt, meldte historien ikke noget om. Men vi kan håbe, personalet på plejehjemmene får noget spirituel viden om, hvad ”døden” er. Ambulance-folkene ved det åbenbart ikke, for de giver sig til at forsøge genoplivning på personer, der har været døde så længe, at de er både stive og blålige. I radioen d. 3/5 hørte vi, at det er fordi, sådan er reglerne – og de skal overholdes. Regler er altså vigtigere end sund fornuft? Når ”livsforlængelse” for enhver pris er blevet et så centralt emne i vor tid, er det fordi man ikke ved, hvad døden er, og ikke ved at vi har evigt liv.

Der forskes og eksperimenteres for tiden en hel del i at skabe kunstige ”reservedele” til den menneskelige organisme, så man dermed har mindre brug for transplantation fra afdøde. Det synes ikke at være noget, Martinus fraråder, for han skriver i LB VI stk. 2167: ”Hvis videnskaben en dag ad kunstig vej kunne skabe de betingelser i fysisk materie, der kræves for at inkarnation af liv kan finde sted i denne, vil inkarnation af liv virkelig finde sted.” – ”Alle vegne, hvor der opstår betingelser for livets inkarnation i fysisk materie, der inkarnerer livet uundgåeligt.”

Køb en ny aura!!

Der udkommer i disse år en del ret så fantasifulde spirituelle bøger. Således faldt jeg over en bog, skrevet af Anni Kristoffersen i 2001, hvori hun påstår, hun kan give folk en ny og bedre aura! Med den skulle man

„Årh, kom nu tilbage, Yin.
Det var jo bare for sjov.“

blive sat i stand til at modtage den ny tids energi, der pt strømmer til Jorden for at hæve planetens frekvensniveau.

En auraændring ”sker ikke af sig selv, hvorfor man kan være nødt til at kontakte en auraformidler”, skriver hun. Den vil ændre bevidstheden, så den ”bevæger sig direkte fra sjælsplan og ud på åndsplan”, føjer hun til. Og så kan man ikke undgå at blive helt mystificeret, især når hun også fortæller, at den nye tids energi består af lige dele lys og mørke.

I øvrigt mener hun, at mange af de åndelige mestre som f.eks. Jesus og ærkeenglen Michael lever ”i dag i bedste velgående som forholdsvis almindelige mennesker rundt omkring på jorden”. Et sted skriver hun: ”Begreberne skæbne og karma er fænomener, som forsvinder for altid, når man først har fået lavet en auraændring.” Og et andet sted: ”Det er muligt pludselig at stå uden nogen aura overhovedet, fordi den er brændt totalt i stykker af en alt for voldsom energi, hvilket kan medføre både eksem, allergi og anden form for ekstrem sensibilitet.”

Jeg har taget disse citater med for at vise, hvor mange forvirrende og utroværdige påstande, der flourer for tiden. Selv om hun indimellem viser, hun dog har forstået noget af det spirituelle tankegods, bygger bogen som helhed på én stor misforståelse af, hvad aura er. Bevidst-

hedens udvikling afspejles i auraen, og kun ved at ændre bevidstheden gennem erfaring, kan noget ændres i auraen. Vi kan more os over, hvordan tingene i en sådan bog vendes på hovedet, men den gavner just ikke seriositeten på det spirituelle ”supermarked”.

Man kan læse om forfatteren på:
www.annikristoffersen.dk

Hvad Martinus siger om aura:
”Auraen bliver forvandlet, når mennesket begynder at tænke anderledes end før, hvilket naturligvis ikke kan ses med fysiske øjne, men kun med åndeligt klarsyn. Auraen har en bestemt kvalitet, og denne kvalitet er bestemmende for, om skæbnebølgerne, der vender tilbage, skal komme ind eller ej. Auraens vibrationer er i virkeligheden det levende væsens eneste beskyttelse. De kan virke tiltrækkende eller frastødende på skæbnebølgerne.” (Fra foredraget ”Syndernes forladelse” 1941)

Bønnens magt

Følgende er en personlig erfaring med bønnens magt!

Da jeg var et stort barn i arbejdsløshedens fattig-halvtredsere, oplevede jeg en aften lige før jul min alenemor græde over, at hun ikke var i stand til at skabe nogen jul for sine fire hjemmeboende børn. Der var ingen penge til hverken juletræ eller flæsketeg endsige julegaver.

Min mor var religiøs på sin egen kærlige anti-autoritære måde, så jeg spurgte hende, hvorfor hun ikke bad ”sin” Gud om hjælp. Måske var jeg lidt spydig, for jeg var kommet i den kritiske oprørske alder og troede ikke på ”det der med Gud”. Men min mor har nok sendt en inderlige bøn af sted.

For næste morgen dumpede et brev ind ad døren med en pæn stor check. Man havde just tømt ”kapskoen” under juletræet på byens torv og besluttet, at min mor var en af de trængende, der skulle tilgodeses med de indsamlede penge. Det var lillejuleaften, så vi fik travlt med at indløse checken, købe juletræ, mad og godter samt små gaver til alle.

Så der fik jeg jo lidt at tænke over!

En indianer-bøn

Oh Store Ånd, hvis stemme jeg hører i vinden, og hvis ånde giver liv til hele verden, hør mig! Jeg er lille og svag, jeg behøver din styrke og visdom.

Lad mig se skønheden, og lad mine øjne for altid bevare den røde og purpurfarvede solnedgang. Lad mine hænder respektere alt, hvad du har skabt, og gør mine ører i stand til at høre din stemme.

Giv mig visdom, så jeg kan forstå de ting, du har lært mit folk. Lad mig forstå de budskaber, du har gemt i hvert et blad og hver en sten. Jeg søger styrke, ikke for at blive større end min broder, men for at bekæmpe min største fjende – mig selv.

Lad mig altid være parat til at komme til dig med rene hænder og ærlige øjne. Så min ånd, når livet ebber ud, ligesom solnedgangen, kan komme til dig. Uden skam.

Om en nær-døds-oplevelse

I TV-udsendelsen ”Aftenshowet” d. 3/5 deltog en mand og hans læge for at fortælle om, hvordan han mirakuløst havde overlevet, at en blodprop havde stoppet så godt som al blodtilførsel til hjernen. Vi hørte om, hvordan man havde nedkølet hjernen, altså sat den ud af funktion, mens blodproppen blev fjernet. Manden var så opsat på at fortælle, hvad han havde oplevet, mens han var bevidstløs. Om hvordan han havde mødt afdøde, havde mistet interessen for denne verden og de sørgende familiemedlemmer osv.

Men intervieweren overhørte det fuldstændigt og var kun interesseret i at høre om, hvordan han havde haft det, da han begyndte at komme til sig selv og langsomt skulle til at genoptræne sine gamle færdigheder. Der er åbenbart ikke megen interesse for at høre om, hvordan bevidstheden arbejder, når hjernen ikke fungerer. I udsendelsen ”Sjæl og videnskab” (DR 2 d. 6/5) fik vi serveret det afgørende videnskabelige bevis for, at al den snak om, at nær-døds-oplevelser bare er hjerne-producerede hallucinationer er noget vrøvl. For hvordan skulle hjernen kunne producere noget som helst, når den er gået helt i stå?

Big brother-kontrol

En dansk tobakshandler troede først det var en joke. Han havde via nettet købt og importeret fra Tyskland nogle havannacigarer, men fordi han havde betalt dem i dollar, fik han en sag på halsen, der kostede ham 140.000 kr. Da USA har importforbud fra Cuba, forbrød han sig mod amerikansk lov, hvilket kun blev opdaget, fordi han betalte i dollar.

Nu er det jeg undres, for bliver net-handel så grundigt overvåget? Hvis man er så god til at kontrollere diverse transaktioner, hvordan kunne så al den hvidvaskning af kriminelle penge ske i de såkaldt ”velrenommerede” banker, sådan som vi hørte om det i TV-udsendelsen om finanskrisens ophavsmænd?

Tænk hvor meget lettere livet bliver her på jorden den dag, hvor den moralske udvikling er nået så langt, at vi ikke behøver så mange kontrolforanstaltninger.

Hvad vil forsynet med Israel?

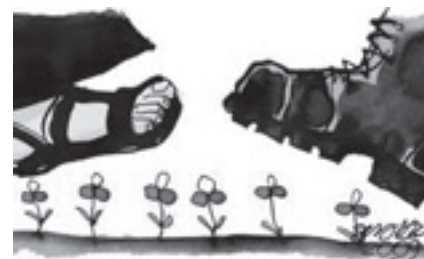
Martinus har forklaret, at når jøderne er ”det udvalgte folk”, betyder det, at de er udvalgt til at vise alle andre folk, hvad man *ikke* skal gøre. F.eks. hørte jeg i P1 11/4, at Israel ødelægger alle EU’s nødhjælpsforanstaltninger i Palæstina. Så snart de er færdigt etablerede, rykker Israel ind og river dem ned. Således river man f.eks. de små vindmøller og solceller ned, som bl.a. Australien har været med til at opsætte i mindre landsbyer, hvor de ellers ikke havde elektricitet.

Man forbyder unge frivillige fra vesten at komme ind på Vestbredden for på fredelig vis at hjælpe palæstenserne med f.eks. at bygge skoler. En dansker blev endda slået ned og sat i fængsel, blot fordi han deltog i en fredelig demonstration. Det er bekymrende, hvad alt dette skal ende med – med al den dårlige karma, de efterhånden har samlet sig.

Forskellige slags voldsofre

Der dræbes flere unge mennesker af gadevold i Los Angeles hvert år, end der har været dræbte US-soldater i Irak og Afghanistan. Og der er flere, som er døde af selvmord efter, de kom hjem fra de to krige, end der døde i selve krigen.

Hvornår mon det går op for politikerne, at de unge mennesker ikke længere mentalt kan tåle krigsoplevelser? De unge ved det ikke selv, før de melder sig, for de er ikke færdigudviklede mentalt før de er ca. 30 år. I Norden er det frivilligt at melde sig, men i USA gør de fleste det jo af økonomisk nød.

Vor tids pest

Korruptionen bliver kaldt ”vor tids pest”, fordi den ødelægger så utrolig mange menneskers liv. De, der forsøger at bekæmpe den, må gøre det med livet som indsats. Det er et farligt job, fordi de korrupte magthavere vil myrde enhver, der vil forhindre deres indbringende svindelnumre. Derfor har ”korruptions-jægerne” skabt sig et globalt netværk, hvor de kan hente støtte og ideer hos hinanden, og evt. gå i eksil hos hinanden, hvis deres liv er truet.

Jo, globaliseringen tager fart nu på alle områder, ikke bare for de kriminelle.

Find Gunnar Carlssons artikler til din e-bog på:

<http://www.smashwords.com/books/view/139587>

Steen skrev:

Kære læser af Den Ny Verdensimpuls.

Det skete i disse dage 29. april 2011 kl. 20:23 - at jeg oprettede en gruppe på Facebook.

Gennem mange år har jeg været en trofast bruger af Bogbiksen og nydt godt af Ruths gæstfrihed, ligesom jeg har værdsat den frie og uformelle omgangstone med hensyn til drøftelser og vores hver især individuelle opfattelser eller forståelse af Martinus Åndsvidenskab.

Igennem længere tid havde jeg haft et personligt ønske om at kunne yde støtte til Ruth, som jeg gennem årene er kommet meget tæt på.

Såvaret—atjegkompådenidemedatlaveenFacebookgruppe bygget op omkring Bogbiksen og Den Ny Verdensimpuls.

I skrivende stund er gruppen vokset til ikke mindre end 82 medlemmer og antallet af gruppemedlemmer er støt stigende.

For et stykke tid siden – fik jeg så ”taget mig sammen” til at lave et slags oplæg til – hvorfor jeg havde valgt at lave gruppen. Det er så gengivet herunder.

Lidt generel orientering til alle nye såvel som ”gamle” medlemmer. Da jeg lavede denne gruppe for snart 11 måneder siden, var det især for at skabe positiv opmærksomhed om bladet Den Ny Verdensimpuls, som Ruth Olsen egenhændigt stort set laver. En kanon præstation og ved jeg, mange værdsætter hendes uselviske arbejde højt. Ligesom mange også elsker at benytte Bogbiksens åndsvidenskabelige frie og ikke mindst festlige ”snakke rammer” i højsæsonen.

Nu er Ruth ikke den store cybernørd - for at sige det mildt... Hun ved nærmest ikke endyt om, hvad det her har udviklet sig til - takket være jeres fantastiske støtte og støttende energi. -

Udovre når jeg ”pipper” lidt privat til hende, når jeg besøger hende. Dels som ven - men også som suppleant i bestyrelsen bag Kosmologisk Information, som det stadig hedder. - Og nej - det bliver ikke i den inkarnation, at Ruth selv kommer på FB.

Jeg skal i den forbindelse – og for god ordens skyld sige, at jeg personligt har fået mandat fra Ruth til at lave denne gruppe.

For mig, er det som at være en slags frivillig medhjælper i Bogbiksen - på samme måde, som jeg er frivillig på Martinus Center, når jeg vasker op der...

Jeg har derfor et lille ønske til jer, som aktuelt læser bladet...

Kommenter venligst hvad I læser om i Impuls. Fortæl lidt om, hvad bladet betyder for jer eller lidt om, hvordan I bruger bladet... Hvad læser I først fx.

Vær med til at hjælpe mig med at informere Ruth om jeres læsemønstre...Hjælp gerne med at sprede de gratis prøvenumre, som Ruth stiller til rådighed.

Henvis også til den mulighed vi har for at købe den ”Den Åndsvidenskabelige sekundære litteratur” og andet.

Nå ja.. så er der lige jo det med den gratis kaffe og te, som betales via omsætningen af de aflagte spændende bøger, som vi kan købe via Bogbiksens antikvariat afdeling - aflagte bøger, der i stedet for at hvile i de evige ”bogmarker” - vælger at manifestere - ja, ligefrem bekræfte at kredsløbsprincippet også gælder for bøger..

PS. Jeg opretter lige dette Facebookindlæg som et dokument. Nye kan nemlig så læse dokumentet også - uden at skulle lede væggen igennem efter noget, som nye måske ikke vidste, var der.

Venlige tanker og god energi fra Admin...

Er du ikke allerede medlem af gruppen – så send mig et skriv via min profil, som hedder.
<https://www.facebook.com/Steensforedrag>

Gruppen er i den grad begunstiget af en nærmest daglig aktivitet, hvor medlemmerne kommentere hinandens indlæg og overvejelser. Nogle mere end andre – sådan er det.

Venlige tanker fra Steen Jørgensen.

Dette er en QR-kode (quick response), som Chris Daimo har lavet til hurtigt at gå ind på Impuls' hjemmeside!!

UDSTILLING I SINDAL

Sindal vil blive kendt i hele verden

Af Ejnar Hjorth

Odense og dermed Danmark er kendt i verden, fordi her blev H.C.Andersen født. Som også Stratford-upon-Avon er kendt på grund af Shakespeare – og Weimar på grund af Goethe.

Vil det samme virkelig også ske for den lille by Sindal? I dag er det ikke mange, der er opmærksomme på, hvad Sindal står for. Selv i byen er der ikke mange, der ved hvad det lille museum ude i Moskildvad betyder. I en turistbrochure er det lige nævnt som fødestedet for Martinus, forfatteren til *Det Tredie Testamente*.

Men enhver, der til fulde kender og forstår betydningen af det værk, som Martinus har skrevet, er der ikke tvivl om, at en gang vil Sindal (Soldalen) blive kendt i hele verden. Men der vil stadig gå lang tid, inden verden opdager, hvad der skete i Sindal for mere end 120 år siden – nemlig hans fødsel her i Sindal. I øjeblikket er hans værk oversat til 23 sprog – helt eller delvist.

En af grundene til ukendskabet til Martinus kan skyldes, at han ikke ønskede at missionere eller påvirke folk unødigt. Men det var ikke meningen, at hans værk skulle holdes skjult.

Derfor er det glædeligt, at der siden 1.januar 2012, i et samarbejde mellem *Fonden Det Tredie Testamente* og *Sindal Bibliotek*, er arrangeret en permanent udstilling om mennesket Martinus og hans åndsvidenskabelige værk, *Det Tredie Testamente*.

Yderligere information www.det-tredie-testamente.dk
(Dette er fra et indlæg i den lokale avis)

Spørgsmål til Martinus:

Spørgsmål:

Hvorfor har ”Martinus-bevægelsen” ikke et passende navn, ved hvilket den kan kendetegnes ligesom de andre åndelige bevægelser, såsom teosofi, antroposofi, indre mission osv?

Svar:

Da der ikke under nogen som helst form omkring mit åndsarbejde eksisterer og heller aldrig nogen sinde vil komme til at eksistere forenings- sekt- eller religionsdannelse med opsatte love og forskrifter, med sakramenter og dåbshandlinger osv, vil der her således ikke være nogen som helst ”bevægelse” at give navn.

At mit åndsarbejde får flere og flere interesserede studielædere og læsere betyder dog ikke, at disse derved kan udtrykkes som et organiseret, religiøst samfund. At man studerer eller læser mine værker betyder lige så lidt, at man derved danner menighed, sekt eller kirke, som hvis man læser andre forfatteres videnskabelige værker.

Da hele mit åndsarbejde kun går ud på at være en undervisning eller en manifestation af kundskaber i form af verdensbilledets analyser og derigennem blotter betingel-

serne for næstekærligheden eller den humane livsførelse eller væremåde, der gør mennesket identisk med verdensfreden, kan mit arbejde således ved sin intellektuelle struktur aldrig nogen sinde blive en religion, baseret på tro. Det kan derimod udelukkende kun blive en skole, en læreanstalt, en institution for vejledning og uddannelse i livsvidenskab, hvorved den udviklede studerende kan blive i kontakt med sin guddommelige omskabelse fra dyr til ”mennesket i Guds billede”.

Dette mit arbejde er således for absolut alle sandhedssøgere ganske uafhængigt af hvilken religion, nation eller race, de så end måtte tilhøre. Mine analyser er ligesom en hvilken som helst anden videnskab absolut neutral og upartisk.

Da mit åndsarbejde således er en manifestation af og en vejledning i verdensbilledets evige analyser, kan det slet og ret kun være at betegne som kosmisk videnskab, der igen er det samme som ”åndsvidenskab”, ligesom de studerende af denne åndsvidenskab kun kan være at udtrykke som ”åndsfolkere”. At udtrykke mit åndsarbejde og dets interesserede forskere ved nogen anden betegnelse kan kun være udtryk for en total misforståelse.

Tage Buch, Martinus og Per Bruus-Jensen

Martinus-småbøger m.m.

Der er nu i alt 25 af Martinus' oprindelige småbøger, (dvs uden Instituttets senere rettelser) til salg for 20 kr pr stk. De er alle i smukt hvidt bind med guldstjernen udenpå. Det handler om Følgende:

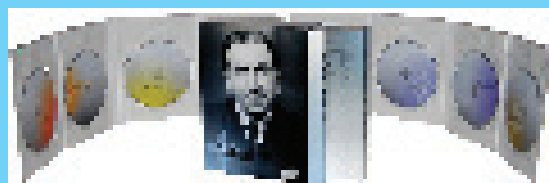
1. Menneskehedens skæbne
2. Påske
3. Hvad er sandhed?
4. Omkring min missions fødsel
5. Den ideelle føde
6. Blade af Guds billedbog. Pinseglans over livet
7. Den længst levende afgud
8. Menneskeheden og verdensbilledet
9. Mellem to verdens epoker
10. Kosmisk bevidsthed. Mental suverænitet
11. Bønnens mysterium
12. Omkring mine kosmiske analyser. Vejen til indvielse. Gavekultur
13. Juleevangeliet
14. Hinsides dødsfrygten. Den sekundære og den primære opstandelse. Primitivitet og overtro
15. På kærlighedens alter. Meditation. Udødelighed. Djævlbevidsthed og kristusbevidsthed
16. Menneskeheden ét med Gud. Dømmer ikke. Vejen, sandheden og livet
17. Kulturens skabelse
18. Vejen til paradys I og II
19. Livets vej. Mentale fængsler. De levende væseners udødelighed. Åndsvidenskabens nødvendighed
20. Verdenssituationen og "Guds billede". Jeg'et og evigheden. Guds skabelse af mennesket
21. Verdensfredens skabelse
22. To slags kærlighed
23. Den store fødsel. Primitiv og intellektuel gudsyndelse. "Dyrets billede" og "Guds billede"
24. Bevidsthedens skabelse. Tanker omkring påske. Julelysene
25. Et glimt fra verdensgenløsningen. Verdensreligion og verdenspolitik. Ud af mørket

Man kan derudover få: alle 7 bind af Livets Bog i sin oprindelige udgave til 1000 kr, Bisættelse til 140 kr, Logik til 130 kr, og de første 3 symbolbøger for tilsammen 300 kr, alt sammen i flot fast hvidt bind med guldstjerne og i oprindelige udgaver uden rettelser.

tilbud

Martinus: Livets Bog 1-7
i oprindelig udgave
Alle 7 bind for kr.1000

Dankvartfilm
Martinus' som vi kendte ham
Box med 8 dvd'ere - kr. 500

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 250

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 250

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk